

ICORESS
INTERNATIONAL CONSERVATION &
RESTORATION STUDENTS SYMPOSIUM

BİLDİRİ KİTABI

ABSTRACTS BOOK

**II. ULUSLARARASI
KONSERVASYON
VE RESTORASYON
ÖĞRENCİLERİ
SEMPOZYUMU**

**II INTERNATIONAL
CONSERVATION
AND RESTORATION
STUDENTS
SYMPOSIUM**

ICORESS 2021 / ANKARA - TURKEY

Editör / Editor

Ali Akın AKYOL

Redaksiyon / Redaction

Berna ÇAĞLAR ERYURT
Negin DERAKHSHAN HOUREH
Nefise GÜNAYDIN

Grafik Tasarım / Graphic Design

Cemile YILDIRIM ALTUN

Sempozyum Tarihi / Symposium Date

11 - 13 Mart 2021 / March 11 - 13, 2021

ISBN: 978-605-7893-13-0

e-ISBN: 978-605-7893-14-7

Web Sitesi / Website

<https://icoress.org/>

Basım / Printing

HSC Reklam & Organizasyon
Sertifika No: 42985

Zübeyde Hanım Mah., Kazım Karabekir Cad., No: 31/1, Altındağ/ANKARA

Basım Tarihi / Printing Date

16.08.2021

© 2021, Ankara

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi yayınıdır. Tüm yayım hakları saklıdır. Tamamı ya da bir bölümü yayımcının izni olmadan fotokopi dahil, optik, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla kopyalanamaz, çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz.

It is a publication of Ankara Hacı Bayram Veli University. All rights reserved. No part of it, or all, may be published, printed, reproduced using any mechanical, optical or electronic means, including photocopying without prior written permission by the publisher.

ICORESS 2021 BİLİM VE DANIŞMA KURULU
ICORESS 2021 INTERNATIONAL SCIENE AND ADVISORY BOARD

Doç. Dr. Namık KILIÇ

Arş. Gör. Emre Veysel ŞENER

Doç. Dr. Ali Akın AKYOL

Arş. Gör. Dr. Berna ÇAĞLAR ERYURT

Öğr. Gör. Elif SARAÇ

Arş. Gör. Hiranur GÜLTEKİN

Öğr. Gör. Gürbüz TAŞKIRAN

Öğr. Gör. Eyüp CANER

Dr. Öğr. Üyesi İlknur TÜRKÖĞLU

Öğr. Gör. Bilgesu ŞEN

Doç. Cemile KAPTAN BAZYAR

Öğr. Gör. Oğuz Emre KAYSER

Dr. Öğr. Üyesi Evin CANER ÖZGEL

Öğr. Gör. Fatma ŞENOL

Dr. Öğr. Üyesi Drahşan UĞURYOL

Arş. Gör. ÇOLAK BÜYÜKSOY

ICORESS 2021 ÜNİVERSİTE TEMSİLCİLERİ KURULU
ICORESS 2021 UNIVERSITIES DELEGATES BOARD

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

Burak SÖYLEMEZ

buraksoylemez@gmail.com

Nefise GÜNAYDIN

nefise.gunaydin@hbv.edu.tr

ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ

ANKARA ÜNİVERSİTESİ

Aliye KURT

aliyekurt019@gmail.com

Büşra KÖŞGER

kosgerbusra@gmail.com

BATMAN ÜNİVERSİTESİ

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ

Alpaslan Enes YILMAZ

enesy0914@gmail.com

Deren DİRİCANLI

derendiricanli@gmail.com

MİMAR SİNAN GÜZEL SANATLAR ÜNİVERSİTESİ

PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ

Gizem ERTEN

gizem_erten_22@gmail.com

Nevin ATEŞ

nevinates9@hotmail.com

YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

ORGANİZASYON KURULU ORGANIZATION BOARD

BAŞKAN - KOORDİNATÖR
CHAIRPERSON - COORDINATOR

Nefise GÜNAYDIN
nefise.gunaydin@hbv.edu.tr

Negin DERAKHSHAN HOUREH
negin.derakhshan@hbv.edu.tr

ULUSLARARASI İLETİŞİM VE YAZIŞMA
**INTERNATIONAL COMMUNICATION -
CORRESPONDENCE**

PROGRAM

Oğuzhan SAKARYA
oguz.sakarya@hbv.edu.tr

EkmeI Nur DOĞAN
ekmel.dogan@hbv.edu.tr

SOSYAL MEDYA - ARŞİV
SOCIAL MEDIA - ARCHIVE

WEB SİTESİ
WEBSITE

Tuğçe KULOĞLU
tugce.kuloglu@hbv.edu.tr

Sibel ÇETİNKAYA
sibel.cetinkaya@hbv.edu.tr

DİJİTAL METERYAL
DIGITAL MATERIAL

BASILI MALZEME
PRINT MATERIAL

Buket Ceyda ŞEN
buket.sen@hbv.edu.tr

ÇEVİRİMİÇİ SEMPOZYUM PROGRAMI

11 MART PERŞEMBE

AÇILIŞ KONUSMALARI	09:00 - 10:00 Doç. Dr. Ali Akın AKYOL - ICORESS 2021 Bilim ve Danışma Kurulu Başkanı Prof. Dr. Fulya BAYRAKTAR - Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Bekir ESKİCİ - Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü Başkanı Nefise GÜNAYDIN - ICORESS 2021 Organizasyonu Başkanı Açılış Resitali: İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Orkestralar Müdürlüğü, Oda Müziği Grubu Davetli Konuşmacı: Dr. Nimet ÖZGÖNÜL - Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü
1. OTURUM Oturum Başkanı: Nefise GÜNAYDIN	10:00 - 10:15 Boğazköy Kazısı 2020 Yılı Pithos Restorasyonu Çalışmaları - Burak SÖYLEMEZ & Emirhan ÇETİNKAYA 10:15 - 10:30 Hatay Tarihi Adalı Konağı Restorasyon Uygulamaları - Nefise GÜNAYDIN 10:30 - 10:45 <i>In Situ</i> Mozaik Koruma ve Onarımında İlk Yardım Uygulamaları - Aliye KURT 10:45 - 11:00 Tarihi Çeşmelerin Korunması Ve Yaşatılması Sorunsalına Bir Örnek: Sürmeli Ali Paşa Çeşmesi (1732-1735) Kadıköy-İstanbul - Büşra KÖŞGER 11:00 - 11:10 Tartışma - Ara
2. OTURUM Oturum Başkanı: Burak SÖYLEMEZ	11:10 - 11:25 Ayasuluk Tepesi ve St. Jean Anıtı 2020 Yılı Metal Eserlerde Koruma Ve Onarım- Alpaslan Enes YILMAZ 11:25 - 11:40 Restorasyon Ve Konservasyon Çalışmalarında Belgelemenin Önemi: Üsküdar Ümmü Gülsüm Çeşmesinin Belgelemesi - Nevin ATEŞ 11:40 - 11:55 Müze Depolarında Sağlanması Gereken Koşullar Ve Müzelerin Resim Depolarının İncelenmesi - Deren DIRİCANLI 11:55 - 12:10 Çinilerin Restorasyon ve Konservasyon Aşamalarında Arkeometrik İncelemelerin Önemi - Gizem ERTEN 12:10 - 13:10 Tartışma - Ara
3. OTURUM Oturum Başkanı: Aliye KURT	13:10 - 13:25 Yenikapı Batıkları'nda 3D Modelleme Çalışmaları - Hilal GÜLER 13:25 - 13:40 Suya Doymuş Ahşap Elemanların Bozulma Durumunun Analizi: Yenikapı-16 Batığı Örneği - Sedef ÖZTÜRK 13:40 - 13:55 Arkeolojik Batıkların Sergilemesinde Kullanılan Taşıyıcı Konstrüksiyonlarda Karşılaşılan Problemler - Osman Haktan UYGUN 13:55 - 14:10 Ankara Ankara Üniversitesi Mustafa V. Koç Deniz Arkeolojisi Araştırma Merkezi Konservasyon Laboratuvarı'nda Yapılan Koruma Onarım Çalışmaları - Hiranur GÜLTEKİN
4. OTURUM Oturum Başkanı: Büşra KÖŞGER	14:20 - 14:35 Yağlı Boya Tablolarda Görülen Bozulmalar - Elif ATALIK 14:35 - 14:50 Michelangelo Merisi da Caravaggio'nun Hayatı, Üslubu, 2 Tablosunun Restorasyon Çalışması ve Sanat Tarihi Açısından Çözümlemesi - Mustafa Kemal DALLIK 14:50 - 15:05 Çağdaş, Modern Resim Sanatında Koruma Onarım Uygulamaları - Serpil ÇETİNKAYA ERMEZ 15:05 - 15:20 Yağlı Boya Tuval Resimleri Konservasyonunda Uygulama Aşamaları - Negin DERAKHSHAN HOUREH 15:20 - 15:30 Tartışma - Ara

<p>5. OTURUM Oturum Başkanı: Deren DIRİCANLI</p>	<p>15:30 - 15:45 Meksika Ulusal Tarih Müzesi'ndeki Güneş Şemsiyesi, Meksika 18. Yüzyıl Ortası Modasına Bir Örnek - Ana Sofia VARGAS GAMBOA & Del Castillo NEGRETE ZURITA</p> <p>15:45 - 16:00 Alçı Alçı Kalıpların Restorasyonu: Kültür ve Toplum Bakanlığı'nın Gipsoteca'sından Örnek Çalışmaları - Francesca ONORATO</p> <p>16:00 - 16:15 İnorganik Pigmentlerin İncelenmesi ve Restorasyondaki Yeri- Oğuzhan SAKARYA & Nesrin KEKEÇ</p> <p>16:15 - 16:30 Yerleşim: Biyokültürel Mirasın Korunması ve Farkındalığına Davet - Julia Andrea VILCHIS VILLAVICENCIO & Paulina PALACIO AMANDI</p> <p>16:30 - 16:40 Tartışma - Ara</p>
<p>6. OTURUM Oturum Başkanı: Nevin ATEŞ</p>	<p>16:40 - 16:55 Kültürel Mirasın Konservasyon ve Restorasyonunda Analiz ve Teşhis Yöntemlerinin Önemi ve Eğitimi - Zeynep ALP</p> <p>16:55 - 17:10 Dijital Sanat Eserlerinin Korunması ve Depolanması - Elif BOZANOĞLU</p> <p>17:10 - 17:25 Pandemi Sürecinde Sanal Ören Yerlerinin Kültürel Miras Bilincinin Oluşmasında Artan Önemi - Ezgi KABUKÇU</p> <p>17:25 - 17:40 Çağdaş Restorasyonda Karar Verme Süreci - Sofia Teran MARTINEZ</p> <p>17:40 - 17:50 Tartışma - Ara</p>
<p>EĞİTİM SUNUMU</p>	<p>17:50 - 18:50 Koruma Onarımda p- XRF Kullanımı - Troy-Met</p> <p>18:50 - 19:00 Tartışma - Kapanış</p>
<p>12 MART CUMA</p>	
<p>1. OTURUM Oturum Başkanı: Berna ÇAĞLAR ERYURT</p>	<p>09:00 - 09:15 Duvar Resimlerinin Harç ve Boya Tabakaları Sağlamlaştırılmasında Nano Kireç Kullanımı - Ceren GÜRÇAY YILMAZ</p> <p>09:15 - 09:30 Hobyar Camisi'nde Bulunan Kütahya Çinileri'nin Dönemsel Özellikleri ve Mevcut Durumu - Mahsum BEYHAN</p> <p>09:30 - 09:45 Enez (Ainos) Kazısı Su Terazisi ve Kral Kızı Bölgelerinde Ele Geçen Camların Bozulmaları Üzerine Arkeometrik Çalışmalar - Didem ÇOLAK BÜYÜKSOY</p> <p>09:45 - 10:00 Ankara Devlet Resim ve Heykel Müzesi Tiyatro Salonu Koruma ve Onarım Çalışmaları - Damla YILDIRIM & Atilla ÇAKIROĞLU</p> <p>10:00 - 10:10 Tartışma - Ara</p>
<p>2. OTURUM Oturum Başkanı: Bilgesu ŞEN</p>	<p>10:10 - 10:25 Dokuma Eserlerde Analiz Yöntemleri ve Önemi - Ekmel Nur DOĞAN</p> <p>10:25 - 10:40 Tekstil Koruma Onarımda Etik - Hilal CÖMERT</p> <p>10:40 - 10:55 Tekstil Koruma Onarımında Analiz Yöntemleri - Süheyla ŞİMŞEK</p> <p>10:55 - 11:10 Boyalı Yüzeylerde Konsolidasyon ve Temizlik İşlemlerinin Eş Zamanlı Uygulanması - Filinta Ferhan SAĞLAM</p> <p>11:10 - 11:20 Tartışma - Ara</p>

<p style="text-align: center;">3. OTURUM Oturum Başkanı: Najin DERAKHSHAN HOUREH</p>	<p>11:20 - 11:35 George (Caceres, İspanya) Şapelinden Duvar Resimlerinin Korunma Durumu - Agustín MUNICIO DIAZ</p> <p>11:35 - 11:50 Orte Şehrinde 18. Yüzyıl Duvar Resimleri Ve Sıva Süslemelerinin Restorasyonu (Orta İtalya) - Francesca GROPPİ & Davide VIGLIOTTI</p> <p>11:50 - 12:05 Çıkarılabilir Boşluk Dolguları, Arkeolojik Seramik Kapların Yeniden İnşası ve Korunması İçin Avantajlar - Julian BROSIUS</p> <p>12:05 - 12:20 Calabria'daki İki Kilisede Biyolojik Bozulma - Niccolò RICCIULLI & İda De ROSA</p> <p>12:20 - 13:30 Tartışma - Öğle Arası</p>
<p style="text-align: center;">4. OTURUM Oturum Başkanı: Gizem ERTEEN</p>	<p>13:30 - 13:45 Enver Soylu Evi'nin Restorasyon Uygulamaları İçin Metraj ve Keşif Hesaplaması-Mehveş Göksu GÖKMEN</p> <p>13:45 - 14:00 Arykanda Odeon Yapısı Örneğinde Malzeme Bozulma Haritalarının Koruma ve Onarım Sürecine Etkisi - Berker KALFA</p> <p>14:00 - 14:15 Taşınmaz Kültür Varlıklarının Koruma ve Onarım Çalışmalarında Jeofizik Yöntemlerinin Kullanımı - Mehtap EKİCİ KAYA</p> <p>14:15 - 14:30 Kültürel Mirasta Görülen Biyodeterasyon Mekanizmaları - Aybuke Sultan KOCA YILMAZ</p> <p>14:30 - 14:40 Tartışma - Ara</p>
<p style="text-align: center;">5. OTURUM Oturum Başkanı: Alpaslan Enes YILMAZ</p>	<p>14:40 - 14:55 Antik Dönem Harçlarının Karakterizasyonu Tripolis Denizli Örneği - Gözde ASLAN</p> <p>14:55 - 15:10 Tarihi Tuğlalardaki Bozulmalarının Arkeometrik Analizlerle Saptanması ve Koruma Kararlarına Etkisi - Ezgi ÖZPAMİR ESKİÜNÜRLÜ</p> <p>15:10 - 15:25 İstanbul DDarphane-i Amire Binaları Arkeometrik Çalışmaları - Gülşen ALBUZ GEREN</p> <p>15:25 - 15:40 Boyalı Olduğu Düşünülen Mermer Heykelerde Arkeometrik Analizler - Ahmet SANSAR</p> <p>15:40 - 15:50 Tartışma - Ara</p>
<p style="text-align: center;">6. OTURUM Oturum Başkanı: Hiranur GÜLTEKİN</p>	<p>15:50 - 16:05 Konservasyon Alanında İş Sağlığı ve Güvenliği: Organik Çözücülerin Toksikite Değerlendirmesi ve Alınması Gereken Önlemler - Beytiye AĞIR</p> <p>16:05 - 16:20 Organik Çözücülerin Yağlı Boya Üzerinde Oluşturabileceği Olumsuz Etkiler ve Çözücü Kullanımının Yazılım ile Hesaplanması - Gizem YERLİ</p> <p>16:20 - 16:35 Restorasyon ve Konservasyon Pratiğinde Sürdürülebilirlik ve Çevre Dostu Materyaller - İdil EKER</p> <p>16:35 - 16:50 Türkiye'de Kültürel Miras Bilinci ve Konservasyon - Restorasyon Eğitimi Üzerine Genel Bir Değerlendirme - Merve BAYRAKÇI</p> <p>16:50 - 17:00 Tartışma - Ara</p>
<p style="text-align: center;">EĞİTİM SUNUMU</p>	<p>17:00 - 17:50 Koruma Onarımında X-ray Radyografi Kullanımı - Troy-Met</p> <p>17:50 - 18:00 Tartışma - Kapanış</p>

13 MART CUMARTESİ

1. OTURUM Oturum Başkanı: Fatma ŞENOL	10:15 - 10:30 Varagavank Manastırı'nda Meydana Gelen Bozulmalar ve Sebepleri - Şeyma YILDIRIM 10:30 - 10:45 Tartışma -Ara 10:45 - 11:00 Korumada Sürekliliğin Gerekliiği: Anıtkabir Aslanlı Yol Heykelleri'nin Onarım Çalışmaları - Sibel ÇETİNKAYA 11:00 - 11:10 Tartışma - Ara
2. OTURUM Oturum Başkanı: Emre KAYSER	11:10 - 11:25 Doliche Antik Kenti Kazıları 2019-2020 Koruma ve Onarım Çalışmaları - Özgün Öykü ŞANLI 11:25 - 11:40 Amasya Bimarhanesi Konservasyon ve Restorasyon Önerileri - Tuba ÇETİNKAYA 11:40 - 11:55 Tarihi Taş Yapılarda Görülen Bozulmalar ve Temizlik Yöntemlerinin İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Güney Dış Cephesi Örneği Üzerinden Değerlendirilmesi - Emre Veysel ŞENER 11:55 - 12:55 Tartışma - Öğle Arası
3. OTURUM Oturum Başkanı: Gürbüz TAŞKIRAN	12:55 - 13:10 Ahşap Eserlerde Bütünleme, Tamamlama ve Tümleme Yöntemlerine Örnekler - Cemile YILDIRIM ALTUN 13:10 - 13:25 Başur Höyük Erken Tunç Çağı'na Ait (Boğa Figürlü) Törensel Asa'nın Restorasyon ve Konservasyon Uygulamaları - Umut BARAN 13:25 - 13:40 Örnek Bir Uygulama ile Bir Yazma Eserin Konservasyon Süreci - Melike ELDEK 13:40 - 13:50 Tartışma - Ara
4. OTURUM Oturum Başkanı: Emre Veysel ŞENER	13:50 - 14:05 Arkeolojik Alanlardaki Radon Gazı Maruziyeti - Bulut ÖZŞEN 14:05 - 14:20 Mozaikten Sanpietrini'ye - Hatice KASAP 14:20 - 14:35 Kültürel Mirasın Korunması Açısından Gözenekli Taş Eserlerin İnce Yüzey AntiGrafiti (AG) Kaplamalarla Korunması - Hakan ERTUĞRAL 14:35 - 14:45 Tartışma - Ara
5. OTURUM Oturum Başkanı: Didem ÇOLAK BUYUKSOY	14:45 - 15:00 Atina Ulusal Bahçesi'nde Bulunan Roma Villası Mozaikleri'nde Koruma ve Onarım Çalışmaları - Öykü Özge ULUÇAY 15:00 - 15:15 Arkeolojik ve Tarihi Metallerde Korozyon Ürünlerinin Tanımlanmasında X-ışını Toz Kırınımı (XRD) Spektroskopisi Kullanımı - Atalay KARATAK 15:15 - 15:30 Kağıt Eserlerin Sel ve Su Baskını Risklerine Karşı Korunması: Bozulmalar ve Tedbirler - Elisay ATAY 15:30 - 16:00 Tartışma - Ara

ÜNİVERSİTE TANITIM SUNUMLARI - SEÇİM SEÇİM SONUCU KAPANIŞ KONUŞMALAR

Doç. Dr. Ali Akın AKYOL & Nefise GÜNAYDIN

KAPANIŞ RESİTALİ

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Orkestralar Müdürlüğü, Oda Müziği Grubu

SEMPOZYUM KAPANIŞI

PROGRAM

MARCH 11 THURSDAY

SYMPOSIUM OPENING SPEECHS	<p>09:00 - 10:00 Assoc. Prof. Dr. Ali Akın AKYOL - Head of ICORESS 2021 Science and Advisory Board Prof. Dr. Fulya BAYRAKTAR - Ankara Hacı Bayram Veli University, Dean of the Faculty of Fine Arts Prof. Dr. Bekir ESKİCİ - Ankara Hacı Bayram Veli University, Fine Arts Faculty, Head of the Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties Nefise GÜNAYDIN - Head of ICORESS 2021 Organization Opening Recital: İstanbul Metropolitan Municipality - Orchestras Directorate - Music Group Invited Speaker: Dr. Nimet ÖZGÖNÜL - Middle East Technical University, Faculty of Architecture, Department of Architecture</p>
SESSION 1 Moderator Nefise GÜNAYDIN	<p>10:00 - 10:15 Pithos Restoration Works in Boğazköy Excavation 2020 - Burak SÖYLEMEZ & Emirhan ÇETİNKAYA 10:15 - 10:30 Restoration Applications of Historical Adalı Mansion in Hatay - Nefise GÜNAYDIN 10:30 - 10:45 First Aid Applications of In-Situ Mosaic Conservation - Aliye KURT 10:45 - 11:00 A Case Study Of Conservation and Maintain Problematic in Historical Fountains Sürmeli Ali Paşa Fountain (1732-1735) Kadıköy-İstanbul - Büşra KÖŞGER 11:00 - 11:10 Discussion - Break</p>
SESSION 2 Moderator Burak SÖYLEMEZ	<p>11:10 - 11:25 Conservation and Restoration of Metal Properties of Ayasuluk Hill and St. Jean Monument in 2020 - Alpaslan Enes YILMAZ 11:25 - 11:40 The Importance of Documentation in Restoration and Conservation Works: Documentation of Üsküdar Ümmü Gülsüm Fountain - Nevin ATEŞ 11:40 - 11:55 Conditions Required by The Museum Storages and Examination of The Painting Storages of Museums - Deren DIRİCANLI 11:55 - 12:10 The Importance of Archaeometric Studies in the Conservation and Restoration Stages of Ceramic Tiles - Gizem ERTEN 12:10 - 13:10 Discussion - Break</p>
SESSION 3 Moderator Aliye KURT	<p>13:10 - 13:25 3D Modelling Studies in Yenikapı Shipwrecks - Hilal GÜLER 13:25 - 13:40 Analysis of Deterioration of Waterlogged Woods: Example of Yenikapı Shipwrecks 16 - Sedef ÖZTÜRK 13:40 - 13:55 Problems Encountered in Support System Used in The Exhibition of Archaeological Shipwrecks - Osman Haktan UYGUN 13:55 - 14:10 Conservation and Restoration Studies Carried out in Ankara University Mustafa V. Koç Research Center for Maritime Archaeology - Hiranur GÜLTEKİN 14:10 - 14:20 Discussion - Break</p>
SESSION 4 Moderator Büşra KÖŞGER	<p>14:20 - 14:35 Deterioration of Oil Paintings - Elif ATALIK 14:35 - 14:50 Michelangelo Merisi da Caravaggio's Life, Style, Restoration Work and Analysis of his 2 Paintings in Terms of Art History - Mustafa Kemal DALLIK 14:50 - 15:05 Conservation - Restoration in Contemporary, Modern Painting Art- Serpil ÇETİNKAYA ERMEZ 15:05 - 15:20 Application Stages in Conservation of Oil Paintings on Canvas - Negin DERAHSHAN HOUREH 15:20 - 15:30 Discussion - Break</p>

SESSION 5 Moderator Deren DIRICANLI	<p>15:30 - 15:45 Parasol from the National Museum of History of Mexico, an Example of mid-18th Century Fashion in Mexico - Ana Sofia VARGAS GAMBOA, Inés del Catillo NEGRETE ZURITA</p> <p>15:45 - 16:00 The Restoration of Plaster Casts: Case Studies from the Department of Cultures and Society's Gipsoteca (University of Palermo) - Francesca ONORATO</p> <p>16:00 - 16:15 Examination of Inorganic Pigments and Conservation Application - Oğuzhan SAKARYA & Nesrin KEKEÇ</p> <p>16:15 - 16:30 Inhabit: An Invitation to the Conservation and Awareness of the Biocultural Heritage - Julia Andrea VILCHIS VILLAVICENCIO & Paulina Palacio AMANDI</p> <p>16:30 - 16:40 Discussion - Break</p>
SESSION 6 Moderator Nevin ATEŞ	<p>16:40 - 16:55 Importance and Training of Analysis and Diagnosis Methods in Conservation And Restoration of Cultural Heritage - Zeynep ALP</p> <p>16:55 - 17:10 Storage and Conservation of Digital Arts - Elif BOZANOĞLU</p> <p>17:10 - 17:25 Increasing Importance of Virtual Archeological Sites in Raising Cultural Heritage Awareness During the Pandemic - Ezgi KABUKÇU</p> <p>17:25 - 17:40 CASCADA: An Example of the Multiple Changes that Can Occur When Carrying Out The Restoration of Contemporary Art - Sofia Teran MARTINEZ</p> <p>17:40 - 17:50 Discussion - Break</p>
VOCATIONAL PRESENTATION	<p>17:50 - 18:50 The Use of Portable - XRF in Conservation and Restoration - Troy-Met</p> <p>18:50 - 19:00 Discussion - Closing</p>
MARCH 12 FRIDAY	
SESSION 1 Moderator Berna ÇAĞLAR ERYURT	<p>09:00 - 09:15 The use of Nano Lime for Consolidation of Mortar and Paint Layers of Wall Paintings - Ceren GÜRÇAY YILMAZ</p> <p>09:15 - 09:30 Periodic Characteristics and Current Status of Kütahya Tiles in Hobyar Mosque - Mahsum BEYHAN</p> <p>09:30 - 09:45 Archaeometric Studies on the Deteriorations of Glass Artefacts of Su Terazisi and Kral Kızı Regions in Enez (Ainos) Excavation - Didem ÇOLAK BÜYÜKSOY</p> <p>09:45 - 10:00 Ankara State Painting and Sculpture Museum: Theater Hall Conservation and Restoration Works - Damla YILDIRIM & Atilla ÇAKIROĞLU</p> <p>10:00 - 10:10 Discussion - Break</p>
SESSION 2 Moderator Bilgesu ŞEN	<p>10:10 - 10:25 The Analysis Methods and Importance of Weaving Artifacts - Ekmel Nur DOĞAN</p> <p>10:25 - 10:40 Ethics in Textile Conservation and Restoration - Hilal CÖMERT</p> <p>10:40 - 10:55 Methods of Analyses in Textile Conservation and Restoration - Süheyla ŞİMŞEK</p> <p>10:55 - 11:10 Simultaneous Application of Consolidation and Cleaning Processes on Painted Surfaces - Filinta Ferhan SAĞLAM</p> <p>11:10 - 11:20 Discussion - Break</p>

SESSION 3 Moderator Negin DERAKHSHAN HOUREH	<p>11:20 - 11:35 State of Conservation of the Wall Paintings from the Chapel of Saint George (Caceres, Spain) - Agustin MUNICIO DIAZ</p> <p>11:35 - 11:50 The Restoration of 18th Century Wall Paintings and Stucco Decorations in The City Of Orte (Central Italy) - Francesca GROPPi & Davide VIGLIOTTI</p> <p>11:50 - 12:05 Removable Gap Fillings - Advantages for the Reconstruction and Conservation of Archaeological Ceramic Vessels - Julian BROSIUS</p> <p>12:05 - 12:20 Contribution to the Knowledge of Biodeteriogenic Flora on the Churches of S. Maria Della Serra (Montalto Uffugo - CS) and Ss. Annunziata (San Fili - CS) by the Architect Niccolò Ricciulli & Ida De ROSA</p> <p>12:20 - 13:30 Discussion - Break</p>
SESSION 4 Moderator Gizem ERTEEN	<p>13:30 - 13:45 Quantity Survey and Cost Calculations for Restoration Applications of Enver Soyly House - Mehveş Gökso GÖKMEN</p> <p>13:45 - 14:00 The Effect of Material Decay Maps on the Conservation and Restoration Processes: the Case of the Odeon in Arykanda - Berker KALFA</p> <p>14:00 - 14:15 Conservation and Restoration Works of Immovable Cultural Properties Using Geophysical Documentation Methods as a Non-Destructive Method - Mehtap EKİCI KAYA</p> <p>14:15 - 14:30 Biodeteration Mechanism Seen in the Cultural Properties - Aybuke Sultan KOCA YILMAZ</p> <p>14:30 - 14:40 Discussion - Break</p>
SESSION 5 Moderator Alpaslan Enes YILMAZ	<p>14:40 - 14:55 Characteristics of Ancient Mortars Case From The Archaeological Site of Tripolis, Denizli - Gözde ASLAN</p> <p>14:55 - 15:10 Historical Brick Properties and the Effect of These Properties on Deterioration Processes and Conservation Board Based On Archaeometric Analysis - Ezgi ÖZPAMİR ESKİÜNÜRLÜ</p> <p>15:10 - 15:25 Archeometric Studies on Stone Materials of Topkapı Palace Darphane-I Amire Buildings in İstanbul - Gülşen ALBUZ GEREN</p> <p>15:25 - 15:40 Archeometric Investigations of the Color of Marble Sculptures - Ahmet SANSAR</p> <p>15:40 - 15:50 Discussion - Break</p>
SESSION 6 Moderator Hiranur GÜLTEKİN	<p>15:50 - 16:05 Occupational Health and Safety in the Area of Conservation: Toxicity Assessment of Organic Solvents and Obligatory Precautions - Beytiye AĞIR</p> <p>16:05 - 16:20 Negative Effects of Organic Solvents on Oil Paint and Calculating of Solvent Used by Software - Gizem YERLİ</p> <p>16:20 - 16:35 Sustainability and Eco-Friendly Materials in Conservation and Restoration Practice - İdil EKER</p> <p>16:35 - 16:50 General Evaluation on Education of Conservation And Restoration of Cultural Properties in Turkey - Merve BAYRAKÇI</p> <p>16:50 - 17:00 Discussion - Break</p>
VOCATIONAL PRESENTATION	<p>17:00 - 17:50 The Use of X-ray Radiography in Conservation and Restoration - Troy-Met</p> <p>17:50 - 18:00 Discussion - Closing</p>

MARCH 13 SATURDAY	
SESSION 1 Moderator Fatma ŞENOL	<p>10:15 - 10:30 The Deteriorations and the Reasons in the Varagavank Monastery- Şeyma YILDIRIM</p> <p>10:30 - 10:45 Tartışma -Ara</p> <p>10:45 - 11:00 The Necessity of Continuous Conservation: Restoration of Anıtkabir Lion Road Sculptures - Sibel ÇETİNKAYA</p> <p>11:00 - 11:10 Discussion - Break</p>
SESSION 2 Moderator Emre KAYSER	<p>11:10 - 11:25 Conservation-Restoration Works of Doliche Ancient City Excavations in 2019-2020 Özgün Öykü ŞANLI</p> <p>11:25 - 11:40 Conservation and Restoration Suggestions of Mental Hospital Building in Amasya - Tuba ÇETİNKAYA</p> <p>11:40 - 11:55 The Evaluation of Deteriorations and Cleaning Methods on Historical Stone Structures on The Example of İstanbul University Faculty of Letters from Southern External Facade - Emre Veysel ŞENER</p> <p>11:55 - 12:55 Discussion - Break</p>
SESSION 3 Moderator Gürbüz TAŞKIRAN	<p>12:55 - 13:10 Reintegration Methods of Wooden Artefacts - Cemile YILDIRIM ALTUN</p> <p>13:10 - 13:25 Restoration and Conservation Approaches of The Bull-Figured Ceremonal Scepter of Başur Mound Early Bronze Age - Umut BARAN</p> <p>13:25 - 13:40 Conservation Process of a Manuscript With a Sample Application - Melike ELDEK</p> <p>13:40 - 13:50 Discussion - Break</p>
SESSION 4 Moderator Emre Veysel ŞENER	<p>13:50 - 14:05 Radon Gas Exposure in Natural Sites - Bulut ÖZŞEN</p> <p>14:05 - 14:20 From Mosaic to Sanpietrini - Hatice KASAP</p> <p>14:20 - 14:35 Conservation of Porous Stone Artifacts with Thin Surface Anti-Graffiti (AG) Coatings in Terms of Conservation of Cultural Heritage - Hakan ERTUĞRAL</p> <p>14:35 - 14:45 Discussion - Break</p>
SESSION 5 Moderator Didem ÇOLAK BÜYÜKSOY	<p>14:45 - 15:00 Conservation and Restoration Works of Roman Villa Mosaics in the National Garden of Athens - Öykü Özge ULUÇAY</p> <p>15:00 - 15:15 The use of X-ray Powder Diffraction (XRD) Spectroscopy to Identify Corrosion Products in Archaeological and Historical Metals - Atalay KARATAK</p> <p>15:15 - 15:30 Preventive Conservation of Paper Artifacts Against Flood Risks - Elisay ATAY</p> <p>15:30 - 16:00 Discussion - Break</p>
UNIVERSITIES INTRODUCTION PRESENTATIONS - ELECTION ANNOUNCEMENT OF THE ELECTION RESULTS	
Assoc. Prof. Dr. Ali Akın AKYOL & Nefise GÜNAYDIN	
CLOSING RECITAL	
Istanbul Metropolitan Municipality - Orchestras Directorate - Music Group	
CLOSING	

AÇILIŞ KONUŞMASI

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı

Sevgili Öğrenciler, değerli katılımcılar,

II.Uluslararası Konservasyon ve Restorasyon Öğrencileri Sempozyumu'na hoşgeldiniz!

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi olarak, çevrimiçi olarak da olsa sizleri konuk etmekten büyük mutluluk duyuyoruz.

8 üniversitenin katıldığı bu sempozyumda Koruma ve Onarım alanı ile ilgili değerli sunumlar dinleyeceğiz.

Medeniyetlerin temeli ve milli varlığın devamı kültürdür. Kültürel mirasın korunması, sadece o mirasa sahip olanlar için değil tüm insanlık için önemlidir. Bu nedenle, kültürel mirası koruyacak olan siz değerli gençlere, tüm insanlık adına başarılar diliyorum ve teşekkür ediyorum.

Sempozyum organizasyonunda emeği geçen üniversitelerin akademik personeline ve öğrencilerine de teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Fulya BAYRAKTAR

OPENING SPEECH

Ankara Hacı Bayram Veli University, Dean of the Faculty of Fine Arts

Dear Students and participants,

Welcome to the II International Conservation and Restoration Students Symposium!

we are delighted to host you even online during this pandemic period as Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Fine Arts,.

In this symposium that attended by 8 universities, you will listen to valuable presentations on the field of Conservation and Restoration, which will be your future profession.

Culture is the basis of civilizations and the continuation of national existence. The conservation of cultural heritage is important not only for those who are the owner of that heritage but also for all humanity. For this reason, I wish success and thank you, our esteemed young people, who will protect the cultural heritage, on behalf of all humanity.

I send my sincere greetings to the academics and students of all universities that contributed to the organization of the symposium.

Prof. Dr. Fulya BAYRAKTAR

AÇILIŞ KONUŞMASI

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü Bölüm Başkanı

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü olarak, 11 – 13 Mart 2021 tarihleri arasında çevrimiçi gerçekleştirilen II. Uluslararası Konservasyon Ve Restorasyon Öğrencileri Sempozyumu'na ev sahipliği yapmaktan büyük mutluluk duymaktayız. İki yılda bir düzenlenen ve ilki 2019 yılında İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Taşınabilir Kültür Varlıklarını Koruma Ve Onarım Bölümü tarafından gerçekleştirilen ICORESS öğrenci sempozyumu, giderek artan ilgi ve destekle şimdiden kalıcı, kurumsal bir yapıya dönüşmüş bulunmaktadır.

Sempozyum, dünyada ve Türkiye'de henüz genç sayılabilecek bir bilim dalı olarak kültürel mirasın korunması alanında eğitim gören farklı ülkelerden lisans, yüksek lisans ve doktora öğrencilerini buluşturarak, akademik anlamda kendilerini geliştirmelerine katkı sağlamayı hedeflemektedir. Bu sayede öğrencilerin kendilerine çalışma alanlarıyla ilgili bir konuyu sunma ve anlatma fırsatı verilerek bilgi ve deneyimlerini paylaşmaları, bilimsel çalışmalara teşvik edilmeleri amaçlanmaktadır. Öğrencilerin, kişisel ve sosyal anlamda kendilerini geliştirebilmeleri, ulusal ve uluslararası düzeyde mesleki gelişmeleri takip edebilmeleri, problemi teşhis etme, araştırma, hipotez kurma ve bilimsel süreçleri izleme becerilerini artırmaları açısından bu tür etkinliklerin önemi büyüktür.

Sempozyumda; Türkiye'nin yanı sıra İtalya, Almanya, İspanya ve Meksika'nın farklı üniversitelerinden öğrencilerin katılımıyla toplamda 62 bildiri sunulmuştur. Sunumlarda müzelerde önleyici koruma uygulamalarından mimari yüzeylerin korunmasına, arkeolojik alanlarda ortaya çıkan kalıntıların korunmasından küçük buluntuların restorasyonuna, tekstilden tuval resmine, restorasyon süreçlerinden koruma bilincine, belgelemeden arkeometriye, koruma eğitiminden mesleki etiğe değin çeşitlilik arz eden konular ele alınmıştır. Kültürel mirasın korunması alanında dünyadan ve ülkemizden ilginç ve başarılı çalışmaların sunulduğu sempozyum geniş katılımı ve ilgiyle izlendiğini temenni ediyorum. Sempozyumda sunulmuş bildirilerin geniş özetleri bir kitapçık olarak da basılmıştır.

Sempozyumda yurt içi ve yurt dışından katılım sağlayarak bildiri sunan tüm öğrencilerimize, organizasyonda görev alan üniversitelerin temsilciler kurulu ve bilim/danışma kurulu üyelerine ayrı ayrı teşekkürlerimi sunarım. Bölümümüz adına sempozyum organizasyonunu başından sonuna büyük özveri ve başarıyla yürüten ICORES 2021 Başkanı öğrencimiz Nefise GÜNAYDIN'a, sempozyumun Bilim ve Danışma Kurulu Başkanı öğretim üyemiz Doç. Dr. Ali Akın AKYOL'a, Arş. Gör. Dr. Berna ÇAĞLAR ERYURT'a katkıda bulunan Organizasyon Kurulu Üyeleri öğrencilerimize teşekkür ederim. Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü olarak öğrencilerimizin kendilerini geleceğin profesyonelleri olarak geliştirmelerine her türlü desteği vermeye hazır olduğumuzu bildirir, ICORESS'in gelişerek, büyüyerek varlığını sürdürmesini dilerim.

Prof. Dr. Bekir ESKİCİ

OPENING SPEECH

Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Fine Arts, Head of Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties

We are delighted to host the II International Conservation and Restoration Students Symposium that held online between 11 - 13 March 2021 as Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties. The first ICORESS student symposium which is organized every two years was held in 2019 by Istanbul University, Faculty of Letters, Department of Conservation and Restoration of Movable Cultural Property, has already turned into a permanent institutional structure with increasing interest and support.

Symposium aims to bring together undergraduate, graduate and doctorate students from different countries who are studying in the field of conservation of cultural properties that can be considered as a young branch of science in world and Turkey and contribute to their academic development. In this way, it is aimed that students are given the opportunity to present and explain a subject related to their field of study, share their knowledge and experience, and encourage them to scientific studies. Such activities are of great importance for students to improve themselves personally and socially, to follow professional developments at national and international level, to increase their skills to diagnose the problem, to research, to formulate hypotheses and to follow scientific processes.

In the symposium; presentations of 62 students who participated from different universities of Turkey, as well as Italy, Germany, Spain and Mexico will be presented. The presentations will focus on topics ranging from preventive conservation applications in museums to the conservation of architectural surfaces, from the conservation of archaeological remains to the restoration of small finds, from textiles to canvas painting, from restoration processes to conservation awareness, from documentation to archaeometry, from conservation education to professional ethics. I hope that the symposium where interesting and successful studies from around the world and our country will be presented in the field of conservation of cultural properties, will be watched with wide participation and interest. Extended summaries of the papers to be presented at the symposium will also be published as a booklet.

I would like to thank separately to all students who participated in the symposium and presented papers from Turkey and abroad, to the representatives of the universities and the science / advisory board members who took part in the organization board. I would also thank the head of ICORES 2021, Nefise GÜNAYDIN, the head of science anad advisory board Assoc. Dr. Ali Akın AKYOL, Research assistant Dr. Berna ÇAĞLAR ERYURT and our students that members of Organization Committee who has carried out the organization of the symposium on behalf of our department with great devotion and success from the beginning to the end. As the Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, we are ready to support our students to develop themselves as professionals of the future, and I wish ICORESS to continue its existence by developing and growing.

Prof. Dr. Bekir ESKİCİ

KAPANIŞ KONUŞMASI

ICORESS 2021 Bilim ve Danışma Kurulu Başkanı

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü olarak, 11 – 13 Mart 2021 tarihleri arasında çevrimiçi gerçekleştirilen II. Uluslararası Konservasyon ve Restorasyon Öğrencileri Sempozyumu'na ev sahipliği yapmaktan büyük mutluluk duyduk.

İlki 2019 yılında İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Taşınabilir Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü tarafından gerçekleştirilen ICORESS öğrenci sempozyumu, ICORESS 2021 organizasyonu olarak devam etti. Dolu dolu geçen 3 sempozyum gününü bilimsel sunumlarla birlikte geçirdik. Bu fikrin gelecek organizasyonlarla beraber artan bir ilgi ile devam edeceğimden eminim. ICORESS ailesi artık kurumsal bir yapıya erişti. Bu mutluluğu sizlerle paylaşmak istiyorum.

Genç restoratörler biz akademisyenlere bu çabaları ile örnek oldular. Temennim akademik alanı ifade eden Koruma ve Onarım Sempozyumunun da bu platformdaki ivme ile oluşmasıdır. Bu organizasyona destek veren başta Üniversitelere ve Öğrenci Temsilcilerine, Danışma ve Bilim Kurulu Üyelerine, geleceğin akademisyenleri sunum yapan tüm öğrencilere ve tabiki özveri ile çalışan organizasyon kurulu üyeleri öğrenci ve akademisyenlerine teşekkürlerimi sunarım. Biz görevimizi yerine getirdik diye düşünüyorum. Bu bir bayrak yarışı olarak düşünüyoruz. Yeni bir üniversiteye bugün bu bayrağı teslim ediyoruz. ICORESS 2021'in son dakikalarını yaşadığımız şu sırada 2 sene sonra ICORESS 2023'de yeniden görüşmek üzere içten selamlarımı iletiyorum.

Doç. Dr. Ali Akın AKYOL

CLOSING SPEECH

Head of ICORESS 2021 Science and Advisory Board

We are delighted to host the II International Conservation and Restoration Students Symposium that held online between 11 - 13 March 2021 as Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties.

The first of ICORESS student symposium which was held in 2019 by Istanbul University, Faculty of Letters, Department of Conservation and Restoration of Portable Cultural Property, continued as the ICORESS 2021 organization. We spent 3 full symposium days with scientific presentations. I am sure that this idea will continue with an increasing interest with future organizations. The ICORESS family has now reached an institutional structure. I want to share this happiness with you. Young restaurateurs set an example to us academics with their efforts. My wish is that the Conservation and Restoration Symposium, which expresses the academic field, will be formed with the momentum of this platform. I would like to express my gratitude to the Universities and Student Representatives, Advisory and Scientific Committee Members, all future academicians, all students who have made presentations, and of course to the devoted students and academicians of the organization board who have supported this organization. I think we have fulfilled our duty. We think of this as a relay race. We are delivering this flag to a new university today. While we are experiencing the last minutes of ICORESS 2021, I send my sincere greetings to meet again in ICORESS 2023.

Assoc. Prof. Dr. Ali Akın AKYOL

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

Konservasyon Alanında İş Sağlığı Ve Güvenliği: Organik Çözücülerin Toksikite Değerlendirmesi Ve Alınması Gereken Önlemler.....	1
<i>Occupational Health And Safety In The Area Of Conservation: Toxicity Assessment Of Organic Solvents And Obligatory Precautions.....</i>	<i>2</i>
Beytiye AĞIR	
Kültürel Mirasın Konservasyon Ve Restorasyonunda Analiz Ve Teşhis Yöntemlerinin Önemi Ve Eğitimi.....	3
<i>Importance And Training Of Analysis And Diagnosis Methods In Conservation And Restoration Of Cultural Heritage.....</i>	<i>4</i>
Zeynep ALP	
Ahşap Eserlerde Tamamlama/Tümleme/Bütünleme Yöntemlerine Örnekler.....	5
<i>Examples Of Reintegration Methods Of Wooden Properties.....</i>	<i>6</i>
Cemile YILDIRIM ALTUN	
Antik Dönem Harçlarının Karakterizyonu: Tripolis- Denizli Örneği.....	7
<i>Characteristics Of Ancient Mortars Case From The Archaeological Site Of Tripolis, Denizli.....</i>	<i>8</i>
Gözde ASLAN	
Yağlı Boya Tablolarda Görülen Bozulmalar.....	9
<i>Deterioration Of Oil Paintings.....</i>	<i>10</i>
Elif ATALIK	
Kağıt Eserlerin Sel Ve Su Baskını Risklerine Karşı Korunması: Bozulmalar Ve Tedbirler.....	11
<i>Preventive Conservation Of Paper Artifacts Against Flood Risks: Deteriorations And Restoration.....</i>	<i>12</i>
Elisay ATAY	
Restorasyon Ve Konservasyon Çalışmalarında Belgelemenin Önemi: Üsküdar Ümmü Gülsüm Çeşmesinin Belgelemesi.....	13
<i>The Importance Of Documentation In Restoration And Conservation Works: Documentation Of Üsküdar Ümmü Gülsüm Fountain.....</i>	<i>14</i>
Nevin Ateş	
Başur Höyük Erken Tunç Çağına Ait (Boğa Figürlü) Törensel Asanın Restorasyon Ve Konservasyon Uygulamaları.....	15
<i>Restoration And Conservation Approaches Of The Bull-Figured Ceremonal Scepter Of Başur Mound Early Bronze Age.....</i>	<i>16</i>
Umut BARAN	
Türkiye’de Kültür Varlıklarını Koruma Ve Onarım Eğitimi Üzerine Genel Bir Değerlendirme.....	17
<i>General Evaluation On Conservation And Restoration Of Cultural Heritage Education In Turkey</i>	<i>18</i>
Merve BAYRAKÇI	
Hobyar Camisi’nde Bulunan Kütahya Çinilerinin Dönemsel Özellikleri Ve Mevcut Durumu.....	19
<i>Periodic Characteristics And Current Status Of Kütahya Tiles In Hobyar Mosque.....</i>	<i>20</i>
Mahsum BEYHAN	
Digital Sanat Eserlerinin Korunması Ve Depolanması.....	21
<i>Storage And Conservation Of Digital Arts.....</i>	<i>22</i>
Elif BOZANOĞLU	

Çıkarılabilir Boşluk Dolguları, Arkeolojik Seramik Kapların Yeniden İnşası Ve Korunması İçin Avantajlar.....	23
<i>Removable Gap Fillings – Advantages For The Reconstruction And Conservation Of Archaeological Ceramic Vessels.....</i>	<i>24</i>
Julian BROSIUS	
Enez (Ainos) Kazısı Su Terazisi Ve Kral Kızı Bölgelerinde Ele Geçen Camların Bozulmaları Üzerine Arkeometrik Çalışmalar.....	25
<i>Archaeometric Studies On The Deteriorations Of Glass Artefacts Of Su Terazisi And Kral Kizi Regions In Enez (Ainos) Excavation.....</i>	<i>26</i>
Didem ÇOLAK BÜYÜKSOY	
Tekstil Koruma Onarımında Etik.....	27
<i>Ethics In Textile Conservation And Restoration.....</i>	<i>28</i>
Hilal CÖMERT	
Boğazköy Kazısı 2020 Yılı Pithos Restorasyonu Çalışmaları.....	29
<i>Pithos Restoration Works In Boğazköy Excavation 2020.....</i>	<i>30</i>
Burak SÖYLEMEZ, Emirhan ÇETİNKAYA	
Amasya Bimarhanesi Konservasyon Ve Restorasyon Önerileri.....	31
<i>Conservation And Restoration Suggestions Of Mental Hospital Building In Amasya.....</i>	<i>32</i>
Tuba ÇETİNKAYA	
Korumada Sürekliliğin Gerekliği: Anıtkabir Aslanlı Yol Heykellerinin Onarım Çalışmaları.....	33
<i>The Necessity Of Continuity Conservation: Restoration Of Anıtkabir Lion Road Sculptures.....</i>	<i>34</i>
Sibel ÇETİNKAYA	
Alçı Kalıpların Restorasyonu: Kùltürler Ve Toplum Gipsoteca (Palermo Üniversitesi) Bölümü'nden Vaka Çalışmaları.....	35
<i>The Restoration Of Plaster Casts: Case Studies From The Department Of Cultures And Society's Gipsoteca (University Of Palermo).....</i>	<i>36</i>
Samira D'AGOSTINO, Tatiana FASTAMPA, Francesca ONORATO, Chiara TUCCIO, Rossella GAGLIANO CANDELA, Giuseppe MILAZZO, Lorella PELLEGRINO	
Michelangelo Merisi Da Caravaggio'nun Hayatı, Üslubu, 2 Adet Tablosunun Restorasyon Çalışması Ve Sanat Tarihi Açısından Çözümlemesi.....	37
<i>Michelangelo Merisi Da Caravaggio's Life, Style, Restoration Work And Analysis Of His 2 Paintings In Terms Of Art History.....</i>	<i>38</i>
Mustafa Kemal DALLIK	
Saint George (Caceres, İspanya) Şapelinden Duvar Resimlerinin Korunma Durumu.....	39
<i>Conservation Of The Wall Paintings From The Chapel Of Saint George (Caceres, Spain).....</i>	<i>40</i>
Agustín Mucio DIAZ	
Müze Depolarında Sağlanması Gereken Koşullar Ve Müzelerin Resim Depolarının İncelenmesi.....	41
<i>Conditions Required By The Museum Storages And Examination Of The Painting Storages Of Museums....</i>	<i>42</i>
Deren DİRİCANLI	
Dokuma Eserlerde Kullanılan Analiz Yöntemleri Ve Önemi.....	43
<i>The Analysis Methods And Importance Of Weaving Artifacts.....</i>	<i>44</i>
Ekmel Nur DOĞAN	

Restorasyon Ve Konservasyon Pratiğinde Sürdürülebilirlik Ve Çevre Dostu Materyaller.....	45
<i>Sustainability And Eco-Friendly Materials In Restoration And Conservation Practice.....</i>	<i>46</i>
İdil EKER	
Örnek Bir Uygulama İle Bir Yazma Eserin Konservasyon Süreci.....	47
<i>Conservation Process Of A Manuscript With A Sample Application.....</i>	<i>48</i>
Melike ELDEK	
Çağdaş, Modern Resim Sanatında Koruma – Onarım Uygulamaları.....	49
<i>Conservation- Restoration In Contemporary, Modern Painting Art.....</i>	<i>50</i>
Serpil ÇETİNKAYA ERMEZ	
Çinilerin Restorasyon Ve Konservasyon Aşamalarında Arkeometrik İncelemelerin Önemi.....	51
<i>The Importance Of Archaeometric Examinations In The Restoration And Conservation Stages Of Ceramic Tiles.....</i>	<i>52</i>
Gizem ERTEN	
Kültürel Mirasın Korunması Açısından Gözenekli Taş Eserlerin İnce Yüzey Anti-Graffiti (AG) Kaplamalarıyla Korunması.....	53
<i>Conservation Of Porous Stone Artifacts By Using Thin Surface Anti-Graffiti (Ag) Coatings In Terms Of Cultural Heritage Conservation.....</i>	<i>54</i>
Hakan ERTUĞRAL	
Tarihi Tuğla Özelliklerinin Ve Bu Özelliklerin Bozulma Süreçlerine Ve Koruma Kararlarına Etkisinin Arkeometrik Analizler Doğrultusunda Saptanması.....	55
<i>Historical Brick Properties And The Effect Of These Properties On Deterioration Processes And Conservation Board Based On Archaeometric Analysis.....</i>	<i>56</i>
Ezgi ÖZPAMİR ESKİÜNÜRLÜ	
Meksika Ulusal Tarih Müzesi'ndeki Güneş Şemsiyesi, Meksika 18. Yüzyıl Ortası Modasına Bir Örnek.....	57
<i>Parasol From The National Museum Of History Of Mexico, An Example Of Mid-18Th Century Fashion In Mexico.....</i>	<i>58</i>
Ana Sofia VARGAS GAMBOA, Inés del CATTILLO	
İstanbul Topkapı Sarayı Darphane-i Amire Binaları Taş Malzemelerinde Arkeometrik Çalışmalar...59	
<i>Archeometric Studies On Stone Materials Of Topkapı Palace Darphane-I Amire Buildings In İstanbul...60</i>	
Gülşen ALBUZ GEREN	
Yenikapı Batıklarında 3D Modelleme Çalışmaları.....	61
<i>3D Modelling Studies In Yenikapı Shipwrecks.....</i>	<i>62</i>
Hilal GÜLER	
Ankara Üniversitesi Mustafa V. Koç Deniz Arkeolojisi Araştırma Merkezi Konservasyon Laboratuvarı'nda Yapılan Koruma Onarım Çalışmaları.....	63
<i>Conservation And Restoration Studies Carried Out In Ankara University Mustafa V. Koç Research Center For Maritime Archaeology.....</i>	<i>64</i>
Hiranur GÜLTEKİN	
Enver Soylu Evi'nin Restorasyon Uygulamaları İçin Metraj Ve Keşif Hesaplaması.....	65
<i>Quantity Survey And Cost Calculations For Restoration Applications Of Enver Soylu House.....</i>	<i>66</i>
Mehveş Göksu GÖKMEN, Firdevs ÖNER, Sena ÖZKAN	

Orte Şehrinde 18. Yüzyıl Duvar Resimleri Ve Sıva Süslemelerinin Restorasyonu (Orta İtalya).....67 <i>The Restoration Of 18th Century Wall Paintings And Stucco Decorations In The City Of Orte (Central Italy).....</i>	68
Francesca GROPPİ, Davide VIGLIOTTI	
Hatay Tarihi Adalı Konağı Restorasyon Uygulamaları.....69 <i>Restoration Applications Of Historical Adali Mansion In Hatay.....</i>	70
Nefise GÜNAYDIN	
Yağlı Boya Tuval Resimleri Konservasyonunda Uygulama Aşamaları.....71 <i>Application Stages In Conservation Of Oil Paintings On Canvas.....</i>	72
Negin DERAKHSHAN HOUREH	
Pandemi Sürecinde Sanal Ören Yerlerinin Kültürel Miras Bilincinin Oluşmasında Artan Önemi...73 <i>Increasing Importance Of Virtual Archeological Sites In Raising Cultural Heritage Awareness During The Pandemic.....</i>	74
Ezgi KABUKÇU	
Arykanda Odeon Yapısı Örneğinde Malzeme Bozulma Haritalarının Koruma Ve Onarım Sürecine Etkisi.....75 <i>The Effect Of Material Decay Maps On The Conservation And Restoration Processes: The Case Of The Odeon In Arykanda.....</i>	76
Berker KALFA	
Arkeolojik Ve Tarihi Metallerde Korozyon Ürünlerinin Tanımlanmasında X-ışını Toz Kırınım (Xrd) Spektroskopisi Kullanımı.....77 <i>The Use Of X-Ray Powder Diffraction (XRD) Spectroscopy To Identify Corrosion Products In Archaeological And Historical Metals.....</i>	78
Atalay KARATAK	
Mozaikten Sanpietriniye.....79 <i>From Mosaic To Sanpietrini.....</i>	80
Hatice KASAP	
Taşınmaz Kültür Varlıklarının Koruma Ve Onarım Çalışmalarında Tahribatsız Bir Yöntem Olan Jeofizik Belgeleme Yöntemlerinin Kullanımı.....81 <i>Conservation And Restoration Works Of Immovable Cultural Properties Using Geophysical Documentation Methods As A Non-Destructive Method.....</i>	82
Mehtap EKİCİ KAYA	
İnorganik Pigmentlerin İncelenmesi Ve Konservasyon Örneği.....83 <i>Examination Of Inorganic Pigments And Conservation Application.....</i>	84
Oğuzhan SAKARYA, Nesrin KEKEÇ	
Tarihi Çeşmelerin Korunması Ve Yaşatılması Sorunsalına Bir Örnek: Sürmeli Ali Paşa Çeşmesi (1732-1735) Kadıköy-İstanbul.....85 <i>A Case Study Of Conservation And Maintain Problematic In Historical Fountains Sürmeli Ali Paşa Fountain (1732-1735) Kadıköy-İstanbul.....</i>	86
Büşra KÖŞGER	
In-Situ Mozaik Koruma Ve Onarımında İlk Yardım Uygulamaları.....87 <i>First Aid Applications Of In-Situ Mosaic Conservation.....</i>	88
Aliye KURT	

Atina Ulusal Bahçesi'nde Bulunan Roma Villası Mozaikleri'nde Koruma-Onarım Çalışmaları.....89 <i>Conservation And Restoration Works Of Roman Villa Mosaics In The National Garden Of Athens...90</i> Öykü Özge ULUÇAY	
Cascada, Çağdaş Sanatın Restorasyonunu Gerçekleştirirken Oluşabilecek Çoklu Değişimlere Bir Örnek.....91 <i>Cascada: An Example Of The Multiple Changes That Can Occur When Carrying Out The Restoration Of Contemporary Art.....92</i> Sofía Terán MARTIENZ	
Suya Doymuş Ahşap Elemanların Bozulma Durumunun Analizi: Yenikapı 16 Batığı Örneği.....93 <i>Analysis Of Deterioration Of Waterlogged Woods: Example Of Yenikapı Shipwrecks 16.....94</i> Sedef ÖZTÜRK	
Doğal Sit Alanlarında Radon Gazı Maruziyeti.....95 <i>Radon Gas Exposure In Natural Protected Areas.....96</i> Bulut ÖZŞEN, Zeynep ER	
Mimar Niccolò Ricciulli Tarafından Yapılmış Olan S. Maria Della Serra (Montalto Uffugo - Cs) Ve Ss. Annunziata (San Fili - Cs) Kiliseleri Hakkında Biodeteriogeni Flora Bilgisine Katkı.....97 <i>Contribution To The Knowledge Of Biodeteriogenic Flora On The Churches Of S. Maria Della Serra (Montalto Uffugo - Cs) And Ss. Annunziata (San Fili - Cs) By The Architect Niccolò Ricciulli.....98</i> İda De ROSE	
Boyalı Yüzeylerde Konsolidasyon Ve Temizlik İşlemlerinin Eş Zamanlı Uygulaması.....99 <i>Simultaneous Application Of Consolidation And Cleaning Processes On Painted Surfaces.....100</i> Filinta Ferhan SAĞLAM	
Mermer Heykellerin Renkliliğinin Arkeometrik İncelemeleri.....101 <i>Archeometric Investigation Of The Coloration Of Marble Sculptures.....102</i> Ahmet SANSAR	
Tarihi Taş Yapılarda Görülen Bozulmalar Ve Temizlik Yöntemlerinin İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Güney Dış Cephesi Örneği Üzerinden Değerlendirilmesi.....103 <i>The Evaluation Of Deteriorations And Cleaning Methods On Historical Stone Structures On The Example Of Istanbul University Faculty Of Letters From Southern External Facade.....104</i> Emre Veysel ŞENER	
Tekstil Koruma Onarımında Analiz Yöntemleri.....105 <i>Methods Of Analyses In Textile Conservation And Restoration.....106</i> H. Süheyla ŞİMŞEK	
Dolice Antik Kenti Kazıları 2019-2020 Koruma-Onarım Çalışmaları.....107 <i>Conservation-Restoration Works Of Doliche Ancient City Excavations In 2019-2020.....108</i> Özgün Öykü ŞANLI	
Arkeolojik Batıkların Sergilenmesinde Kullanılan Taşıyıcı Konstrüksiyonlarda Karşılaşılan Problemler.....109 <i>Problems Encountered In Support System Used In The Exhibition Of Archaeological Shipwrecks.....110</i> Osman Haktan UYGUN	
Yerleşim: Biyokültürel Mirasın Korunması Ve Farkındalığına Davet.....111 <i>Inhabit: An Invitation To The Conservation And Awareness Of The Biocultural Heritage.....112</i> Julia Andrea VILCHIS VILLAVICENCIO, Paulina PALACIO AMANDI	

Organik Çözücülerin Yağlı Boya Üzerinde Oluşturabileceği Olumsuz Etkiler Ve Çözücü Kullanımının Yazılım İle Hesaplanması.....	113
<i>Negative Effects Of Organic Solvents On Oil Paint And Calculating Of Solvent Used By Software.....</i>	<i>114</i>
Gizem YERLİ	
Ankara Devlet Resim Ve Heykel Müzesi: Tiyatro Salonu Koruma Ve Onarım Çalışmaları.....	115
<i>Ankara State Painting And Sculpture Museum: Theater Hall Conservation And Restoration Works.....</i>	<i>116</i>
Damla YILDIRIM, Atilla ÇAKIROĞLU	
Varagavank Manastırı'nda Meydana Gelen Bozulmalar Ve Sebepleri.....	117
<i>The Deterioration And The Reasons In The Varagavank Monastery.....</i>	<i>118</i>
Şeyma YILDIRIM	
Ayasuluk Tepesi Ve St. Jean Anıtı 2020 Yılı Metal Eserlerde Koruma Ve Onarım.....	119
<i>Conservation And Restoration Of Metal Properties Of Ayasuluk Hill And St. Jean Monument In 2020.....</i>	<i>120</i>
Alpaslan Enes YILMAZ	
Kültürel Mirasta Görülen Biyodeterasyon Mekanizması.....	121
<i>Biodeteration Mechanism Seen In Cultural Heritage.....</i>	<i>122</i>
Aybuke Sultan KOCA YILMAZ	
Duvar Resimlerinin Harç Ve Boya Tabakaları Sağlamlaştırılmasında Nano Kireç Kullanımı.....	123
<i>The Use Of Nano Lime For Consolidation Of Mortar And Paint Layers Of Wall Paintings.....</i>	<i>124</i>
Ceren GÜRÇAY YILMAZ	

KONSERVASYON ALANINDA İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ: ORGANİK ÇÖZÜCÜLERİN TOKSİSİTE DEĞERLENDİRMESİ VE ALINMASI GEREKEN ÖNLEMLER

Beytiye AĞIR*

Konservasyon alanında temizlik ve sađlamlaŐtırmada kullanılan organik çözücüler kansere ve üreme bozukluklarına yol açabilen nörotoksik kimyasallar olarak tanımlanmaktadır. Organik çözücülere maruz kalmanın ani gelişen nörotoksik etkileri, çözücünün merkezî sinir sistemi içindeki farmakolojik etkisinden kaynaklanmaktadır. Nörotoksik bozukluklar, Ulusal İŞ Sağlığı ve Güvenliği Enstitüsü (NIOSH) tarafından iş ile ilgili önde gelen on hastalık ve yaralanma arasında listelenmiştir. Çözücü inhalasyonunun hem insanlarda hem de hayvanlarda görülen akut etkileri; anestezi, merkezî sinir sistemi depresyonu, solunum durması, bilinç kaybı ve ölümdür.

Genel merkezleri Washington, D.C.'de bulunan İŞ Sağlığı ve Güvenliği İdaresi (OSHO) ile Ulusal İŞ Sağlığı ve Güvenliği Enstitüsü (NIOSH), organik çözücüler olarak kullanılan bazı kimyasallara ve karışımlara meslekî açıdan maruz kalan çalışanlar için izin verilebilir maruz kalma limitlerini ve tavsiye edilen temas sürelerini ilan etmiştir. İzin verilebilir maruz kalma limitleri, sekiz saatlik ortalama konsantrasyon olarak belirlenir ve belirli organik çözücüler için Amerikan Endüstriyel Hijyenistler Konferansı'nın (ACGIH) ilan ettiği eşik sınır değerlerine dayanır.

Bu çalışma, organik çözücülerin, kültür varlıklarının ve sanat eserlerinin konservasyonu alanında çalışan ve bu çözücülere maruz kalan teknik personel üzerindeki potansiyel nörotoksik etkilerin sonuçlarını açıklamaktadır. Çalışmada bunlara ek olarak konservasyon alanında kullanılan organik çözücüler ve olumsuz etkilerine karşı alınacak önlemlerden bahsedilmiştir.

Organik çözücülerin zararlı etkilerinden korunmak için tavsiye edilen maruz kalma limitlerine uyulmalı, kişisel koruyucu ekipmanlar kullanılarak organik çözücülere meslekî açıdan maruz kalma riski en aza indirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Konservasyon, Organik Çözücüler, İŞ Güvenliği, Nörotoksitesite, Maruziyet Limitleri.

* beytiyeagr@gmail.com
Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Sanat Eserleri Konservasyonu ve Restorasyonu Bölümü, İstanbul/Türkiye

OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY IN THE AREA OF CONSERVATION: TOXICITY ASSESSMENT OF ORGANIC SOLVENTS AND OBLIGATORY PRECAUTIONS

Beytiye AĞIR*

Organic solvents that used in conservation for the cleaning and consolidation are described as neurotoxic chemicals that may lead to cancer and reproductive hazards. The acute neurotoxic effects of the exposure to organic solvents are caused by the pharmacological action of the solvent in the central nervous system. Neurotoxic disorders are listed by the National Institute for Occupational Safety and Health (NIOSH) among the ten leading work-related diseases and injuries. The acute effects of solvent inhalation on both humans and animals are anaesthesia, central nervous system depression, respiratory arrest, unconsciousness and death.

The Occupational Safety and Health Administration (OSHA) and the National Institute for Occupational Safety and Health (NIOSH), both headquartered in Washington, D.C. have promulgated permissible exposure limits (PEL's) and recommended exposure limits (REL's). Each PEL is determined as an 8-hour time-weighted average (TWA) concentration, and it is based on the threshold limit value (TLV) of the American Conference of Governmental Industrial Hygienists (ACGIH) for a specific organic solvent.

The present study aims to describe the research results of the potential neurotoxic effects of various organic solvents on technical staff who work in conservation of cultural property and of art works and who are exposed to the solvents. Furthermore, the organic solvents used in conservation and the precautions to be taken against their adverse effects are mentioned in the present article.

It is recommended that in order to avoid the damaging effects of organic solvents, the exposure limits should be observed and exposure risk should be minimised by using personal protective equipment.

Keywords: Conservation, Organic Solvents, Occupational Safety, Neurotoxicity, Exposure Limits.

* beytiyeagr@gmail.com
Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Artworks,
Istanbul/Turkey

KÜLTÜREL MİRASIN KONSERVASYON VE RESTORASYONUNDA ANALİZ VE TEŞHİS YÖNTEMLERİNİN ÖNEMİ VE EĞİTİMİ

Zeynep ALP*

Sanat eserlerinin koruma ve onarımı sürekli izleme ve kontrol gerektiren bir uzmanlık alanıdır. Doğru analiz, doğru teşhisi getirmekte ve böylece uygun konservasyon ve restorasyon uygulamaları yapılabilmektedir. Analiz yöntemleri son yıllarda daha da önem kazanmakta ve bu yöntemlerin hayati niteliği daha da anlaşılmaktadır. Bu nedenle “Kültürel Mirasın Konservasyon ve Restorasyonun Bilimi ve Teknolojisi” adı altında Sapienza Üniversitesi’nde faaliyet gösteren bölüm bugün halen yeni bir ünvan olan “conservation scientist” lar yetiştirmektedir. Bu bölüm kültürel miras koruma ve arkeometri alanında uzmanlar yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Malzemelerin fiziksel, kimyasal ve yapısal özellikleri hakkındaki bilgi sayesinde koruma problemlerini analiz ve bozulma süreçlerini tespit edebilmek ve olası restorasyon ve konservasyon uygulamalarını önerebilmek için güncel ve uygun teknikler kullanılmakta ve yorumlanmaktadır. Kültürel miras verilerinin işlenmesi için ileri teknoloji sistemlerin planlanması ve uygulanmasında işbirliği ve kültürel mirasın korunması için teşhis protokollerinin tam planlaması ile, sanat ve bilim birleşmekte ve kültürel mirasımız gelecek nesillere aktarılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Koruma, Onarım, Koruma Bilimcisi, Analiz Teknikleri, Kültürel Miras, La Sapienza.

* alp.1901621@studenti.uniroma
Sapienza Üniversitesi Roma, Matematik, Fizik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Kültürel Mirasın Konservasyon ve Restorasyonun Bilimi ve Teknolojisi Bölümü

IMPORTANCE AND TRAINING OF ANALYSIS AND DIAGNOSIS METHODS IN CONSERVATION AND RESTORATION OF CULTURAL HERITAGE

Zeynep ALP*

The conservation and restoration of artworks is a specialty that requires constant monitoring and control. Correct analysis brings the correct diagnosis and thus appropriate conservation and restoration applications can be made. Analysis methods have gained more importance in recent years and the vitality of these methods is understood more. For this reason, the department operating in Sapienza University under the name of "Science and Technology of Conservation and Restoration of Cultural Heritage" still trains "conservation scientists" which is a new title today. This department aims to train experts in the field of cultural heritage conservation and archaeometry. Thanks to the knowledge about the physical, chemical and structural properties of materials, up-to-date and appropriate techniques are used and interpreted in order to analyse conservation problems and determine their deterioration processes and to suggest possible restoration and conservation applications. Cooperation in the planning and implementation of advanced technology systems for the processing of cultural heritage data and with the full planning of diagnostic protocols for the preservation of cultural heritage, arts and science are united and our cultural heritage can be passed on to future generations.

Keywords: Restoration, Conservation, Conservation Scientist, Analysis Techniques, Cultural heritage, La Sapienza.

* alp.1901621@studenti.uniroma
Sapienza University Rome, Faculty of Mathematics, Physics and Natural Sciences, Department of Science and Technology for the Conservation and Restoration of Cultural Heritage, Rome/ Italy

AHŞAP ESERLERDE TAMAMLAMA/TÜMLEME/BÜTÜNLEME YÖNTEMLERİNE ÖRNEKLER

Cemile YILDIRIM ALTUN*

Arkeolojik ve etnografik eserlerin, tarihsel değerleri, tasarımları, işçilikleri veya diğer nitelikleri onları korumaya değerli kılar. Bu eserlerin mimari veya tarihsel önemini değerlendirmek restorasyon işlemlerini planlamanın ilk adımıdır. Doğru bir değerlendirme ile eserin işlevi ve geçişinin genel şekilde anlaşılması hayati önem taşır. Bu değerlendirme işlemi planlanırken hiçbir faktör göz ardı edilemez. Başarılı bir planlamanın anahtarı, eserin mevcut fiziksel koşullarının dikkatli bir şekilde değerlendirilmesidir. Böylece mevcut durumu, restorasyon işlem basamakları ve gelecekte karşılaşılabilecek olumsuzluklarında göz ardı edilmesi engellenmiş olacaktır. Mevcut koşulları kaydetmek ve gerekli onarımların kapsamını göstermek için uygun restorasyon projesi hazırlanması ile eserin stabilizasyonu ve sürdürülebilirliği sağlanacaktır. Bu sayede eserin her bir parçanın mevcut koşulları ve analiz yöntemleri, koruma ve onarım talimatları hakkında yol haritası çizilmiş olacaktır. Tüm eserler gibi ahşap eserler içinde vandalizm, böcek saldırısı ve bakım eksikliği gibi birçok faktör, eserin bozulmasına katkıda bulunabilir, ancak nem, ahşap eserlerin çürümesine katkıda bulunan birincil faktördür. Bu faktörler eserin yapısal açıdan bozulmasının yanında estetik olarak da ciddi zarar görmesine neden olmaktadır. Bu zararlardan oluşan bozulmalarda eserlerde parça kaybı, pigment bozulması gibi doku bozulmalarına yol açabilmektedir. Çoğu durumda bu bozulmalar minimal boyutta iken bazı durumlarda eserin tamamen yapısının bozulması da karşılaşılan durumlar arasındadır. Bu aşamada eseri tamamlama/tümleme/bütünleme uygulamalarına karar verilmesi gerekmektedir. Yapılacak uygulama ile eser temelde (1) koruma (pratik gereklilik) olarak, (2) görünüş (estetik gereklilik) olarak özgün görünümüne kavuşturulur. Bu çalışmada literatür ve vaka çalışmaları incelenerek ahşap eser onarımlarında görülen farklı tamamlama/tümleme/bütünleme yöntemlerine ilişkin örnekler incelenmiştir. Yapılan çalışma gelişen teknoloji ve bakış açıları ile geliştirilebilir ve katkı sağlanabilir niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Ahşap, Etnografik, Koruma, Restorasyon, Bütünleme.

* cemileyildirim1987@gmail.com

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma Anabilim Dalı, Ankara/Türkiye

EXAMPLES OF REINTEGRATION METHODS OF WOODEN ARTEFACTS

Cemile YILDIRIM ALTUN*

The historical values, designs, craftsmanship or other qualities of archaeological and ethnographic artifacts make them valuable to conserve. Evaluating the architectural or historical significance of these works is the first step in planning restoration procedures. With an accurate evaluation A general understanding of the work's function and history is vital. No factors can be ignored when planning this evaluation process. The key to successful planning is a careful assessment of the work's current physical conditions. Thus, the current situation, restoration process steps and possible future problems will be prevented. Stabilization and sustainability of the work will be achieved by preparing an appropriate restoration project to record the current conditions and show the scope of the necessary restoration. In this way, a roadmap about the current conditions and analysis methods, conservation and restoration application of each part of the work will be drawn. Like all properties, many factors such as vandalism, insect attack, and lack of maintenance can contribute to the degradation of the properties, but moisture is the primary factor contributing to the decay of wooden properties. These factors cause serious damage aesthetically as well as structural deterioration of the work. The deterioration caused by these damages can lead to tissue deterioration such as loss of parts in the wooden properties and pigment deterioration. In most cases, these deteriorations are minimal, but in some cases, the complete structure of the work is also encountered. At this stage, it is necessary to decide on the reintegration applications of the wooden properties. With the application to be made, the wooden properties are basically conserved to its original appearance as (1) conservation (practical necessity), (2) appearance (aesthetic necessity). In this study, literature and case studies were examined and examples of different reintegration methods seen in wooden properties restoration were examined. The work which is done can be improved and contributed with the developing technology and perspectives.

Keywords: Wood, Ethnographic, Conservation, Restoration, Reintegration.

* cemileyildirim1987@gmail.com
Ankara Hacı Bayram Veli University, Institute of Graduate Programs, Department of Conservation of Cultural Properties, Ankara/Turkey

ANTİK DÖNEM HARÇLARININ KARAKTERİZYONU TRİPOLİS- DENİZLİ ÖRNEĞİ

Gözde ASLAN*

Roma Dönemi'nin önemli kentlerinden biri olan Tripolis (Buldan, Denizli), Maiandros Nehri kıyısındaki Frigya, Karya ve Lidya bölgelerinin kesişim noktasında yer almaktadır. Tripolis'teki Geç Hellenistik-Erken Roma döneme tarihlenen Mozaikli Konut, sivil mimari örneği olup, üçü iyi korunmuş mozaik tabanla karakterize edilen 13 odadan oluşmaktadır. Bu çalışmada, 5. yüzyıla tarihlenen Mozaikli Konut'un orijinal kireç harçlarının fizikokimyasal ve petrografik özellikleri incelenmiştir.

Harç numunelerinin karakterizasyonunda; ince kesit incelemeleri, X-ışını Florescence (XRF), X-ışını difraktometrisi (XRD), termogravimetri (DTA-TG), Enerji Dağılımlı Taramalı Elektron Mikroskobu (SEM-EDS), agrega granülometrisi ve tanecik dağılımı, analizleri gerçekleştirilmiştir. İnce kesit, XRD ve SEM analizleri, harçların feldispat (% 49-55), kuvars (% 20-22), kalsit (% 4-7) ve mikalardan (% 17-27) oluştuğunu göstermektedir. XRF sonuçlarına göre; SiO₂ ve Al₂O₃ oranı yüksek agregalar ile kalsiyumca zengin bağlayıcı kullanılmıştır. Tuz testleri ile önemli miktarlarda potansiyel değişiklik bileşikleri (klorürler, sülfatlar, nitrat ve karbonat) tespit edilmemiştir. Fiziksel test sonuçlarına göre harçların yoğunluk değerlerinin 2,33-2,47 g / cm³, porozite değerlerinin ise % 7,21-13,04 arasında değiştiği belirlenmiştir. Harçların bağlayıcı-agrega oranları 1 / 2.5-1 / 3.5 arasındadır.

Çalışma, yığma birimde silika agregalı bir tür kireç harcı kullanıldığını ortaya çıkarmıştır. Bağlayıcı olarak kullanılan kireç yerel kireçtaşlarından yakılmıştır. Agregalar, Menderes metamorfik kayaç birimlerinden tespit edilmiştir. Bu çalışma, Roma döneminde Tripolis Arkeolojik Sit Alanı'nda kullanılan yapı malzemeleri ve teknikleri hakkında değerli veriler sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Malzeme Karakterizasyonu, Arkeometri, Petrografi, Kireç Harçları, Tripolis.

* gozde.aslan@hbv.edu.tr
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma Anabilim Dalı,
Ankara/Türkiye

CHARACTERISTICS OF ANCIENT MORTARS CASE FROM THE ARCHAEOLOGICAL SITE OF TRIPOLIS, DENİZLİ

Gözde ASLAN*

The Tripolis, one of the important cities of Roman Period is located in the intersection of Phrygia, Caria and Lydia, the regions at riverbank of Maiandros River in Yenicekent town (Buldan, Denizli). Mosaic villa which is dated Late Hellenistic-Early Roman period in Tripolis is as an example of civil architecture and consists of 13 rooms that three of them is characterized by well-preserved mosaic floor. In this study, physicochemical, and petrographic properties of original lime mortars from a Mosaic villa that is dated the 5th century were examined.

The analytical characterization of mortar samples was carried out by polarizing and stereo microscope observations, X-Ray Fluorescence (XRF), X-Ray Diffractometry (XRD), thermogravimetry (DTA-TG), Scanning Electron Microscope with Energy Dispersive (SEM-EDS) and physical analysis (partical size, granulometric distribution). Thin section, XRD and SEM analyses show that mortars consist of feldspar (49-55%), quartz (20-22%), calcite (4-7%) and micas (17-27%). According to chemical analysis by XRF, mortars contain high SiO₂ and Al₂O₃ in aggregate and high CaO in binder. No significant amounts of potential alteration compounds (chlorides, sulphates, nitrate, and carbonate) were detected by salts tests. According to the physical test results, it was determined that the density values of mortars are ranging between 2.33-2.47 g/cm³ and porosity values ranging between 7.21-13.04%. Binder to aggregate ratios of mortars are between 1/2.5-1/3.5.

This study revealed that a type of lime mortar with silica aggregate was employed in the masonry unit. The lime which used as binder was burnt from local limestones. Aggregates have been identified from Menderes metamorphic rock units. This study provides valuable data on the construction materials and techniques which used in Roman times in Tripolis Archeological Site.

Keywords: Material characterization, Archaeometry, Petrography, Lime mortars, Tripolis,.

* gozde.aslan@hbv.edu.tr
Ankara Hacı Bayram Veli University, Institute of Graduate Programs, Department of Conservation of Cultural Properties, Ankara/Turkey

YAĞLI BOYA TABLOLARDA GÖRÜLEN BOZULMALAR

Elif ATALIK*

Resim sanatı incelendiğinde yağlı boyanın kullanımının oldukça eskiye dayandığı ortaya çıkmaktadır. Bu duruma ek olarak yağlı boyanın farklı taşıyıcı yüzeylerde de kullanıldığı var olan bilgiler arasındadır. Geleneksel olarak kullanılan yağlı boya bileşenlerinin organik malzemelerden oluşması, bozulmanın daha hızlı bir süreç içinde gerçekleşmesine sebep olmaktadır. 17. Yüzyılda özellikle koleksiyonculuğun artmasıyla tabloların kolay taşınabilen eserler olduğu için birçok kez ortam değiştirmeleri nedeniyle oluşan hasarlara karşı koruma ve onarımını ilk olarak koleksiyonerlerin yaptığı bilinmektedir.

Yağlı boya tablolarda görülen bozulmalar yapım aşamasından kaynaklanabildiği gibi, tarihsel süreç içerisinde yaşanan çevresel, iklimsel faktörlerden de kaynaklanabilmektedir. Boya ve vernik tabakasının hem çevresel hem de kullanılan malzemenin içeriklerine bağlı olarak zamanla bozulmalara, çatlamalara yol açmakta olduğu görülebilmektedir. Altyapı elemanlarından olan kanvasın, geleneksel olarak doğal malzemenin tercih edildiği için bulunduğu ortamla olan etkileşimine bağlı olarak liflerinde zamanla farklı yönlerde çekme, gevşeme ve büzülme şeklinde hareketlenmeler oluşabilmektedir. Eserin geçirdiği tarihsel süreçte, çevresel, iklimsel şartlar bu bozulmaların hızını ve şiddetini artırarak eserde birden fazla bozulma çeşitlerinin görülmesine yol açmaktadır.

Yağlıboya tablo koruma-onarımı için en önemli adım olan belgeleme çalışmalarının doğru biçimde yapılabilmesi, bunun sonucunda en doğru müdahale ve malzemenin seçilebilmesi için meydana gelen bozulmaların, hasarların tespit edilmesi oldukça önemlidir.

Bu çalışmada, yağlıboya tabloların aynı zamanda yapı elemanları olan vernik tabakası, boya tabakası ile dokuma destekte meydana gelen bozulmaları ve hasarları bilimsel verilerin ışığında değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yağlı Boya Tablo, Bozulma, Teşhis, Konservasyon, Restorasyon.

* elif_atalik@outlook.com

İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, İstanbul/Türkiye

DETERIORATION OF OIL PAINTINGS

Elif ATALIK*

When the art of painting is examined, it is revealed that the use of oil paint is very old. In addition to this situation, it is among the existing information that oil paint is used on different carrier surfaces. The fact that traditionally used oil paint components consist of organic materials causes that deterioration occur in a faster process. In the 17th century, especially with the increase in collecting, it is known that the paintings which damaged caused by changing the environment many times because they were easily transportable were conserved and restored for the first time by collectors.

The deterioration has seen in oil paintings may be caused by environmental and climatic factors, historical process, and construction phase. It can be seen that the paint and varnish layer causes deterioration and cracking over time, depending on both the environment and the contents of the materials which used. Since the canvas, which is one of the infrastructure elements, is traditionally preferred from natural materials, depending on its interaction with the environment it is in, movements in the form of pulling, loosening, and contraction in different directions may occur over time. In the historical process of the artwork, environmental and climatic conditions increase the speed and severity of these deteriorations and cause more than one type of deterioration in the artwork.

It is very important to determine the deteriorations and damages of oil paintings carry out by documentation applications which is the most important step for the conservation and restoration of the oil painting, and to select the right intervention and material as a result.

In this study, it is aimed to explain the deteriorations and damages of the varnish layer, paint layer, and woven support which are also the structural elements of oil paintings, in the light of scientific data.

Keywords: Oil Painting, Deterioration, Diagnosis, Conservation, Restoration.

* elif_atalik@outlook.com
Istanbul University, Faculty of Literature, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties,
Istanbul/Turkey

KAĞIT ESERLERİN SEL VE SU BASKINI RİSKLERİNE KARŞI KORUNMASI: BOZULMALAR VE TEDBİRLER

Elisay ATAY*

Tehdit olarak algılanmayan bir su sızıntısından afet niteliğindeki bir sel baskınına kadar su, kağıt eserler için her zaman bir tehlike oluşturmaktadır. Önleyici koruma tedbirleri ile bu tehlikenin hasar verici boyutlara ulaşması engellenebilir. Dolayısıyla önleyici koruma ve afet sonrasında yapılan restorasyon uygulamaları büyük önem arz eder.

Bu çalışmada kağıt malzemeli eserler için en tehlikeli risk etmenlerinden biri olan suyun yol açtığı hasarlar belirtilmiş, özellikle sel ve su baskınlarında kağıt eserlerde meydana gelen ya da gelebilecek olan bozulmalar araştırılmıştır. Su veya neme maruz kalması ile oluşan bozulma türleri belirtilmiştir. Kitap ya da tek sayfa belge halindeki kağıt eserlerin ıslanması durumunda, hızlıca alınması gereken tedbirler ve uygulamalar sıralanmıştır. Afetlere karşı önleyici koruma tedbirleri kapsamında acil müdahale planlaması yapılarak afet öncesinde, afet sırasında ve afet sonrasında yapılması gerekenler belirlenmiştir. Sadece önleyici koruma değil aynı zamanda nem, sel ve su baskınına uğramış eserlere uygulanacak konservasyon ve restorasyon uygulamaları anlatılmıştır. Bu amaçla, tedbirler ve acil koruma önlemleri incelenmiş; kısa süreli depolama, çamur veya tuzlu suya maruz kalan eserlerin arındırma, kurutma ve temizlik gibi konservasyon uygulamaları ve müdahale türleri araştırılmıştır.

Bu çalışmada su baskını ve sel dolayısıyla zarar görmüş kağıt eserlere yapılacak müdahaleler incelenip örnekler üzerinden genel bir değerlendirilme yapılmıştır. Zarar gören eserlere yapılacak restorasyon ve konservasyon uygulama türleri de anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kağıt eserler, Sel, Su Baskınları, Bozulma, Tedbir.

* atayelisa.39@gmail.com

İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Taşınabilir Kültür Varlıklarını Koruma Ve Onarım Bölümü, İstanbul/Türkiye

PREVENTIVE CONSERVATION OF PAPER ARTIFACTS AGAINST FLOOD RISKS: DETERIORATIONS AND RESTORATIONS

Elisay ATAY*

From a water leak that is not perceived as a threat to a catastrophic flood, water is always a danger to paper artifacts. This danger can be prevented from reaching damaging dimensions with preventive conservation precaution. Therefore, preventive conservation and restoration applications which are done after disasters are very important.

In this study, the damages caused by water which is one of the very dangerous risk factors for the artifacts made of paper were evaluated and the deterioration of paper that may or may not occur during floods was investigated. Types of deterioration caused by exposure to water or moisture are specified. In the event that the paper works in the form of a book or a single page document get wet, the precautions and applications that should be taken quickly are listed. Within the scope of preventive conservation precautions against disasters, emergency response planning was made and the applications to be done before, during and after the disaster were determined. Not only preventive conservation, but also conservation and restoration applications to be applied to moisture and flooded paper artifacts are described. For this purpose, emergency conservation precautions were examined; Conservation applications and intervention types such as short-term storage, purification, drying and cleaning of artifacts exposed to mud or salt water were investigated.

In this study, the interventions to be done on the paper artifacts which damaged by floods were examined and a general evaluation was made based on the examples. Restoration and conservation application types to be done on damaged paper artifacts are also explained.

Keywords: Paper artifacts, Flood, Flooding, Deterioration, Precaution.

* atayelisa.39@gmail.com
Istanbul University, Faculty of Literature, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Istanbul/Turkey

RESTORASYON VE KONSERVASYON ÇALIŞMALARINDA BELGELEMENİN ÖNEMİ: ÜSKÜDAR ÜMMÜ GÜLSÜM ÇEŞMESİNİN BELGELENMESİ

Nevin ATEŞ*

Üsküdar Ümmü Gülsüm Çeşmesi, 1818 yılında; Sultan II. Mahmud Döneminde sadrazamlık yapmış olan İbrahim Hilmi Paşa'nın annesi Ümmü Gülsüm Hanım tarafından yaptırılmıştır. Çeşme 1990 yılında yol genişletme çalışmaları yapılırken özgün yerinden kaldırılarak Katip Salih Efendi Türbesi yanına yeniden monte edilmiştir. Günümüzde Üsküdar, Valide-i Atik Çavuşdere Caddesi'nde bulunan çeşme, 19. Yüzyıl Barok mimari üslubunun özelliklerini yansıtmaktadır. Yapı taşındıktan sonra iki kez restorasyon geçirmiştir. Çeşme üzerinde bulunan mermer levhada bu çalışmalardan ilkinin 1992 yılında yapıldığının bilgisi bulunmaktadır. İkinci çalışmanın ise kaynaklara göre 2011 sonrası, 2016 öncesi olduğu anlaşılmaktadır. Bugünkü halindeki yapı altı yüzlüdür. Yapının üç yüzü özgün mermer kaplamadır. Üç yüzün arasında bronz bilezikli, iki adet gömme sütun bulunmaktadır. Üç teknesi ve bunların aralarında oval küfeki taşı bulunmaktadır. Tarihi yapı malzemelerinin özelliklerinin ve üretim teknolojilerinin belirlenmesi, yapının kültürel miras olarak belgelenmesine katkı sağladığı gibi o yapının korunması için de gereklidir. Bu çalışmada, Üsküdar Ümmü Gülsüm Çeşmesi'nin, mevcut durumu ve koruma sorunları tespit edilerek belgeleme çalışması yapılmış; malzeme analizi, hasar tespiti, koruma ve onarım önerisi paftaları hazırlanmıştır. Yapı ile ilgili Rölöve ve Koruma Onarım Raporu yazılmıştır. Sunumda yapının belgeleme aşamaları, Rölöve ve Analiz Paftaları anlatılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mimari, Çeşmeler, İstanbul, Koruma, Restorasyon.

* nevinates9@hotmail.com

Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, İstanbul/ Türkiye

THE IMPORTANCE OF DOCUMENTATION IN RESTORATION AND CONSERVATION WORKS: DOCUMENTATION OF ÜSKÜDAR ÜMMÜ GÜLSÜM FOUNTAIN

Nevin ATEŞ*

Üsküdar Ümmü Gülsüm Fountain was built in 1818 by Ümmü Gülsüm Hanım, mother of İbrahim Hilmi Paşa, who was the grand vizier during the Sultan II Mahmud Period. The fountain was removed from its original place while road widening works were being carried out in 1990 and was reassembled next to Katip Salih Efendi Tomb. Today the fountain which is located on Üsküdar Valide-i Atik Çavuşdere Street, reflects the characteristics of the 19th century Baroque architectural style. The fountain was restored two times after it was moved. There is information on the marble plate on the fountain that the first restoration was carried out in 1992. It is understood that the second restoration was carried out after 2011, before 2016, according to sources. The building in its present form is hexahedral. Three sides of the building are original marble covering. Between the three faces of fountain there are two buried columns with bronze bracelets. In addition, there are three sink of the fountain and an oval limestone among them. Determining the characteristics of historical building materials and production technologies contribute to the documentation of the building as cultural heritage and is also necessary for the conservation of that building. In this research, the current situation and conservation problems of Üsküdar Ümmü Gülsüm Fountain were identified and documented; Material analysis, damage assessment, conservation and restoration proposal sheets were prepared. The Survey and Conservation and Restoration Report that is related to the building was written. Documentation stages of the building, Surveying and Analysis Layouts will be explained in the reserach.

Keywords: Fountains, Architecture, İstanbul, Conservation, Restoration.

* nevinates9@hotmail.com
Yıldız Technical University, Faculty of Architecture, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, İstanbul/ Turkey

BAŞUR HÖYÜK ERKEN TUNÇ ÇAĞINA AİT (BOĞA FİGÜRLÜ) TÖRENSEL ASANIN RESTORASYON VE KONSERVASYON UYGULAMALARI

Umut BARAN*

Başur Höyük, Siirt ili Aktaş Köyü, Bakır Mezrası sınırları içerisinde kalmaktadır. Siirt merkezden uzaklığı yaklaşık 20 kilometredir. Bitlis Vadisi'nden gelip, Botan Nehrine karışan Başur Çayı kenarında yer almaktadır. Doğal bir konglemera yükseltinin üzerinde konumlanan 250x150 metre boyutlarında höyük, yaklaşık 15 metrelik bir kültürel dolguya sahiptir. Arkeolojik kazılar ile höyük üzerinde ulaşılan ilk iskan Geç Kalkolitik Dönem ile MÖ 4730-4510 başladığı görülmektedir. Yerel Geç Kalkolitik Dönem; Güney Mezopotamyalı Uruk toplumlarının Büyük Mezopotamya'nın kuzeyine gelmelerinden önce, Orta Zagros, Kuzey Suriye, Güneydoğu Anadolu gibi bölgelerde yaşayan ve MÖ 5. binyılın ortalarından itibaren arkeolojik kayıta görünür hale gelmeye başlayan kuzeyin yerel toplumlarıyla bilinen dönemdir.

Bu çalışmada Doç.Dr. Haluk SAĞLAMTİMUR başkanlığında yürütülen Batman Müze Müdürlüğüne bağlı, Siirt İli, Aktaş Köyü, Başur Höyük kazısının 2014 yılı çalışmalarında ortaya çıkarılan boğa figürlü törensel asa eser ele alınmıştır. Batman Müze Müdürlüğü tarafından 05.01.2017 tarihinde Diyarbakır Restorasyon Konservasyon Bölge Laboratuvarı Müdürlüğüne teslim edilen P10.28.211 envanter numaralı Erken Tunç Çağına ait (M.Ö. 3000-2750) boğa figürlü törensel asa, tekstilli ünük metalden (bronz) oluşan bir eserdir. Boğa figürlü törensel asa eserde meydana gelen fiziksel ve kimyasal bozulmaların tespiti yapılarak belgelenmiştir. Bu bilgiler ışığında da uygulanacak olan restorasyon ve konservasyon yöntemleri belirlenmiş, bu kapsamda yapılan restorasyon ve konservasyon çalışmalarına değinilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Başur Höyük, Arkeoloji, Asa, Restorasyon, Konservasyon.

* umutatseva@gmail.com

Batman Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, Batman/Türkiye

RESTORATION AND CONSERVATION APPROACHES OF THE BULL-FIGURED CEREMONIAL SCEPTER OF BAŞUR MOUND EARLY BRONZE AGE

Umut BARAN*

Başur Mound is within the borders of Aktaş Village and Bakır town in Siirt province. Its distance from the center of Siirt is approximately 20 km. It is on the edge of the Başur Stream, which comes from the Bitlis Valley and joins the Botan River. The mound, with the size of 250x150 meters and located on a natural conglomerate hill, has a cultural fill of approximately 15 meters. The first settlement reached on the mound by archaeological excavations begins with the Late Chalcolithic age and 4730-4510 BC. Local Late Chalcolithic Period; Before the Southern Mesopotamian Uruk societies came to the north of Great Mesopotamia, it is the period known to the local societies of the north, who lived in regions such as Central Zagros, Northern Syria, Southeastern Anatolia and began to appear in the archaeological record from the middle of the 5th millennium BC.

In this research, the bull-figured ceremonial scepter which was unearthed in excavations (2014) carried out in Başur Höyük (Aktaş Village, Siirt) under the headship of Assoc. Prof. Dr. Haluk Sağlamtimur that is related to Batman Museum Directorate, is evaluated. The ceremonial scepter with bull shapes related to the Early Bronze Age (3000-2750 BC) with inventory number P10.28.211 submitted to the Diyarbakır Restoration Conservation Regional Laboratory Directorate on 05 January 2017 by the Batman Museum Directorate, is a work of textile uniquely metal (bronze). The ceremonial scepter with a bull figure was documented by determining the physical and chemical deteriorations that occurred in this artifact. In the light of this information, the restoration and conservation methods to be applied were determined, and the restoration and conservation applications that carried out in this context were mentioned.

Keywords: Başur Mound, Archaeology, Scepter, Restoration, Conservation.

* umutatseva@gmail.com
Batman University, Faculty of Science and Letters, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Batman/Turkey

TÜRKİYE'DE KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA VE ONARIM EĞİTİMİ ÜZERİNE GENEL BİR DEĞERLENDİRME

Merve BAYRAKÇI*

Kültürel mirasın korunması konusunda dünyada 19. yüzyıldan itibaren ulusal ve uluslararası kurumların hazırladığı tüzükler ile etik kurallar tespit edilmiş, koruma uzmanlarının nitelik ve sorumluluk alanlarını tayin edilmiş ve bu alanda çalışacak meslek elemanlarının eğitimine ilişkin temel esasları belirlenmiştir. Bu çalışmalar neticesinde koruma ve onarım alanında gelişen kurumsallaşma, günümüzde de ilerleme devam etmektedir.

Tarihin erken evrelerinden günümüze kadar kesintisiz yaşama tanıklık eden ülkemiz, kültürel miras çeşitliliği açısından dünyanın en zengin ülkelerinden biridir. Bu zenginlik ancak korunarak gelecek kuşaklara aktarılabilir. Bu durum, eğitimi koruma uzmanlarına olan gereksinimi ortaya çıkarmaktadır.

Ülkemizde koruma onarım alanındaki ilk eğitim girişimi 1875 yılında atılmış ve bu süreçte koruma onarım uygulamaları müze personeli tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu gelenek daha sonraki yıllarda bu alanda eğitim veren yükseköğretim programlarının açılması ve restorasyon konservasyon bölge laboratuvarlarının açılması ile son bulmuştur.

Bu çalışma kapsamında ülkemizde üniversitelerde lisans düzeyinde koruma ve onarım eğitimi veren yükseköğretim programlarının müfredatları incelenerek genel bir değerlendirme yapılmıştır ve önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kültür Varlığı, Koruma, Onarım, Eğitim, Kültürel Miras.

* 190810005@ogr.gelisim.edu.tr
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, Restorasyon ve Konservasyon Bölümü,
İstanbul/Türkiye

GENERAL EVALUATION ON CONSERVATION AND RESTORATION OF CULTURAL HERITAGE EDUCATION IN TURKEY

Merve BAYRAKÇI*

In the world regarding to the conservation of cultural heritage, since the 19th century, by laws and ethical rules prepared by national and international institutions have been determined, the qualifications and areas of responsibility of conservation experts have been determined and the basic principles regarding the training of professionals who will work in this field have been determined. As a result of these studies, institutionalization in the field of conservation and restoration continues today.

Our country, which has witnessed uninterrupted life from the early stages of history to the present, is one of the richest countries in the world in terms of cultural heritage diversity. This wealth can only be preserved and transferred to future generations. This situation raises the need for trained conservation professionals.

The first training initiative in the field of conservation and restoration in our country was taken in 1875 and conservation and restoration applications were carried out by the museum personnel in this process. This tradition came to the end with the opening of higher education programs in this field and the opening of restoration and conservation laboratories in the following years.

Within the scope of this study, the curricula of higher education programs that provide conservation and restoration education at universities in our country were examined, a general evaluation was made and recommendations were made.

Keywords: Cultural Property, Conservation, Restoration, Education, Cultural Heritage.

* 190810005@ogr.gelisim.edu.tr
İstanbul Gelişim University, School of Applied Sciences, Department of Restoration and Conservation,
İstanbul/ Turkey

HOPYAR CAMİSİ'NDE BULUNAN KÜTAHYA ÇİNİLERİ'NİN DÖNEMSEL ÖZELLİKLERİ VE MEVCUT DURUMU

Mahsum BEYHAN*

Hobyar Camii; İstanbul ilinin Eminönü İlçesi, Sirkeci semtinde, Büyük Postane binasının arkasında, posta arabalarının geçişi için düzenlenen arka avlunun, yüksek istinat duvarı üzerinde, 24 Pafta, 424 Ada, 3 Parselde yer almaktadır. Bilinen diğer adı "Büyük Postane Camii"dir.

20. yüzyılın başlarında yapılmış olan Hobyar Mescidi, Birinci Ulusal Mimarlık Akımı (1908-1930) yılları arasında yaygın olan mimari üsluba sahiptir. Osmanlı İmparatorluğunun son, Cumhuriyetin ilk yılları arasında kalan bir geçiş dönemi yapısıdır. Hadikatü'l – Cevami'de kayıtlı Arapça kitabesine göre ilk defa Mir Hoca Hubyar tarafından 1473-74 yıllarında yaptırılan mescit zamanla ortadan kalkmış ve yerine, 1905-1909 yılları arasında Mimar Vedat Tek'in Büyük Postahane binası ile birlikte tasarlandığı bugünkü cami inşa edilmiştir. Mimar Vedat Tek, Fransa'da aldığı mimari eğitim sırasında etkilendiği Avrupa mimarisini inşa ettiği yapılarda, Osmanlı, Arap ve Selçuklu çini motiflerini kullanarak tasarlamıştır. İznik Çinileri 16. Yüzyılda Osmanlı Saray desteği ile en iyi dönemini yaşamış daha sonra saray desteğinin ortadan kalkmasıyla zamanla önemini yitirmiştir. 20. Yüzyılda Birinci Ulusal Mimarlık Akımı ile unutulmaya yüz tutmuş çinicilik, Kütahya'da üretimi tekrar desteklenerek yaşatılmasında büyük rol oynamıştır.

Çiniler bir yapı süsleme elemanı olarak karakteristik özelliklere sahiptir. Yapıldıkları dönemlere özgü uygulama biçimleri ve üretim teknikleri vardır. Bu çalışmada Hobyar Camisinde bulunan Kütahya'ya özgü çinilerin dönemsel özellikleri ve tarihi süreçteki önemi ele alıp incelenmiş, yapının bulunduğu konuma bağlı olarak maruz kaldığı koşullar doğrultusunda oluşan bozulmalara değinilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hobyar Camii, Kütahya, Çini Sanatı, Mimari, Koruma.

* mahsum1365@gmail.com

Batman Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, Batman/Türkiye

PERIODIC CHARACTERISTICS AND CURRENT STATUS OF KÜTAHYA TILES IN HOBYAR MOSQUE

Mahsum BEYHAN*

Hobyar Mosque is located in the district of Sirkeci (Eminönü, İstanbul), behind the Great Post Office building, on the high retaining wall of the back courtyard, which is arranged for the passage of mail cars, on Plot 24, Block 424, Plot 3. Its other known name is “Great Post Office Mosque”.

Hobyar Masjid was built in the early 20th century, has the architectural style which was common between the First National Architecture Movement (1908-1930). It is a transitional period between the last years of the Ottoman Empire and the first years of the Republic. According to the Arabic inscription recorded in Hadikatü'l – Cevami, the mosque which was first built by Mir Hoca Hubyar in 1473-74, disappeared over time, and present mosque designed by Architect Vedat Tek together with the Grand Post Office building, was built between 1905-1909. Architect Vedat Tek designed it with the inspiration of buildings which have built the European architecture that he was influenced during his architectural education in France, using Ottoman, Arabic and Seljuk tile motifs in the buildings. Iznik Tiles experienced their best period in the 16th century with the support of the Ottoman Palace and later lost their importance over time with the disappearance of the palace support. In the 20th century, tile production which has forgotten with the First National Architecture Movement, has played a major role in keeping production in Kütahya by supporting it again.

Tiles have characteristic features as a building decoration element. There are forms of application and production techniques specific to the period which they were made in. In this study, the periodic features of Kütahya tiles in Hobyar Mosque and their importance in the historical process were examined and the deteriorations that formed depending on the location of the building were mentioned.

Keywords: Hobyar Mosque, Kütahya, Tile Art, Architecture, Conservation.

* mahsum1365@gmail.com
Batman University, Faculty of Science and Letters, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Batman/Turkey

DİJİTAL SANAT ESERLERİNİN KORUNMASI VE DEPOLANMASI

Elif BOZANOĞLU*

Dijital sanat; fotoğraf, video, bilgisayar grafikleri ve animasyonlarından oluşan bir sanat türüdür. 19. yüzyılda fotoğrafın bulunuşundan itibaren hayatımızın içinde yer almaya başlamıştır. Zamanla daha çok eser dijital ortam üzerinden üreilmeye başlanmıştır. Dolayısıyla, bu eserlerin sanal ortamda depolanma ve korunma ihtiyacı doğmuştur.

Dijital eserler yapıları bakımından kendi içlerinde gruplara ayrılır. Yazılım tabanlı eserler, videolar, fotoğraflar ve çizim programında üretilmiş illüstrasyonlar bunlardan bazılarıdır. Farklı türdeki eserleri korumak ve depolamak için farklı yöntemler kullanılabilir.

Teknolojinin günden güne geliştiği ve değiştiği bir dünyada, bu tür eserlerin korunmasına titizlikle yaklaşılmalıdır. Bugün kullandığımız video formatı, gelecekte kullanılmayabilir. Eserlerin de bu yönde güncellenmesi ve dolayısıyla korunması gerekmektedir. Günümüzde bu eserlerin en büyük sorunu depolama problemidir. Eserleri bir CD'ye aktarıp, o CD'yi arşive eklemek depolama problemini çözmemektedir.

Bu çalışmada dijital ortamda üretilmiş çeşitli eserlerin korunma ve depolanma yöntemleri anlatılacaktır. Konuşmada, “Koruma Yöntemleri” ve “Depolama Yöntemleri” olarak iki başlık altında değinilecektir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Sanat, Teknolojik Sanat, Video Eser, Koruma, Sanal Depolama.

* elifbozanoglu@gmail.com

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Sanat Eserleri Konservasyonu ve Restorasyonu Bölümü, İstanbul/ Türkiye

STORAGE AND CONSERVATION OF DIGITAL ARTS

Elif BOZANOĞLU*

Digital art, which consists of photography, video, computer graphics and animations, has emerged after the discovery of photography in the 19th century. Over time, more artworks have been produced in the digital environment. Therefore, the need for these artifacts to be stored and protected in a virtual environment has arisen.

Digital works shall be divided into groups in terms of their structures as: software-based works, videos, photographs and illustrations produced in drawing programs. Different methods can be used for the conservation and the storage of different types of artifacts.

In a world where technology develops and changes day by day, the preservation of such works should be approached with special care. The video format which we use today, may be not be available in the future. The works should also be updated and therefore conserved in this direction. Today, the most important issue of these works is the problem of storage. Transferring the works to a CD and archiving the CD does not solve the problem.

In this study, the conservation and storage methods of various works that produced in digital environment will be explained. In the speech, it will be mentioned under two titles as "Conservation Methods" and "Storage Methods".

Keywords: Digital Artworks, Technological Artworks, Video Artworks, Conservation, Virtual Storage.

* elifbozanoglu@gmail.com
Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Artworks, İstanbul/Turkey

ÇIKARILABİLİR BOŞLUK DOLGULARI, ARKEOLOJİK SERAMİK KAPLARIN YENİDEN İNŞASI VE KORUNMASI İÇİN AVANTAJLAR

Julian BROSIUS*

Alçıdan yapılan boşluk dolguları, tamamlanmamış seramik kapları stabilize etmek veya varsayılan orijinal şekillerini yeniden oluşturmak için arkeolojik restorasyonda kullanılır. Genellikle, sıvı sıva döküldükten sonra, tüm üretim süreci boyunca nesneye zarar verme ve kontaminasyon riski taşıyan ve bu bağlamda herhangi bir koruyucu önlemi etkileyen seramik ile sıkı sıkıya kenetlenirler. Sıvı sıvanın seramiğe sızması, şekillendirme ve restorasyon sırasında kullanılan aletlerin yanı sıra ortaya çıkan alçı tozu ve değiştirmelere uygulanan boya tabakalarından da olası sorunlar ortaya çıkabilir.

Dolgular, dökümden sonra boşluklardan çıkarılabilecek ve ayrı ayrı işlenebilecek şekilde hazırlanırsa bu sorunlar önlenabilir veya en aza indirilebilir. Bu, uyarlanmış, kısmen daha karmaşık bir prosedür gerektirir, ancak aynı zamanda, artık orijinal nesnenin duyarlılığıyla sınırlı olmayan uygulanabilir tekniklerin ve malzemelerin yelpazesini genişletir. Dahası, çoğu durumda bu dolguların özel görünümü, orijinal grubun parçalanmış görünümüne uyumlu bir şekilde uymaktadır.

Kağıdın amacı, alüminyum folyo ile seramiğin kenarlarının korunmasından dolguların renklendirilmesi ve yapıştırılmasına kadar üretim sürecini göstermektir. Daha fazla iyileştirme için alan sunan açık sorulara ve sorunlu yönlere de dikkat çekilir.

Anahtar Kelimeler: Arkeolojik Seramikler, Boşluk Dolguları, Alçı, Restorasyon, Tersine Çevrilebilirlik.

* brosius@rgzm.de
Römisch-Germanisches Zentralmuseum Mainz / Leibniz Arkeoloji Araştırma Enstitüsü ve Johannes Gutenberg Üniversitesi Mainz Tarih ve Kültürel Çalışmalar Fakültesi, Antik Çağ Araştırmaları Enstitüsü, Mainz / Almanya

REMOVABLE GAP FILLINGS, ADVANTAGES FOR THE RECONSTRUCTION AND CONSERVATION OF ARCHAEOLOGICAL CERAMIC VESSELS

Julian BROSIUS*

Gap fillings made of plaster are used in archaeological restoration to stabilize incomplete ceramic vessels or to reconstruct their presumed original shape. Usually, after pouring the liquid plaster, they are closely interlocked with the ceramic, which carries the risk of damaging and contaminating the object across the whole manufacturing process and affects any protective measure in this context. Possible problems can arise from the liquid plaster infiltrating into the ceramic, from the tools used during shaping and re-restoration, as well as from the resulting plaster dust and the paint layers applied to the replacements.

These problems can be avoided or reduced to a minimum if the fillings are prepared in such a way that they can be removed from the gaps after casting and further processed separately. This requires an adapted, in parts more complex procedure, but also expands the spectrum of applicable techniques and materials, which are no longer limited by the sensitivity of the original object. Furthermore, in many cases the special appearance of these fillings fits harmoniously into the fragmented look of the original ensemble.

The aim of the paper is to illustrate the manufacturing process from protecting the edges of the ceramic with aluminium foil to colouring and gluing the fillings. Attention is also drawn to open questions and problematic aspects that offer space for further improvements.

Keywords: Archaeological Ceramics, Gap Fillings, Plaster, Restoration, Reversibility.

* brosius@rgzm.de
Römisch-Germanisches Zentralmuseum Mainz/Leibniz Research Institute for Archaeology and Johannes Gutenberg University Mainz Faculty of History and Cultural Studies, Institute of Ancient Studies, Mainz/Germany

ENEZ (AINOS) KAZISI SU TERAZİSİ VE KRAL KIZI BÖLGELERİNDE ELE GEÇEN CAMLARIN BOZULMALARI ÜZERİNE ARKEOMETRİK ÇALIŞMALAR

Didem ÇOLAK BÜYÜKSOY*

Enez (Ainos) Kazısı Su Terazisi ve Kral Kızı bölgelerinden ele geçen 19 adet etütlük cam buluntunun kimyasal içeriğinin belirlenmesi ve kimyasal içeriklerinin örneklerde görülen bozulma tabakaları ile ilişkilendirilmesi için arkeometrik incelemeler yapılmıştır. Cam buluntuların öncelikle fiziksel durumları incelenmiş, cam yüzeyinde bulunan bozulma tabakaları fotoğrafla belgelenmiş, kalınlık ölçer ile kalınlıkları ölçülmüş, renk ölçümleri yapılmış, optik mikroskop altında habbe ve bozulma ürünlerinin görüntüleri çekilerek belgelenmiştir. Cam örneklerin bozulma tabakalarını, element ve mineralojik içeriklerini belirlemek için XRF (Polarize Enerji Dağılımlı X-ışını Floresans (PED-XRF) ve Mikro-XRF), Taramalı Elektron Mikroskobu-Enerji Dağılımlı Spektrometresi (SEM-EDS) ve Raman (Konfokal) Spektroskopi yöntemleri kullanılmıştır.

Camların zaman içerisinde su ve/veya neme maruz kalması cam objelerin bozulmasına neden olmaktadır. Ancak camın içeriği, camın bulunduğu ortam (pH, sıcaklık, nem), fırın sıcaklığı, fırında kalma süresi gibi etkenler de camın bozulmasını etkileyen faktörlerdir. Örneklerin bozulma tabakaları görsel olarak ve optik mikroskopla incelendiğinde; sedef oluşumu, matlaşma, siyah kabuk oluşumu ve çukur oluşumu gibi camın kimyasal bileşiminden kaynaklanan bozulma türleri tespit edilmiştir. Başlangıçta cam yüzeyinde oluşan jel tabakası, silisyum açısından zengin, sodyum ve kalsiyum açısından fakirdir. Bozulma tabakalarında SiO₂ içeriğinin fazla olması, camlarda görülen bozulmaları destekler niteliktedir. Cam objelerin nem ve/veya su ile temas etmesi sonucu yüzeyde oluşan jel tabakasında ergitici (Na₂O) ve sağlamlılaştırıcı (CaO) miktarının azalması beklenmektedir. Ancak örneklerin SEM-EDS analizi sonuçlarında Na₂O ve CaO miktarının yüksek olmasının, antik kentten denize çok yakın bir konumda olması nedeniyle denizel etki sonucu oluşan birikintilerden kaynaklı olduğu düşünülmektedir. Örneklerin analizleri sonucunda siyah kabuklanma türü bozulma ürünlerinde mangan ve demir öne çıkarken, Raman analiziyle saptanan mangan ve demir içeriklerinin varlığı bu sonuçları desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Arkeolojik Cam Kimyası, Arkeolojik Cam Bozulmaları, PED-XRF, SEM-EDS, Raman (Konfokal) Spektroskopi.

* colak.didem@gmail.com

İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, İstanbul/Türkiye

ARCHAEOMETRIC STUDIES ON THE DETERIORATIONS OF GLASS ARTEFACTS OF SU TERAZISI AND KRAL KIZI REGIONS IN ENEZ (AINOS) EXCAVATION

Didem ÇOLAK BÜYÜKSOY*

Archaeometric investigations were carried out to determine and to correlate the chemical contents with the layers of deterioration of the 19 glass finds dating to the Roman Period uncovered from Su Terazisi and Kral Kızı Regions of Enez (Ainos) ancient city. The physical condition of glass finds was firstly examined, the layers of deterioration on the glass surface were documented with photographs, their thickness was measured with a digital thickness meter, their colors were identified by chromameter, and images of the bubbles and deterioration products were taken under an optical microscope. XRF (Polarized Energy Dispersive-X-Ray Fluorescence (PED-XRF) and Micro-XRF), Scanning Electron Microscope-Energy Dispersive Spectrometry (SEM-EDS), and Raman (Confocal) Spectroscopy methods were used to determine the element and mineralogical contents, deterioration layer of the glass samples.

Glass can undergo chemical reactions in time, due to contact with water and/or humidity within air. Those reactions are highly dependent on the glass composition, its production temperature in kiln and firing duration, moisture, pH and temperature of the medium around glass. When the deterioration layers of the samples are examined visually and with an optical microscope; types of deterioration resulting from the chemical composition of glass, such as iridescence, dulling, black discoloration and pitting have been identified. The gel layer originally formed on the glass surface is rich in silica, and poor in sodium and calcium. The high content of SiO₂ in the deterioration layers supports the deterioration in the glasses. It is expected that the amount of flux agent (Na₂O) and stabilizer (CaO) in the gel layer of the surface to decrease caused by glass objects contacting with moisture and/ or water. However, the high amount of Na₂O and CaO in the results of SEM-EDS analysis of the samples is thought to be due to the accumulation caused by the marine effect as a result of the ancient city being very close to sea. As manganese and iron stand out in black discoloration type deterioration products through analysis of samples, the presence of manganese and iron contents determined by Raman analysis supports these results.

Keywords: Archaeological Glass Chemistry, Archaeological Glass Deteriorations, PED-XRF, SEM-EDS, Raman (Confocal) Spectroscopy.

* colak.didem@gmail.com

Istanbul University, Faculty of Literature, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Istanbul/Turkey

TEKSTİL KORUMA ONARIMINDA ETİK

Hilal CÖMERT*

Etik kavramı Yunanca, karakter ve davranış anlamına gelen “etos” sözcüğünden türetilmiş olup, felsefenin, ahlaki değerleri inceleyen dalıdır. Ahlak kavramının İngilizce karşılığı olan “morality” ise Latince “moralis” sözcüğünden türetilmiş olup, görgü ve gelenek anlamlarına gelmektedir. Ahlak, bireyin doğru ya da yanlış davranışlar arasında bir ayırım yapması ya da yapabilme becerisine sahip olması olarak da tanımlanmaktadır. Bilimsel araştırmalarda etik, bilimle sınırlandırılmasından çok genel ahlak ilkelerinin özel bir alandaki yansımaları oluşturur. Kültürel varlıkların korunması “nitelikli” bir korumayı gerektirir. Kurumsal ve fiili koruma çabalarının bir araçla desteklenmesi gereksinimi bulunmaktadır. Bu gereksinim, günümüzde yaşanan kültürel varlıkların deformasyonu ya da korunamaması sorunlarının neticesinde belirmiştir. Bu gereksinimi karşılamak için koruma kültürünün etkin bir biçimde oluşmasını sağlayan araç etik kurallardır. Koruma onarım etiği, UNESCO, ICOM, ICOMOS, ICCROM gibi kuruluşlar tarafından oluşturulmuştur. Kültür varlıkları üzerinde çalışırken konservatörün; kültür varlıklarını üreten topluluğa saygıyla yaklaşmak, ürünlerde yeni bozulmalara neden olmayacak sınırlı koruma yöntemlerini seçmek, güncel araştırmaları takip ederek onarım yöntemine karar vermek, önleyici koruma yöntemlerini uygulamak, düzenli bakım ve bilimsel araştırmalar yapmak gibi görevleri bulunmaktadır. Tekstil ürünleri organik hammadde ile üretilmesi nedeniyle zamanla yok olabilir. Bu durum sadece obje için değil aynı zamanda yapımında kullanılan motif ve benzeri geleneksel bilginin de yok olması anlamına gelir. Konservatörün görevi; eserden hem bilgi hem de estetik haz alımının sağlanabilmesi için bozulma sürecini yavaşlatmaktır.

Bu çalışmada etik kavramı, tekstil koruma onarımında etik ve ICOM gibi kuruluşlar tarafından yayınlanan etik kodlar irdelenmiştir. Etik ve koruma onarım etiği hakkında yapılan çalışmalar ve alan yazını incelenerek derlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Tekstil, Etik, Koruma, Onarım.

* sosyalhilal@gmail.com

Ankara Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, Ankara/Türkiye

ETHICS IN TEXTILE CONSERVATION AND RESTORATION

Hilal CÖMERT*

The concept of ethics is derived from the Greek word “ethos” which means character and behavior, and it is the branch of philosophy that studies moral values. “Morality”, which is the English equivalent of the concept of morality, is derived from the Latin word “moralis” and means manners and tradition. Morality is also defined as making a distinction between right and wrong behaviors or having the ability to do so. Ethics in scientific research constitutes the reflection of general moral principles in a special field rather than restricting it to science. Conservation of cultural properties require “qualified” conservation. Institutional and actual conservation efforts need to be supported by a tool. This requirement has emerged because of the deformation or inability to preserve the cultural properties experienced today. To meet this need, ethical rules are the means that enable the formation of a conservation culture effectively. Conservation and restoration ethics have been established by organizations such as UNESCO, ICOM, ICOMOS, ICCROM. While working on cultural properties, the conservator; It has duties such as approaching with respect to the community producing cultural properties, choosing limited conservation methods that will not cause new deterioration in products, deciding on the method of restoration by following up-to-date research, applying preventive conservation methods, regular maintenance, and scientific research. Textile products may disappear over time due to the production of organic raw materials. This situation means that not only the object but also the traditional information such as motifs and similar things used in its production disappear. The conservator’s duty: It is to slow down the deterioration process to obtain both information and aesthetic delight from the object.

In this study, the concept of ethics, ethics in textile conservation and restoration and ethical codes published by organizations such as ICOM are examined. Studies and literature on ethics and ethics in conservation and restoration were reviewed and compiled.

Keywords: Cultural Heritage, Textile, Ethics, Conservation, Restoration.

* sosyalhilal@gmail.com
Ankara University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties,
Ankara/ Turkey

BOĞAZKÖY KAZISI

2020 YILI PITHOS

RESTORASYONU

ÇALIŞMALARI

Burak SÖYLEMEZ*, Emirhan ÇETİNKAYA**

Hitit Krallığı'nın başkenti Hattuşa, Çorum ili Boğazkale ilçesinde bulunmaktadır. UNESCO dünya kültür mirasını koruma listesinde bulunan Hattuşa'da gerçekleştirilen kazı çalışmaları bilim dünyası için büyük bir öneme sahiptir. Hattuşa ve yakınında yer alan Yazılıkaya Açık Hava Tapınağı'nın yeniden keşfedilmesi 1834 yılında gerçekleşmiş ve 1904 yılından itibaren bu alanlarda Alman kazı heyeti tarafından kazı çalışmaları sürdürülmüştür. İkinci Dünya Savaşı sırasında kazı çalışmalarına ara verilmiş, sonrasında söz konusu çalışmalar tekrar başlamıştır. Günümüzde bu alanda sürdürülen kazılar Alman Arkeoloji Enstitüsü (DAI) tarafından Prof. Dr. Andreas Schachner başkanlığında yürütülmektedir.

Bu çalışmanın amacı 2020 yılında, Boğazköy Kazısında gerçekleştirilen pithos restorasyonu hakkında bilgi vermektir. Büyük Tapınak'ın Kuzey Deposunda 1960'lı yılların sonunda bulunan bir grup pithos in situ olarak, belli bir seviyeye kadar gömülü şekilde sergilenmektedir. Söz konusu pithoslar daha önceki dönemlerde, çeşitli harçlar ve mermer yapıştırıcısı kullanılarak restore edilmiştir. Günümüzde mukavemeti azalmış ve bu çalışmanın konusunu oluşturan pithoslardan biri Boğazköy Kazısı 2020 yılı restorasyon çalışmaları kapsamında tekrar restore edilmiştir. Çalışma kapsamında ilk aşamada pithosun gövde parçaları dikkatli bir şekilde sökülülmüştür. Sökülen gövde parçaları pithosun çevresinde bulunan muhtelif parçalarla birlikte laboratuvara taşınmış, pithosun dip kısmı ise toprak altında gömülü kalacak şekilde bırakılmıştır. Kazı evine taşınan pithos, mekanik olarak temizlenmiş, Araldite AY103-1 ile yapıştırılmış ve dişi alçısıyla tümlenmiştir. Bu işlemlerin ardından halat ve ahşap kullanılarak bir taşıma çerçevesi oluşturulmuştur. Son olarak eserin boyutuna uygun bir şekilde hazırlanan taşıma çerçevesi ve konstrüksiyon yardımıyla pithos *in situ* konumuna yerleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hattuşa, Hitit, Pithos, *In-situ*, Restorasyon.

* burakusoylez@gmail.com

İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, İstanbul/ Türkiye

** emircky@gmail.com

İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, İstanbul/ Türkiye

PITHOS RESTORATION WORKS IN BOĞAZKÖY EXCAVATION 2020

Burak SÖYLEMEZ*, Emirhan ÇETİNKAYA**

Hattusa, the capital of the Hittite Kingdom, is located in the district of Boğazkale in the province of Çorum. The excavations carried out in Hattusa, which is on the UNESCO world cultural heritage list, are of great importance for the scientific world. The re-discovery of the Yazılıkaya Open Air Temple in Hattusa and its vicinity took place in 1834, and excavations were continued by the German excavation team in these areas since 1904. During the Second World War, excavations were interrupted, and then the excavations work started again. Today, excavations in this area are carried out by the German Archeology Institute (DAI) under the direction of Professor Andreas Schachner.

The aim of this study is to provide information about the pithos restoration carried out in the Boğazköy Excavation in 2020. A group of pithos found in the North Warehouse of the Great Temple in the late 1960s are exhibited in situ, buried up to a certain level. Mentioned pithos has been restored in previous periods using various mortars and marble glue. Today, its strength has decreased and one of the pithos that is the subject of this study has been restored again within the scope of the restoration works of the Boğazköy Excavation 2020. The body parts of the pithos were carefully removed in the first stage within the scope of the study. The disassembled body parts were carried to the laboratory together with various pieces found around the pithos, and the bottom of the pithos was left buried under the ground. The pithos transported to the excavation house was mechanically cleaned, glued with Araldite AY103-1 and integrated with dental plaster. After these operations, a carrying frame was formed using rope and wood. Finally, the pithos was placed in situ with the help of a carrying frame and construction prepared in accordance with the size of the artifact.

Keywords: Hattusa, Hittite, Pithos, In situ, Restoration.

* burakusoylemez@gmail.com

İstanbul University, Faculty of Literature, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, İstanbul/Turkey

** emircky@gmail.com

İstanbul University, Faculty of Literature, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, İstanbul/Turkey

AMASYA BİMARHANESİ KONSERVASYON VE RESTORASYON ÖNERİLERİ

Tuba ÇETİNKAYA*

Bu bildiri de 1308 yılında inşa edilmiş olan Amasya Bimarhanesi'nde meydana gelen fiziko-kimyasal ve biyolojik bozulmalardan bahsedilecektir. Bu sorunlara uygun koruma ve onarım çalışmaları önerileri hakkında bilgi paylaşılacaktır. Anadolu'da akıl, ruh ve fiziksel hastalıkların su sesi ve müzik ile iyileştirildiği ilk hastane olması ayrıca İlhanlılar Dönemi'nden günümüze ulaşan tek eser olması önem taşımaktadır. Bimarhane Müze Müdürlüğü ve makalelerden edinilen bilgilere göre 1939 depreminde zarar gören yapı, 1945'de Türk Tıp Tarih Kurumu'nun desteği ve Y. Mimar Ali Saim Ülgen'in gayretleriyle onarıma başlanmıştır. 1991 yılında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından yapılan ihale ile onarım işini Kor İnşaat Ticaret Turizm Sanayi Ltd. Şti. almıştır.

Çevresel etkiler, hava kirliliği gibi sebeplerle bimarhanenin dış cephe taş yüzeylerinde, is lekeleri, birikinti kirlilikler ve alçıtaşı kabuk oluşumu olduğu düşünülen bozulmalar gözlemlenmektedir. Cephelerde kullanılan taşlarda yüzey erozyonları meydana geldiği tespit edilmiştir. Yapının zemin kaplamasında, modern geçirimsiz malzeme kullanımı ve drenaj eksikliği sebebiyle kaynaklandığı düşünülen yosun oluşumları gözlemlenmektedir. Elektrik ve mekanik tesisat gibi elemanlar yapıya zarar verecek şekilde yerleştirilmiştir. Bu bildirinin amacı Amasya Bimarhanesi'nin sahip olduğu değerler muhafaza edilerek, gözlemlenen bozulmalara uygun tedbirler alınarak, konservasyon prensipleri yerine getirilerek ve eserde oluşacak olumsuz etkiler en aza indirilerek onarım ve koruma çalışmalarına önerilerde bulunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Koruma ve Onarım, Fiziko-Kimyasal Bozulmalar, Biyolojik Bozulmalar, Bimarhane, İlhanlı Dönemi.

* tuba21487@gmail.com
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, Restorasyon ve Konservasyon Bölümü,
İstanbul/Türkiye

CONSERVATION AND RESTORATION SUGGESTIONS OF MENTAL HOSPITAL BUILDING IN AMASYA

Tuba ÇETİNKAYA*

In this article, information about the physico-chemical and biological deterioration that occurred in Amasya Mental Hospital building, which was built in 1308, and suggestions for appropriate conservation and restoration applications will be shared. It is important that Amasya Mental Hospital is the first hospital in Anatolia where mental and physical illnesses were healed with the sound of water and music, and it is the only monumet from the İlhanlı Period. According to the information and writings received from the Mental Hospital Museum Directorate, the building, which was damaged in the 1939 earthquake, started to be restored with the efforts of Master Architect Ali Saim Ülgen with the support of the Turkish Medical History Institute. With the tender made by the General Directorate of Foundations in 1991, Kor Construction Trade Tourism Industry Limited Company undertook the restoration work.

Due to reasons such as environmental effects and air pollution, deteriorations that are thought to be soot stains, accumulation of soiling and gypsum crust formation are observed on the exterior facade stone surfaces of the Mental Hospital. Surface erosions have been found on the stones used in facades. Algae formations are observed on the floor covering of the building, which are thought to be caused by the use of modern impermeable materials and lack of drainage. Elements such as electrical and mechanical installations have been placed in a way that damages the structure. The purpose of this study is preserving the values of the Amasya Mental Hospital, by taking appropriate precautions for the observed deterioration, fulfilling the conservation principles, minimizing the negative effects that will occur in the building and make suggestions for the restoration and conservation works.

Keywords: Conservation and Restoration, Physico-Chemical Deterioration, Biological Deterioration, Mental Hospital, İlhanlı Period.

* tuba21487@gmail.com
İstanbul Gelişim University, School of Applied Sciences, Department of Restoration and Conservation,
İstanbul/ Turkey

KORUMADA SÜREKLİLİĞİN GEREKLİLİĞİ: ANITKABİR ASLANLI YOL HEYKELLERİNİN ONARIM ÇALIŞMALARI

Sibel ÇETİNKAYA*

Korunması gerekli kültür varlıklarının özgün halleriyle kalabilmeleri için periyodik kontrolleri ve ihtiyaç duydukları gerekli onarımları yapılarak ömürlerini uzatmak mümkün kılınabilir. Bu sayede sürdürülebilirlik sağlanan koruma anlayışıyla kültür varlıklarının bütünleme (Reintegration) ve yeniden yapma (Reconstruction) tekniklerine gerek kalmadan, özgünlük ve süreklilik değerlerini muhafaza ederek stabilizasyon kazandırılmaları korumada oldukça önemli bir adımdır. Korunma süreçlerini kontrol altında tutmayı hedefleyen bu öngörülü yaklaşım tüm kültür varlıklarının orijinalliğine duyulması gereken saygı adına bir kazanımdır.

Tarihi sit alanı olan Anıtkabir örneğinde de benzer gereklilikler benimsenerek Aslanlı Yol heykellerinin koruma ve onarım çalışmaları 2008 ile 2020 yıllarında gerçekleştirilmiştir. 24 adet aslan heykeli ve 3 adet kadın, 3 adet erkek heykelleriyle birlikte heykellerin alt kaideleri ve onlarında altında bulunan taşıyıcı kaideleri gerekli görülen koruma onarım uygulamalarına tabii tutulmuştur. Uygulamaların her adımının titizlikle yürütüldüğü proje süresince bir önceki onarım uygulamasının bilgi birikimi, tecrübesi ve verileriyle beraber yapılan incelemeler ile gerekli görülen uygulamalara karar verilmiştir. Bu uygulamalar; inceleme, belgeleme, ön sağlama, temizlik, tamamlama – dolgu ve yüzey sağlama olarak aşamalardan oluşmaktadır.

2020 Anıtkabir Aslanlı Yol, Kadın ve Erkek Anıt Heykelleri ile Aslan Heykelleri Bakım Onarım Projesi'nin, bağlı olduğu kurum Anıtkabir Komutanlığı, yüklenici firması Oraybir İnşaat ve proje danışmanları Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü akademisyenleri Prof. Dr. Yaşar Selçuk Şener ile Dr. Öğr. Üyesi Murat Cura olmak üzere çalışma ekibi yine aynı üniversitenin mezun ve öğrencilerinden oluşan konservatörlerdir.

Bildiri kapsamında, 2008 yılında yürütülen Aslanlı Yol heykellerinin koruma onarım çalışmalarından örneklere değinilerek, yine aynı alanda ve aynı heykeller üzerinde 2020 yılında tekrar gerçekleştirilen koruma onarım uygulamaları değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Koruma, Onarım, Anıtkabir, Aslanlı Yol, Heykel.

* s_cetinkaya85@hotmail.com

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, Ankara/Türkiye

THE NECESSITY OF CONTINUITY CONSERVATION: RESTORATION OF ANITKABIR LION ROAD SCULPTURES

Sibel ÇETİNKAYA*

In order to preserve cultural properties in their original condition, periodic checks and necessary restorations can be made to prolong their life. Therefore, with the sustainable conservation technique, originality and sustainability of the cultural properties can be stabilized without using the reintegration and reconstruction techniques, which is an important step in conservation. This far-sighted approach, which aims to keep the conservation processes under control, is an achievement in the name of respect for the originality of all cultural properties.

Similar requirements were adopted in Anıtkabir example, which is a historical site, and the conservation and restoration work of the Lion Road sculptures was carried out in 2008 and 2020. Together with 24 lion statues, 3 female and 3 male statues, the lower pedestals of the statues and the bearing pedestals under them were subjected to the necessary conservation and restoration applications. During the project, where every step of the implementations was carried out meticulously, the necessary applications were decided with the knowledge, experience and data of the previous restoration applications. These treatments consist of stages such as examination, documentation, pre-consolidation, cleaning, reintegration-filling and surface consolidation.

2020 Anıtkabir Lion Road, Woman and Man Monument Sculptures and Lion Sculptures Maintenance and Restoration Project is affiliated with Anıtkabir Command. Contractor company is Oraybir Construction and project consultants are academicians of Ankara Hacı Bayram Veli University, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties Prof. Dr. Yaşar Selçuk Şener and Dr. Lecturer Murat Cura. The working team is also the conservators consisting of graduates and students of the same university.

Within the scope of the paper by referring to the conservation and restoration works of the Lion Road carried out in 2008, the conservation and restoration treatment that was carried out in the same place and on the exact Sculptures in 2020 will be evaluated.

Keywords:Conservation, Restoration, Anıtkabir, the Lion Road, Sculpture.

* s_cetinkaya85@hotmail.com

Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Ankara / Turkey

ALÇI KALIPLARIN RESTORASYONU: KÜLTÜRLER VE TOPLUM GIPSOTECA (PALERMO ÜNİVERSİTESİ) BÖLÜMÜ'NDEN VAKA ÇALIŞMALARI

Samira D'AGOSTINO *, Tatiana FASTAMPA **,
Francesca ONORATO***, Chiara TUCCIO****,
Rossella GAGLIANO CANDELA***** , Giuseppe MILAZZO*****,
Lorella PELLEGRINO*****

Palermo Üniversitesi, 2017 yılında Kültürel Mirasın Korunması ve Restorasyonu üzerine yüksek lisans bölümü, aynı üniversitenin Kültürler ve Topluluklar Bölümü Alçı Döküm Koleksiyonu'nda iki restorasyon kampanyasına öncülük etti. Alçı kalıplar, arkeolojik çalışma ve öğretim için 19. yüzyılda Antonino Salinas tarafından satın alındı. Zamanla kullanımları ve yerleri değişti. Uzun zamandır bu kalıplar koridorlarda ve Palermo Üniversitesi'ndeki bir depoda bulunmaktadır. Bu dönemde eserler bozulma ve insani değişikliklerden etkilenmiştir. Alçı kalıplar, malzemeleri, tekniği ve mevcut kritik noktaları (FT-IR, Raman) tanımlayan bir teşhis analizine tabi tutuldu. Analiz, özellikle Parthenon, Ephebe of Subiaco ve Ephebe of Agrigento'nun plakalarını temsil eden kalıplar olmak üzere, alçı kalıpların küçük bir su sistemiyle temizlenmesi için eserler üzerinde gerçekleştirilecek operasyonların en iyi şekilde değerlendirilmesini mümkün kılmıştır. Milus Venüsü'nü, "Antinous" Capitolinus'u ve Mercurius'un yeniden detaylandırılmasını temsil eden dökümler, parçalı koşullarda yapılmış ve yapısal bir konsolidasyon müdahalesi gerektirmiştir. Bu çalışmanın amacı, bu sanat eserlerinin potansiyel birliğini, doğru biçimsel okumayı ve yapısal bütünlüğünü yeniden kurmaktır. Kalıpların restorasyonu tatmin edici sonuçlar vermiş ve genellikle ihmal edilen bu tür sanat eserlerinin korunması ve değerlendirilmesi için bir başlangıç noktası teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alçı Kalıp, Koruma, Jips, Palermo, Üniversite.

* Palermo Üniversitesi, Kültürel Mirasın Korunması ve Restorasyonu Bölümü
** Palermo Üniversitesi, Kültürel Mirasın Korunması ve Restorasyonu Bölümü
*** Palermo Üniversitesi, Kültürel Mirasın Korunması ve Restorasyonu Bölümü
**** Palermo Üniversitesi, Kültürel Mirasın Korunması ve Restorasyonu Bölümü
***** Dr. Palermo Üniversitesi, Kültürel Mirasın Korunması ve Restorasyonu Bölümü
***** Dr. Öğretim Konservatör
***** Dr. Öğretim Konservatör

THE RESTORATION OF PLASTER CASTS: CASE STUDIES FROM THE DEPARTMENT OF CULTURES AND SOCIETY'S GIPSOTECA (UNIVERSITY OF PALERMO)

Samira D'AGOSTINO*, Tatiana FASTAMPA**,
Francesca ONORATO***, Chiara TUCCIO****,
Rossella GAGLIANO CANDELA*****, Giuseppe MILAZZO*****,
Lorella PELLEGRINO*****

In 2017 the Master degree course in Conservation and Restoration of Cultural Heritage, University of Palermo, led two restoration campaigns at the Plaster Cast Collection of the Department of Cultures and Societies of the same University. The plaster casts were bought in the 19th century by Antonino Salinas for the archaeological study and teaching. In the course of that time they have changed ends, use and place. They have been staying in corridors and in a storage at the University of Palermo for a long time. In this period the artifacts have been affected by degradation and anthropic alterations. The plaster casts were subjected to a diagnostic analysis identifying the materials, the technique, and the critical points present (FT-IR, Raman). The analysis made it possible to optimally evaluate the application to be performed on the artifacts for the cleaning of the plaster casts with a little water system, in particular of the casts representing the plates of the Parthenon, the Epebe of Subiaco and the Epebe of Agrigento. The casts representing the Venus of Milus, the "Antinous" Capitolinus and a re-elaboration of Mercurius were in fragmentary conditions and they required a structural consolidation intervention. The aim of this work was the re-establishment of the potential unity, the correct formal reading and the structural integrity of these artworks. The restoration of the casts has given satisfactory results and represents a starting point for the conservation and valorization of this kind of artworks which are often neglected.

Keywords: Plaster Cast, Conservation, Gypsum, Palermo, University.

* Students of the fifth year in Conservation and Restoration of Cultural Heritage, University of Palermo, Italy
** Students of the fifth year in Conservation and Restoration of Cultural Heritage, University of Palermo, Italy
*** Students of the fifth year in Conservation and Restoration of Cultural Heritage, University of Palermo, Italy
**** Students of the fifth year in Conservation and Restoration of Cultural Heritage, University of Palermo, Italy
***** Dott.ssa., Former Student in Conservation and Restoration of Cultural Heritage, University of Palermo, Italy
***** Dott., Tutor-Conservator
***** Dott.ssa., Tutor-Conservators

MICHELANGELO MERISI DA CARAVAGGIO'NUN HAYATI, ÜSLUBU, 2 ADET TABLOSUNUN RESTORASYON ÇALIŞMASI VE SANAT TARİHİ AÇISINDAN ÇÖZÜMLEMESİ

Mustafa Kemal DALLIK*

1571 yılında Milano'da doğan Caravaggio, 1610 yılında Toscana'da hayatını kaybetmiştir. Resim yapmaya çok erken yaşlarda başlayan sanatçı, Barok üslubun ilk ve en büyük temsilcilerinden olarak kendinden sonraki sanatçılara da esin kaynağı olmayı başarmıştır. Resim hayatına Lombardiya Ekolü ile başlayan ve sonrasında *Tenebrizm* ya da *Caravaggioculuk* adıyla anılacak olan gölge-ışık oyunlarının temelinde oluşan, katışıksız bir gerçekliği dramatik bir biçimde yansıtmayı amaçlayan tekniğe de adını vermiştir.

Eserlerinin restorasyon çalışmaları ile üslubu ve malzeme yapısı hakkında her geçen gün daha fazla bilgiye sahip olunmaktadır. Çok sayıda eseri bulunmasının yanı sıra eserleri dünyanın dört bir yanında birçok önemli sanat, din ve kültür merkezini süslemektedir. Caravaggio, dönemin malzemelerinin dezavantajlarını avantaja çevirmiş ve kompozisyonlarında malzemenin de katkısı ile yapıtlarını tüm dünyaya sunmuştur. Bu çalışmada da en çok bilinen eserlerinden iki tanesi olan "Kertenkele Tarafından Isırılan Çocuk ve Emmaus'ta Yemek" tablolarının konservasyon çalışması ile ortaya çıkarılmış olan detayları ve bu detaylar doğrultusunda da sanatındaki değişimi ve dönüşümü ele alınmaktadır. Ortaya çıkan yeni veriler ile sanatçının resim yapma pratiği hakkında daha fazla bilgi sahibi olunmuştur. Dolayısıyla sanat tarihi açısından da neden-sonuç ilişkisi kurulurken bu detaylar gittikçe önem kazanmaktadır.

Kertenkele Tarafından Isırılan Çocuk tablosu, 16. yüzyılın sonlarına ait bir resmin böyle bir hareket anını göstermesi alışılmadık bir durumdur; Caravaggio'nun sanatsal geleneği reddettiği ve kendisini popüler yaparak büyük ilgi toplayan ilk eseri denebilir. Caravaggio'nun şöhretinin zirvesinde oluşturduğu Emmaus'ta Yemek tablosu, en etkileyici dini resimleri arasındadır. Hikâyenin dramatik doruk noktasını zekice yakalamış ve bu yüzden de hayli önem ve ilgi kazanmıştır.

İşte bu iki eserin National Gallery bünyesindeki restorasyon ve konservasyon çalışmalarında ortaya çıkan sonuçlar ile sanatçının dönemi arasında bağlar kurulmuştur. Eserde nedeni bilinmeyen detaylar incelemelerde ortaya çıkan laboratuvar sonuçları ile açıklanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Restorasyon, Sanat Tarihi, Konservasyon, Yağlı Boya Tablo.

* kemal_dallik@hotmail.com

İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Taşınabilir Kültür Varlıklarını Koruma Onarım Bölümü, İstanbul/Türkiye

MICHELANGELO MERISI DA CARAVAGGIO'S LIFE, STYLE, RESTORATION WORK AND ANALYSIS OF HIS 2 PAINTINGS IN TERMS OF ART HISTORY

Mustafa Kemal DALLIK*

Caravaggio, who was born in Milan in 1571, died in Toscana in 1610. The artist, who started painting at his early ages, has succeeded in becoming a source of inspiration for the artists after him as one of the first and biggest representatives of the Baroque style. He gave his name to the technique that started his painting life with the Lombardy School and which was formed based on shadow-light plays that would later be called Tenebrism or Caravaggioism, which aims to dramatically reflect a pure reality.

With each passing day, more and more information is gained about the style and material structure of his works with the restoration works. In addition to his numerous works, his works adorn much important art, religious and cultural centers around the world. The material information and usage patterns in his works differ considerably from his contemporaries. Caravaggio took advantage of the disadvantages of the materials of the period and he presented his works to the whole world with the contribution of the material in those compositions. In this study, the details of two of his most well-known works, "Boy Bitten by a Lizard and Supper at Emmaus" which were revealed by the conservation study, and the change and transformation in his art in line with these details are discussed. With the new data that emerged, more information was learned about the artist's painting practice. Therefore, while establishing a cause-effect relationship in terms of art history, these details become increasingly important.

Boy Bitten by a Lizard painting is unusual for a late 16th-century painting to show such a moment of action. It can be said that Caravaggio's first work, which rejected artistic tradition and attracted great attention by making himself popular. Supper at Emmaus which is created Caravaggio at the height of his fame, is among his most impressive religious paintings. It brilliantly captured the dramatic climax of the story and thus gained considerable significance and interest.

The results of the restoration and conservation works of these two paintings within the National Gallery have been linked with the artist's period. The details of the work are explained by the laboratory results revealed in the examinations.

Keywords: Restoration, Art History, Conservation, Oil Painting.

* kemal_dallik@hotmail.com
Istanbul University, Social Sciences Institute, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Istanbul/Turkey

SAINT GEORGE (CACERES, İSPANYA) ŞAPELİNDEN DUVAR RESİMLERİNİN KORUNMA DURUMU

Agustín Municio DÍAZ*

Aziz George Şapeli, Extremadura bölgesinde, Caceres şehrine 12 km uzaklıkta bulunan küçük bir dini yapıdır. Şapelin yakınında XIV.Yüzyıldan kalma bir kule vardır ve muhtemelen kule ve şapel orta çağdan kalma küçük bir yerleşimin parçasıydı.

Aziz George Şapeli, işlevsel bir binanın dini bir yapıya dönüştürülmesinin çok nadir bir örneğidir. Yapı iki aşamalı bir inşaat aşamasına sahip gibi görünmektedir, ilk olarak tek odalı bir sarnıç veya değirmen olarak tasarlanmıştır. Binanın yakınında, odayı küçük bir göletle doldurmak için kasıtlı olarak yönlendirilen mevsimlik bir dere var. İkinci aşamada iki küçük oda eklendi ve duvarlar İncil'den sahneleri tasvir eden resimlerle süslendi. Binanın kesin yapım tarihini bilmiyoruz ama freskleri boyayan sanatçının imzası sayesinde resimlerin XVI. Yüzyıl tarihini biliyoruz.

Binanın yapısı ve sahiplerinin bakım ve yönetim eksikliği, ciddi değişiklik ve bozulma gösteren freco'ların korunma durumunu belirlemiştir. Sadece freskler değil, binanın çatısı ve temelleri ciddi şekilde hasar gördüğünden, bina da ciddi bir toplam kayıp riski altındadır.

Bu çalışmanın amacı, duvar resimlerinin korunma durumuna bilimsel bir bakış açısının yanı sıra, eksikliğinden dolayı tamamen kaybolma tehlikesiyle karşı karşıya olan bu kültürel öğenin sanatsal ve tarihi alaka düzeyine odaklanmaktır. bir koruma planı.

Anahtar Kelimeler: Duvar Resmi, Fresco Tekniği, Koruma Durumu, Şapel, İspanya.

* azkenkolpe91@gmail.com
Galiçya Kültür Mirasını Koruma ve Restorasyon Okulu

CONSERVATION OF THE WALL PAINTINGS FROM THE CHAPEL OF SAINT GEORGE (CACERES, SPAIN)

Agustín Municio DÍAZ*

The chapel of Saint George is a small religious building located in 12 km from the city of Caceres, in the region of Extremadura. Near the chapel there is a tower dated back from the XIV century, and probably the tower and the chapel were part of a small settlement from the middle age.

The chapel of Saint George is a very rare example of the conversion of a functional building into a religious one. The building seems to have two phases of construction, firstly it was designed as a cistern or mill with a single room. Near the building there is a seasonal stream, which was intentionally diverted to flood the room with a small pond. In a second phase two small rooms were added and the walls were decorated with paintings depicting scenes from the bible. We don't know the exact date of construction of the building, but thanks to the signature of the artist who painted the frescoes, we know the date of the paintings, XVI century.

The structure of the building itself and the lack of maintenance nor management from the owners has determined the state of conservation of the frescoes, which shows severe alteration and decay. Not only the frescoes but the building is at severe risk of total loss, since the roof and the foundations of the building are severely damaged.

The aim of this work is to show a scientific view of the state of conservation of the wall paintings, as well to put the focus on the artistic and historic relevance of this cultural item, which is in danger of total loss due to a lack of a conservation plan.

Keywords: Wall painting, Fresco technique, State of conservation, Chapel, Spain.

* azkenkolpe91@gmail.com

Escola Superior de Conservación y Restauración de Bens Culturais de Galiza, Spain.

MÜZE DEPOLARININ SAĞLAMASI GEREKEN KOŞULLAR VE MÜZELERİN RESİM DEPOLARININ İNCELENMESİ

Deren DİRİCANLI*

Müzeler; sergileme ve eğitim işlevlerinin yanı sıra, sanat eserlerinin depolandığı alanlardır. Müze depoları ise çoğunlukla sergi alanlarından daha fazla sayıda eser içeren, eserlerin korunduğu mekanlardır. Bu nedenle müze depolarının gereken ortam koşullarını sağlaması, kontrol altında olması önemlidir. Sanat eserlerinin depolama koşulları oluşturulurken öncelikle koleksiyonlar; organik, inorganik ve kompozit eserler olarak sınıflandırılmalıdır. Her eser, malzemesine göre özgün depolama koşullarına ihtiyaç duymaktadır. Depolama, son yıllarda önleyici koruma kavramı çerçevesinde; aydınlatma, iklimlendirme ve güvenlik gibi konu başlıkları etrafında şekillenmiştir. Koleksiyonlar; su baskını, kirleticiler, yangın, hırsızlık, vandalizm ve organik eserleri tehdit eden mikroorganizma oluşumu gibi risklere karşı alınan önlemler ile korunmalıdır. Koleksiyonları tehdit eden tüm unsurlar ile mücadele, afet ve risk yönetim planları dahilinde ele alınmalıdır.

Bu çalışmada sanat eserlerinin uygun depolama koşullarının değerlendirilmesi bağlamında bazı müzelerin resim depoları ele alınmıştır. Organik eserlerin bulunduğu resim depoları, eserlerin ihtiyaç duyduğu nem ve sıcaklık açısından sabit değerlerde tutulmaktadır. Eserleri, ışığın kümülatif olumsuz etkilerinden korumak için uygun aydınlatma koşulları sağlanmaktadır. Resim depolarında bulunan sistemler, kimyasal gaz salınımı yapmayan, diğer materyaller ile etkileşime girmeyen ve yangın ve deprem riskine karşı koruyucu niteliği olan dolap sistemleri olarak tasarlanmıştır. Yangın söndürme sistemleri ve güvenlik kamera sistemleri gibi korunan bu depolara yalnızca yetkili kişiler, güvenlikler eşliğinde girebilmektedir. Yapılan giriş çıkışlar kayıt altında tutulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Müze, Depolama, Önleyici Koruma, İklimlendirme, Güvenlik.

* derendiricanli@gmail.com

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Sanat Eserleri, Konservasyonu ve Restorasyonu Bölümü, İstanbul/Türkiye

CONDITIONS REQUIRED BY THE MUSEUM STORAGES AND EXAMINATION OF THE PAINTING STORAGES OF MUSEUMS

Deren DİRİCANLI*

Along with their exhibitions and educational functions, museum are places where artworks are stored. Museum storages where artworks are conserved, contain a greater number of artworks than exhibition areas. Therefore, it is crucial that museum storages provide the necessary ambient conditions and be kept under control. While creating the storage conditions for artworks, first of all, collections should be classified as organic, inorganic and composite materials. Each artwork requires a unique storage condition, depending on its material. In recent years, the issue of storage has been dealt in the perception of preventive conservation and developed by the consideration of lighting, air conditioning, and security. Museum collections should be protected by measures taken against the risks such as flooding, pollutants, fire, theft, vandalism and the formation of microorganisms threatening the organic artworks. Combating all factors threatening artworks collections should be handled within natural disaster and risk management plans.

In this study, the painting storages of some museums were examined in the context of evaluating the appropriate storage conditions of artworks. The painting storages, which hosts organic artworks, is kept at constant values in terms of humidity and temperature required by the artworks. Suitable lighting conditions are provided to protect the artworks from the negative effects of light. The storages are designed as a cabinet system that is protective against fire and earthquake risks where unreleased chemical gas shall not interact with other materials. Only authorized persons accompanied with security guards have access to the storage which is protected by fire extinguishing and security camera systems. All entries and exits to the storage are held under record.

Keywords: Museum, Storage, Preventive Conservation, Air Conditioning, Security.

* derendiricanli@gmail.com

Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Artworks, Istanbul/Turkey

DOKUMA ESERLERDE KULLANILAN ANALİZ YÖNTEMLERİ VE ÖNEMİ

Ekmel Nur DOĞAN*

Organik lif yapılarına sahip dokuma eserler paleolitik dönemden itibaren insan yaşamında yer edinen, tarihsel süreçte, teknik ve estetik açıdan gelişim gösteren kültür varlıklarıdır. Birincil veya ikincil buluntularla varlığı kanıtlanan bu eserler ateş ve barınak gibi insanın yaşama adapte olmasını sağlayan bir gereksinim olarak ortaya çıkmaktadır. En basitten en karmaşığa farklı tekniklerle oluşturulabilen bu kültür varlıkları; kumaş, halı, kıyafet, perde, döşeme gibi çeşitli bir form yelpazesine sahiptir. Arkeolojik veya etnografik değerlere sahip olabilen bu kültür varlıkları dönemlerine ait dokuma teknolojisi, estetik olgu, hammadde kullanımı gibi birçok veriyi sunabilmektedir. Bu yüzden korunmaları, sürekliliklerini sağlamaları önem arz etmektedir. Ancak dokuma eserlerin yapısını oluşturan liflerin belirli bir yaşam döngüleri vardır ve yapıları tahribata uğramaya oldukça yatkındır. Yaşam döngüsünden kaynaklı eserlerin ait olduğu dönem ne kadar erken ise dokuma eserlere ulaşabilme sıklığı da o kadar azdır. Yine bu sebepten eserlerin koruma sürecinde de zorluklar ile karşılaşılmaktadır.

Eserin koruma sürecinde gerçekleştirilen çalışmalar daha fazla tahribata sebep olmaması için olabildiğince hızlı gerçekleştirilmelidir. Koruma süreci belgeleme çalışmaları, analiz çalışmaları ve restorasyon çalışmaları olmak üzere üç temel alandan oluşmaktadır. Bu üç temel çalışmadan birini oluşturan analiz çalışmaları yaş tayini, hammadde türü, dokuma tekniği, kullanım alanı gibi konuların açığa kavuşması için gereklidir. Analizler sayesinde elde edilen sonuçlar hem tarihsel sürece katkıda bulunmakta hem de konservasyon müdahalelerine yön vermektedir. Analiz çalışmaları kültür varlığının korunma durumuna, yapısal özelliklerine göre farklı yöntemler kullanılarak gerçekleştirilebilmektedir. Bunlar; teknik analizler, kromotografik teknikler, spektroskopik teknikler, görüntüleme teknikleri ve tarihlendirme teknikleri olarak sınıflandırılabilir.

Bu araştırmada dokuma eserlerde konservasyon çalışmaları için önemli bir ön koşulu oluşturan analiz yöntemleri aktarılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kültür Varlıkları, Konservasyon, Restorasyon, Dokuma Eserler, Analiz Yöntemleri.

* ekmelnurdogan@gmail.com
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma Anabilim Dalı,
Ankara/Türkiye

THE ANALYSIS METHODS AND IMPORTANCE OF WEAVING ARTIFACTS

EkmeI Nur DOĞAN*

Woven artifacts with organic fiber structures are cultural assets that have taken place in human life since the Paleolithic period and have developed technically and aesthetically in the historical process. These artifacts which are proven by primary or secondary finds, emerges as a necessity that enables people to adapt to life such as fire and shelter. These cultural assets that can be created with different techniques from the simplest to the most complex; It has a wide variety of forms such as fabric, carpet, clothing and curtain. These cultural assets, which can have archaeological or ethnographic values, can present many data such as weaving technology, aesthetic phenomenon and raw material usage. Therefore, it is important that they are protected and maintain their continuity. However, the fibers that make up the structure of woven artifacts have a certain life cycle and their structure tends to be damaged. The earlier the period in which the artifacts originating due to life cycle, the less woven works are reached. Because of this reason, difficulties are encountered in the conservation process of the artifacts.

The work which is done in the conservation process of the artifacts should be done as quickly as possible to prevent further damage. The conservation process consists of three main areas: documentation studies, analysis studies and restoration studies. The analysis studies, which constitute one of these three basic studies, are necessary to reveal the subjects such as age determination, raw material type, weaving technique and usage area. The results obtained through the analysis both contribute to the historical process and give direction conservation interventions. Analysis studies can be carried out using different methods according to the conservation status and structural features of the cultural property. These may be classified as technical analyses, chromatographic techniques, spectroscopic techniques, imaging techniques and dating techniques.

In this research, the analysis methods that constitute an important prerequisite for conservation studies in woven artifacts will be explained.

Keywords: Cultural Property, Conservation, Restoration, Woven Artifacts, Analysis Methods.

* ekmeInurdogan @gmail.com
Ankara Hacı Bayram Veli University, Institute of Graduate Programs, Department of Conservation of Cultural Properties, Ankara/Turkey

RESTORASYON VE KONSERVASYON PRATIĞİNDE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE ÇEVRE DOSTU MATERYALLER

İdil EKER*

Çevre dostu materyaller çevreye hiç zarar vermeyecek veya çok az zarar verecek şekilde tasarlanan materyallerdir. UNESCO'ya göre sürdürülebilirlik, iyileştirilmiş bir yaşam kalitesi arayışında çevresel, toplumsal ve ekonomik hususların dengelendiği bir gelecek hakkında düşünme paradigmasıdır. Sürdürülebilirlik kavramından bahsedilirken doğal kaynakların aşırı kullanımı, üretim aşamaları, insanların yaşam tarzı gibi alanlar kastedilir. Amacı çevreye hiç zarar vermeyen veya çok az zarar vererek sürekli var olabilmektir.

Dünyanın iklimindeki değişimin insan faaliyetlerinin sonucu olduğu yaygın olarak kabul edilmektedir. Konservatörler bu değişim sırasında etkilenen kültürel mirası korumaktadırlar. Etik olan, konservatörlerin bu kültürel mirası korurken kendi pratiklerinde de çevreye en az zarar verecekleri metodu seçmeleridir.

Yıllardır restorasyon ve konservasyon alanındaki asıl amaç eser için en doğru ve uyumlu materyaller aramaktır ve bunu yaparken çoğu zaman restoratöre ve çevreye verdiği zararlar düşünülmez. Son zamanlarda sürdürülebilir materyallere ve çevresel kaynaklara karşı olan ilgi ve saygı arttıkça “green conservation” akımı gündeme gelmiştir.

Bu araştırmanın var olma sebebi sıklıkla kullanılan ve çevreye zarar veren çözücüler, eldivenler, maskeler, plastik şişeler/kutular, paketleme esnasında harcanan tek kullanımlık materyaller; gereğinden fazla enerji harcayan aydınlatmalar ve ortaya çıkan karbon ayak izleridir. Artık laboratuvarlarda daha sürdürülebilir ve çevre dostu materyaller tercih edilmeye başlanmıştır. Bu çalışmada bilinçsiz materyal seçimlerinden ve çevreye verdiği zararlardan, çalışma alanlarımızda kullandığımız tek kullanımlık plastiklerden, kimyasal atık yönetiminden ve son olarak alternatif materyal ve yöntemlerden bahsedilecektir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik, Çevre Dostu, Temiz Konservasyon, Atık Yönetimi, Restorasyon.

* idileker@gmail.com

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Sanat Eserleri Konservasyonu ve Restorasyonu Bölümü, İstanbul/ Türkiye

SUSTAINABILITY AND ECO-FRIENDLY MATERIALS IN RESTORATION AND CONSERVATION PRACTICE

İdil EKER*

Eco-friendly materials are materials designed to cause little or no harm to the environment. According to UNESCO, sustainability is the paradigm of thinking about a future where environmental, social and economic aspects are balanced in the pursuit of an improved quality of life. When talking about the concept of sustainability, we mean areas such as overuse of natural resources, production stages, and people's lifestyle. Its purpose is to exist continuously with little or no harm to the environment.

It is mostly accepted that the change in the world's climate is the result of human activities. Conservators protect the cultural heritage that was affected during this change. The ethical aspect is that conservators should choose the method that will cause the least harm to the environment in their applications while conserving this cultural heritage.

For years, the main purpose in the field of restoration and conservation has been to search for the most accurate and compatible materials for the artwork, and while doing this, the harms that have given to the restorer and the environment are often not considered. Recently, as the interest and respect for sustainable materials and environmental resources have increased, the "green conservation" movement has come to the fore.

The reason of the existence of this research is the frequently used and environmentally damaging solvents, gloves, masks, plastic bottles / boxes, the disposable materials spent during packaging, lighting that consumes too much energy and the carbon footprints. Nowadays, more sustainable and eco-friendly materials are preferred in laboratories. In this study, the unconscious material choices and their damages to the environment, the disposable plastics we use in our work areas, the chemical waste management and finally the alternative materials and methods will be discussed.

Keywords: Sustainability, Eco-Friendly, Green Conservation, Waste Management, Restoration.

* idileker@gmail.com

Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Artworks, Istanbul/Turkey

ÖRNEK BİR UYGULAMA İLE BİR YAZMA ESERİN KONSERVASYON SÜRECİ

Melike ELDEK*

Yazma eser; el ile yazılıp, insan unsurunun aktif olarak üretip çoğalttığı her türlü birikimsel bilgiyi ihtiva eden eserlerdir. Yazma eserler; sanatsal, tarihi, bilimsel, dini veya sosyal önemi olan gelecek nesiller için korunması gerekli kültür varlığı eserlerdir.

Yazma eserler geçmişten günümüze gelirken uygun ortamlarda korunamamasından kaynaklanan bir takım fiziksel, kimyasal ve biyolojik hasar ve hastalıklara maruz kalmıştır. Eserlerde meydana gelen hasar ve hastalıklar önleyici koruma çalışmaları ile koruma altına alınmaktadır. Yazma eserlerin konservasyonu yapılırken ön inceleme, planlama, belgeleme, malzeme hazırlama ve uygulama aşaması önemlidir. Bu bilgiler neticesiyle konservasyon aşamalarına geçiş sağlanır.

Bir yazma eserin konservasyon sürecinde, öncelikle ilk çalışmalar depolarda yazma eserlerin hasar-hastalık taramaları yapılarak, koruma altına alınması acil olan eserlerin tespiti ve değerlendirilmesi ile başlamaktadır. Konu ile ilgili uzman konservatörlerle karşılıklı inceleme, planlama ve değerlendirmeler yapılarak eserin mevcut hasar-hastalık durumu, yapılacak olan konservasyon işlemleri, konservasyon süreci ve doğru malzemenin kullanımı belirlenerek ön planlama çalışması yapılmaktadır. Planlama yapıldıktan sonra; konservatör, eseri incelemeye almaktadır ve kendi değerlendirmelerini, tespitlerini metin ve cilt hasar-hastalıkları üzerinden belgelemektedir. Yazma eserin konservasyon aşaması ise belgeleme süreci, sayfa numaralandırılması, fotoğraflama, kuru ve yaş temizlik, dezenfeksiyon, forma çizimi, onarım, forma düzenlemesi, sırt dikışı, yastık, kolon dikışı, şiraze örgüsü, cilt- metin kısmı birleşimi, fotoğraflama ve son durum belgeleme birbirini takip eden sıraya göre devam etmektedir.

Bu çalışma kapsamında örnek bir uygulama olarak ele alınan eser, Konya Yazma Eserler Bölge Müdürlüğü envanterine kayıtlı Niğde İl Halk Kütüphanesi 101/1589 envanter numaralı eserdir.

Anahtar Kelimeler: Konservasyon, Konservasyon Süreci, İslam Yazmaları, Yazma Eser, Önleyici Koruma.

* melike.eldek@hbv.edu.tr
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma Anabilim Dalı,
Ankara/Türkiye

CONSERVATION PROCESS OF A MANUSCRIPT WITH A SAMPLE APPLICATION

Melike ELDEK*

Manuscripts are written by hand and contain all kinds of cumulative information actively produced and reproduced by the human element. Manuscripts are cultural properties with artistic, historical, scientific, religious or social significance that should be preserved for future generations.

Manuscripts have been exposed a number of physical, chemical and biological damages and diseases caused by their inability to conserve them in appropriate environments from past to present. Damage and diseases that are occurred in the artifacts are taken under conservation with preventive conservation applications. Preliminary examination, planning, documentation, material preparation and application stages are important when conserving manuscripts. As a result of this information, the transition to conservation stages is provided.

In the conservation process of a manuscript, first studies begin with the detection and evaluation of the manuscript that are urgent to be taken under conservation by making damage-disease scanning of the manuscripts in the warehouses. Preliminary planning work is carried out by determining the current damage-disease status of the manuscripts, the conservation process, the conservation application and the use of the correct material by mutual examination, planning and evaluations with the expert conservators on the subject. After planning the conservator examines the work and documents his/her evaluations and determinations over the text and skin damage-diseases. The conservation phase of the manuscript is the documentation process, page numbering, photographing, dry and wet cleaning, disinfection, form drawing, restoration, form editing, back stitch, pillow, column stitch, endband knitting, binding-text part combination, photographing and final documentation that they continue in the consecutive order.

The work considered as an exemplary application within the scope of this study is the work with the inventory number 101/1589 of Niğde Provincial Public Library registered in the Konya Manuscript Regional Directorate inventory.

Keywords: Conservation, Conservation Process, Islamic Manuscripts, Manuscript, Preventive Conservation.

* melike.eldek@hbv.edu.tr
Ankara Hacı Bayram Veli University, Institute of Graduate Programs, Department of Conservation of Cultural Properties, Ankara/Turkey

ÇAĞDAŞ, MODERN RESİM SANATINDA KORUMA - ONARIM UYGULAMALARI

Serpil ÇETİNKAYA ERMEZ*

Çağdaş, modern tuval resimde meydana gelen bozulmalara, kullanılan farklı malzemeler, sanatçıların farklı estetik kaygıları ve bugünkü sanat akımlarındaki yeni yaklaşımlar neden olmuştur. Ayrıca sanatçıların, kullandıkları resim malzemelerinin çeşitliliği, kullandıkları taşıyıcılar, zamanla bozulmaya uğramaktadır. Burada yaşanma da bozulmayı etkileyen bir diğer önemli faktördür.

Bir başka ifade ile sanatçıların, boyayı yüzeye farklı bir malzeme ile sürmeleri ya da dökmeleri, kullandıkları taşıyıcı yüzeyleri, şase kullanmamaları, assemblaj, kolaj gibi teknikleri boya ile bir arada kullanmaları, tablo koruma-onarımında geleneksel yaklaşımlardan farklı bir uygulama gerektirmektedir.

Günümüz sanatçılarının sanatsal kaygıları ile farklı malzeme kullanımı, resim sanatının kavramını ve estetik kaygısını etkilemesi ile oluşan resimler, beraberinde koruma onarım alanında da yeni laboratuvar incelemelerinin, literatür araştırmalarının önemini artırmıştır. Bu noktada koruma onarım alanında günümüz modern, çağdaş resim malzemelerinin genel olarak karakterizasyonu, boya ve taşıyıcı yüzeylerin tanımlanması önemli bir adımı oluşturmaktadır.

Bu çalışmada; öncelikle çağdaş, modern resim sanatına kısaca değinilmiştir. Ayrıca birbirinden farklı örnek vakalar seçilmiş ve bu vakalar üzerinden günümüz çağdaş, modern koruma onarım yöntemlerine değinilmeye çalışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Çağdaş Sanat, Modern Sanat, Resim, Koruma, Onarım.

* serpil.cetinkayaermez@istanbul.edu.tr
İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Taşınabilir Kültür Varlıklarını Koruma Onarım Anabilim Dalı,
İstanbul, Türkiye

CONSERVATION- RESTORATION IN CONTEMPORARY, MODERN PAINTING ART

Serpil ÇETİNKAYA ERMEZ*

The use of different materials, the different aesthetic concerns of the artists and the deterioration in contemporary modern canvas painting have caused the new approaches in today's art movements. In addition, the variety of the painting materials used by the artists and the carriers they use deteriorate over time. Here, aging is another important factor affecting deterioration.

In other words, applying different methods like pour and spray paint to the surface with a different material, as well as the carrier surfaces made of different materials, or the use of canvas without chassis, the use of techniques such as assembly and collage together with paint, requires a different application from traditional approaches in painting conservation-restoration.

The artistic concerns of today's artists and the use of different materials, the effects of painting art's concept and aesthetic concern have increased the importance of new laboratory studies and literature research in the field of conservation and restoration. At this point, the characterization of today's modern, contemporary painting materials, the chemistry of the paint materials and the definition of the carrier surfaces constitute an important step in the field of conservation and restoration.

In this study; first of all, contemporary, modern painting art was briefly mentioned. In addition, different sample cases were selected and today's contemporary, modern conservation and restoration methods were tried to be touched on through these cases

Keywords: Contemporary Art, Modern Art, Painting, Conservation, Restoration.

* serpil.cetinkayaermez@istanbul.edu.tr

İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Taşınabilir Kültür Varlıklarını Koruma Onarım Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

ÇİNİLERİN RESTORASYON VE KONSERVASYON AŞAMALARINDA ARKEOMETRİK İNCELEMELERİN ÖNEMİ

Gizem ERTEN*

Seramikler, insanlık tarihinin geçmiş yaşantılarını simgeleyen en eski kültür kalıntılarında biri olarak kabul edilmektedir. Tarihi yapıların iç ve dış mekânlarında bezeme unsuru olarak kullanılan çiniler, bu eser grubunun önemli bir bölümünü oluşturmaktadır.

Çeşitli müze koleksiyonlarında, tarihi yapılarda ve arkeolojik kazılarda farklı yapım teknikleri ile üretilmiş çini örneklerini gözlemek mümkündür. Ulaşılabilen hammadde kaynaklarının döneminin üretim teknolojileri ile bir araya gelmesi, özgün çini örneklerinin ortaya çıkmasına olanak sağlamıştır. Çinilerin hammadde karakteristiklerini arkeometrik yöntemler ile incelenmesi bu eser grubunun üretim teknolojilerinin, yapım tekniklerinin ve kullanılan hammadde kaynaklarının tespiti konusunda önem taşımaktadır. Kullanılan analiz yöntemlerinin çeşitliliğine göre elde edilen veriler, malzeme kompozisyonunun belirlenmesinin yanında bozulma türlerinin teşhisi ve koruma-onarım çalışmaları için de bir referans oluşturmaktadır.

Bu çalışmada; Rüstem Paşa Cami, Hatice Turhan Sultan Türbesi, Ramazan Efendi Cami, Şehzade Mehmet Türbesi ve Hekimoğlu Ali Paşa Cami gibi 16. yüzyıl, 17. yüzyıl ve 18. yüzyılın özgün çini örneklerini bünyesinde barındıran yapılardan çini örnekleri sunularak bozulma türlerine değinilmiştir. Bir çini bünyesinin hangi tabakalardan meydana geldiği, bozulma türlerinin belirlenmesi, koruma ve onarım çalışmalarında kaynakların araştırılması, kullanılacak uygun malzeme ve yöntemlerin tespiti, çini yüzeyinde uygulanacak olan restorasyon ve konservasyon müdahalelerinin etkinliği konusunda arkeometrik verilerin önemi aktarılmıştır. Yapılan literatür taraması neticesinde Türkiye ve dünyada çini bünyesinde yapılan öncü arkeometrik çalışmalar ve bu çalışmaların günümüzdeki koruma ve onarım uygulamalarına olan etkisi hakkında kısa bir değerlendirme yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çini, Restorasyon, Konservasyon, Arkeometri, Karakterizasyon.

* gizemerten22@gmail.com

Pamukkale Üniversitesi, Arkeoloji Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, Denizli/Türkiye

THE IMPORTANCE OF ARCHAEOMETRIC EXAMINATIONS IN THE RESTORATION AND CONSERVATION STAGES OF CERAMIC TILES

Gizem ERTEN*

Ceramics are regarded as one of the oldest cultural remains symbolizing the past lives of human history. The tiles, which are used as decorative elements on the interior and exterior of historical buildings, constitute an important part of this group of artifacts.

It is possible to find tiles produced with different techniques in various museum collections, historical buildings and archaeological excavations. The combination of the available raw material resources with existing production technologies has enabled authentic tile products to emerge. Investigation of raw material characteristics of tiles using archaeometric methods is important in determining the production technologies, construction techniques and raw material resources of this artifact group. The data obtained according to the analysis methods used, in addition to determining the material composition, also constitutes a reference for the diagnosis of deterioration types and conservation and restoration work.

In this study; tile samples in Rüstem Paşa Mosque, Hatice Turhan Sultan Tomb, Ramazan Efendi Mosque, Şehzade Mehmet Tomb and Hekimoğlu Ali Paşa Mosque, which contain original tile samples of the 16th, 17th and 18th centuries, were presented and the types of deterioration were mentioned. The importance of archaeometric data in terms of what layers a tile body consists of, determining the types of deterioration, researching resources in conservation and restoration works, determining the appropriate materials and methods to be used, and determining the effectiveness of restoration and conservation interventions to be applied on the tile surface were explained. The literature scan result archaeometric pioneering studies in Turkey and tiles in the world and within a short assessment of these studies have been conducted on the effect of the current practice of conservation and restoration. As a result of the literature review, the effects of current conservation and restoration practices as well as the pioneering work in tile archaeometric studies in Turkey and the world are briefly assessed.

Keywords: Ceramic Tile, Restoration, Conservation, Archaeometry, Characterization.

* gizemerten22@gmail.com
Pamukkale University, Archeology Institute, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Denizli/Turkey

KÜLTÜREL MİRASIN KORUNMASI AÇISINDAN GÖZENEKLİ TAŞ ESERLERİN İNCE YÜZEY ANTI-GRAFİTİ (AG) KAPLAMALARLA KORUNMASI

Hakan ERTUĞRAL*

Grafiti problemi, özellikle yirminci yüzyılın ikinci yarısının ortalarından itibaren dünyanın pek çok bölgesinde kültürel miras olarak değerlendirilen ve dış ortamda tamamen savunmasız durumdaki eserler için problem olmaya başlamıştır. Öncelikle hem boyar maddenin eserin malzemesinin doğal davranışı üzerinde yarattığı anomaliler kaynaklı olarak dayanım ömründe ve davranışlarında yaşanacak ve yıkıcı olacak değişimler, hem de temizlik esnasında esere verilebilecek geri dönüşü mümkün olmayan hasarlar, kültürel miras olarak nitelenen eserlerde grafiti sorununu sıradan yapılara göre daha zor bir hale getirmektedir. Bu alanda, çeşitli kimyasal ve fiziksel teknikler geliştirilmiş, yakın dönemde biyolojik bazı temizlik teknikleri üzerinde de araştırmalara başlanmıştır. Yüzeyle ve maruz kalınan etken arasında ince ara-yüzey yaratacak kaplamalar da 2000lerden itibaren gerek uluslararası projeler gerekse şirketlerin ortaklaşmasıyla gerçekleştirilen projeler kapsamında çalışılmaya başlanmıştır. Nano-teknoloji alanında son yıllarda yaşanan gelişmeler, geliştirilen kaplamalarda araştırmacılara yeni denemeler imkanı sağlamış ve bunun sonucunda Horizon 2020 isimli devasa projeyle bu alandaki çalışmalar ivme kazanmıştır. Bugün piyasadaki pek çok AG özellikli kaplamanın 2005-2008 yılları arasında AB komisyonu tarafından finanse edilen GRAFFITAGE ve 2014-2016 yılları arasında GRAFFOLUTION projeleri kapsamında olduğu dikkate alındığında yakın gelecekte ilk nesil kaplamaların sınırlamalarını aşacak yeni malzemelere sahip olunacağı düşünülebilir. Flor içeren silanlarla hazırlanan kaplamalar, yüzey enerjisini düşürerek süper-hidrofobik yüzey özelliğini sağlar ve bu sayede boyanın taş üstünde tutunmamasına, tutunursa da kolay bir şekilde temizlenmesine imkan vermektedir. Çalışmada sol-gel yöntemiyle hazırlanmış flor içeren silanların gözenekli yüzeylerdeki hidrofobik durumu ve AG özelliği çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anti-Grafiti, İnce Yüzey Film Kaplama, Taş Koruma, Gözenekli Taşlar, Sol-Gel.

* hakanertugral@gmail.com

İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, İstanbul/Türkiye

CONSERVATION OF POROUS STONE ARTIFACTS BY USING THIN SURFACE ANTI-GRAFFITI (AG) COATINGS IN TERMS OF CULTURAL HERITAGE CONSERVATION

Hakan ERTUĞRAL*

Graffiti has become the ongoing problem for the artefacts which are considered as a part of the cultural heritage and placed outside which makes them vulnerable from outside attacks all over the world from the second half of the 20th century. Dyes that create anomalies inside the structure of the substrate and also removing techniques which can causes irreversible side effects can lead to destruction or deterioration of the specimen. First of all, the changes that will be experienced and destructive in the life cycle and behavior due to the anomalies created by the paint on the natural behavior of the material of the artefact, and the irreversible damages that can be given to the specimen during removing procedure can make the graffiti problem more difficult for the substrates that are labeled as cultural heritage. Various chemical and physical techniques have been developed in this field, and investigations have been started on some biological cleaning techniques recently. The coatings that will create a thin interface between the surfaces and the exposed factors have started to be studied within the scope of projects carried out by both international projects and companies jointly since mid-2000. Developments in the field of nanotechnology in recent years have provided researchers with new trials in developed coatings, and as a result, studies in this field have gained momentum with the huge project named Horizon 2020. Considering that many of the AG featured coatings on the market today were within the scope of GRAFFITAGE projects financed by the EU commission between 2005-2008 and GRAFFOLUTION between 2014-2016, it can be thought that new materials that will exceed the limitations of the first-generation coatings will be available in the near future. Coatings prepared with fluorine-containing silanes reduce the surface energy and provide a super-hydrophobic surface feature on substrate, thus allowing the paint not to adhere on the stone and, if adhered, to be easily cleaned. In this study, the hydrophobic state and AG property of fluorine containing silanes prepared by sol-gel method on porous surfaces were studied.

Keywords: Anti-Graffiti, Thin Film Surface Coatings, Stone Conservation, Porous Stone Structure, Sol-Gel.

* hakanertugral@gmail.com
Istanbul University, Faculty of Literature, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties,
Istanbul/Turkey

TARİHİ TUĞLA ÖZELLİKLERİNİN VE BU ÖZELLİKLERİN BOZULMA SÜREÇLERİNE VE KORUMA KARARLARINA ETKİSİNİN ARKEOMETRİK ANALİZLER DOĞRULTUSUNDA SAPTANMASI

Ezgi ÖZPAMİR ESKİÜNÜRLÜ*

Tuğla, üretim ve uygulama kolaylığı, katkı maddeleri ile istenilen çeşitlilikte üretilebilmeleri ve statik özellikleri nedeniyle binlerce yıldır yapılarda sıklıkla tercih edilen bir yapı malzemesidir. Tuğla, kilin çeşitli maddelerle karıştırılıp kalıplandıktan sonra fırınlarda yüksek ısıda pişirilmesiyle elde edilmektedir. Kil, kile eklenen katkı malzemeleri, üretim teknolojisi ve pişirme sıcaklığı tuğlaların birbirinden farklı fiziksel, mekanik ve kimyasal özelliklere sahip olmasına neden olmaktadır. Bu farklılıklardan dolayı tuğla, atmosferik koşullar, yükler ve harç gibi etkileşimde olduğu diğer malzemeler karşısında farklı davranışlar sergilemektedir.

Tuğlanın malzeme özelliklerinin ve üretim tekniklerinin belirlenmesi için arkeometrik analizler güvenilir veriler sağlamaktadır. Endüstriyel metamorfizm olarak adlandırılan tuğla üretim süreci, metamorfik kayalarla uygulanan analiz yöntemlerinin tuğlaya da uygulanabileceğini göstermektedir. Arkeometrik analizler, hammaddelerin köken araştırmaları, özgün pişirme sıcaklığının tespiti ve üretim tekniklerinin rekonstrüksiyonu doğrultusunda yapılmaktadır. Bildiride bahsedilen analizler ve sonuçlar, çeşitli koruma uygulamaları kapsamında yapılan analizlerin ve analiz sonuçlarının incelenip derlenmesiyle elde edilmiştir. Bu bildiri kapsamında tuğla özelliklerini belirlemek için kullanılan analiz teknikleri tuğlanın mekanik / fiziksel, minerolojik / fizikokimyasal karakterizasyonu başlıkları altında sınıflandırılmıştır.

Analizler, tuğlaların özelliklerini ve bozulma mekanizmalarını ayrıntılı bir şekilde tanımlamıştır. Aynı zamanda korunması gerekli kültür varlığı niteliğine sahip yapılarda kullanılan tuğlanın fiziksel, kimyasal ve mekanik özelliklerinin bozulma süreçlerine etkisini ortaya koymuş ve bu durumun koruma kararlarında belirleyici rol oynadığını göstermiştir. Analizler ayrıca yapılan koruma uygulamalarının zaman içindeki etkilerinin saptanabilmesine olanak sağladığı için olumsuz sonuçlara neden olacak malzeme / uygulama hakkında da veri sunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Koruma, Restorasyon, Tuğla, Arkeometri, Analiz.

* ezozpamir@gmail.com

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma Anabilim Dalı, Ankara/Türkiye

HISTORICAL BRICK PROPERTIES AND THE EFFECT OF THESE PROPERTIES ON DETERIORATION PROCESSES AND CONSERVATION BOARD BASED ON ARCHAEOMETRIC ANALYSIS

Ezgi ÖZPAMİR ESKİÜNÜRLÜ*

Brick is a building material that has been frequently preferred in buildings for thousands of years due to its ease of production and application, its ability to be produced in the desired variety with additives and its static properties. Brick is obtained by mixing clay with various materials and molding and then firing it in ovens at high temperatures. Clay, additives added to clay, production technology and firing temperature cause bricks to have different physical, mechanical and chemical properties. Due to these differences, brick exhibits different behaviors against atmospheric conditions, loads and other materials with which it interacts such as mortar.

Archaeometric analyses provides reliable data to determine the material properties and production techniques of the brick. The brick production process, called industrial metamorphism, shows that the analysis methods applied to metamorphic rocks can also be applied to brick. Archaeometric analyses are carried out in line with the research of the origin of raw materials, determination of the original firing temperature and reconstruction of production techniques. The analyses and results that mentioned in the paper were obtained by examining and compiling the analyses and analysis results made within the scope of various conservation applications. Within the scope of this paper, the analysis techniques used to determine the brick properties are classified under the titles of mechanical / physical, mineralogical / physicochemical characterization of the brick.

The analyzes have detailed the properties and deterioration mechanisms of the bricks. At the same time, it has revealed the effects of the physical, chemical and mechanical properties of the brick used in buildings with the quality of cultural properties to be conserved on the degradation processes and showed that this situation plays a decisive role in the conservation decisions. The analyzes also provided data on the material / application that would cause negative consequences, as it allowed the effects of the protection practices to be determined over time.

Keywords: Conservation, Restoration, Brick, Archaeometry, Analysis.

* ezozpamir@gmail.com
Ankara Hacı Bayram Veli University, Institute of Graduate Programs, Department of Conservation of Cultural Properties, Ankara/Turkey

MEKSİKA ULUSAL TARİH MÜZESİ'NDEKİ GÜNEŞ ŞEMSIYESİ, MEKSİKA 18. YÜZYIL ORTASI MODASINA BİR ÖRNEK

Ana Sofía VARGAS GAMBOA*, Inés del CATILLO**

Ulusal Tarih Müzesi'ndeki Güneş Şemsiyesi, son derece karmaşık bir nesnedir.18. yüzyılın ortalarında, sadece tüylü ipek örtü, fildişi sap ve ebonit kaburga gibi kompozisyon malzemeleri ve ayrıntılı üretim süreci nedeniyle değil, aynı zamanda ona atfedilen değerlerden dolayı. Güneş Şemsiyesi, 2019'da Meksika'daki Ulusal Koruma, Restorasyon ve Müzecilik Okulu Tekstil Restorasyonu Semineri-Çalıştay'ında restore edildi; 18. yüzyılın ortalarında Meksika'da kadın modasının bir örneğidir.

Bu çalışmanın amacı, Parasol'deki müdahale tedavisini sunmak ve açıklamaktır. Bu tür bir nesnenin restorasyon ve konservasyon süreci, üretim tekniklerinin ve estetik, tarihsel ve işlevsel değerlerin yanı sıra malzemelerin değişim mekanizmalarının analizini ve anlaşılmasını içerir. Bu nedenle, boyaların ve yapıştırıcıların kimyasal tanımlanmasının yanı sıra, X-ışını floresansı, radyografiler ve optik mikroskop altında gözlem ile malzeme tanımlama tekniklerini içeren bilimsel bir yaklaşım kullanıldı. Sonuçlar, Parasol'ün 1840 ile 1856 arasında tarihlendirilmesine izin verdi. Buna ek olarak, yeterli bir restorasyonu gerçekleştirmek için üretim tekniğini ve değiştirme mekanizmalarını anlamak çok önemliydi.

Restorasyon çözümleri, orijinal ve restorasyon materyalleri arasındaki stabilite ve uyum kriterleri ile Parasol'ün tarihi ve maddi durumu dikkate alınarak oluşturulmuştur. Meksika'daki birkaç güneş şemsiyesi restorasyon örneğinden biri olan bu çalışma, bu yöndeki gelecekteki çalışmalar için zemin hazırladı.

Anahtar Kelimeler: Güneş Şemsiyesi, Tekstil, 18.Yüzyıl. Meksika Ulusal Tarih Müzesi, Restorasyon.

* alsofia_vargas@encrym.edu.mx

** alines_castillo@encrym.edu.mx
Negrete Zurita Enstitüsü: Ulusal Koruma, Restorasyon ve Müzecilik Okulu "Manuel del Castillo Negrete" Meksika

PARASOL FROM THE NATIONAL MUSEUM OF HISTORY OF MEXICO, AN EXAMPLE OF MID-18TH CENTURY FASHION IN MEXICO

Ana Sofía VARGAS GAMBOA*, Inés del CATILLO**

The Parasol from the National Museum of History is an extremely complex object from the mid 18th century, not only due to its composition materials -such as a silk cover with feathers, an ivory handle and ebonite ribs- and elaborate manufacturing process, but also because of the values attributed to it. The Parasol was restored in the Restoration of Textiles Seminar-Workshop of The National School of Conservation, Restoration and Museography in Mexico in 2019; it is an example of women's fashion during the mid 18th century in Mexico.

The aim of this work is to present and explain the intervention treatment in the Parasol. The restoration and conservation process of this kind of object involves the analysis and comprehension of the manufacturing techniques and the aesthetic, historical and functional values, as well as the alteration mechanisms of the materials. Therefore, a scientific approach was used, which included material identification techniques with X-ray fluorescence, radiographs and observation under the optical microscope, along with chemical identification of dyes and adhesives. The results allowed the Parasol to be dated between 1840 and 1856. In addition, understanding its manufacturing technique and alteration mechanisms was essential to carry out an adequate restoration.

The restoration solutions were established considering criteria of stability and compatibility between the original and restoration materials, as well the Parasol's historical and material condition. Being one of the few examples of parasol restorations in Mexico, this study has aid the ground for future work in this direction.

Keywords: Parasol, Textile, 18th Century, National Museum of History of Mexico, Restoration.

* alsofia_vargas@encrym.edu.mx
Negrete Zurita Institution: National School of Conservation, Restoration and Museography "Manuel del Castillo Negrete" Mexico

** alines_castillo@encrym.edu.mx
Negrete Zurita Institution: National School of Conservation, Restoration and Museography "Manuel del Castillo Negrete" Mexico

İSTANBUL TOPKAPI SARAYI DARPHANE-İ AMİRE BİNALARI TAŞ MALZEMELERİNDE ARKEOMETRİK ÇALIŞMALAR

Gülşen ALBUZ GEREN*

İstanbul'da tarihi yarımadanın en önemli tarihi bina grubunu oluşturan Darphane-i Amire Binaları, Topkapı Sarayı'nın idari işleyişinde önemli bir yer tutan zamanının endüstriyel bir merkezi durumundaydı. Sahip olduğu değerlerle 19. yüzyıl Osmanlı mimarisi yansıtan yapıların korunmasına hizmet edecek bu incelemeler gerçekleştirilen alan çalışmaları sonucu elde edilen örnekler üzerinde gerçekleştirilmiştir. Tarihi yapı grubuna ait taş/kayaç, örneklerinin tanımlanması, özellikle yapılarda kullanılan taşların fiziksel, kimyasal ve petrografik özellikleri ile restorasyona dönük malzeme kaynaklarının belirlenmesi çalışmanın amacını oluşturmaktadır. Örnekler öncelikle görsel olarak değerlendirildikten sonra fotoğraflanarak belgelenmiş ve kodlanmıştır. Örneklemeler planlar üzerinde belirtilmiştir. Arkeometrik çalışmalar kapsamında taş örneklerin temel fiziksel özellikleri (kayaç sertliği, birim hacim ağırlığı, su tutma kapasitesi, gözeneklilikleri), suda çözünen toplam tuz miktarı tayini için iletkenlik ölçümü (kondaktometrik analiz), anyon analizleri, ince kesitlerin hazırlanıp optik mikroskop analizi ve PED-XRF analizleri ile gerçekleştirilmiştir. Çalışma sonucunda yapı malzemeleri tanımlanmış, taş/kayaçların olası jeolojik kaynakları belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Darphane-i Amire Binaları, Yapı Malzemeleri, Arkeometri, Analiz, Konservasyon.

* gulsenalbuz@gmail.com
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü,
Ankara/Türkiye

ARCHEOMETIC STUDIES ON STONE MATERIALS OF TOPKAPI PALACE DARPANE-I AMIRE BUILDINGS IN İSTANBUL

Gülşen ALBUZ GEREN*

The Darpane-i Amire Buildings, which constitute the most important historical building group of the historical peninsula in İstanbul, was an industrial center of the time which occupied an important place in the administrative functioning of Topkapı Palace. These studies, which will serve to protect the buildings reflecting the 19th century Ottoman architecture with the values it has, were carried out on the samples obtained as a result of the field studies. Definition of samples of stone / rock, samples belonging to historical building group, especially physical and chemical of stone and ceramics used in buildings. The aim of this study is to determine the petrographic properties and the material resources for restoration. The samples were firstly photographed and then documented and coded. Samples are indicated on the plans. Basic physical properties of stones (rock hardness, unit weight, water absorption capacity, porosity), conductivity measurement for water soluble total salt content (conductometric analysis), anion analysis, thin sections optical microscopy analysis and PED-XRF analysis. As a result of the study, building materials were defined and possible geological resources of stone / rocks were determined.

Keywords: Darpane-i Amire Buildings, Construction Materials, Archaeometry, Analysis, Conservation.

* gulsenalbuz@gmail.com
Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Ankara / Turkey

YENİKAPI BATIKLARINDA 3D MODELLEME ÇALIŞMALARI

Hilal GÜLER*

2004-2013 yılları arasında Yenikapı'daki Metro-Marmaray aktarma istasyonu için gerçekleştirilen kazı çalışmalarında Theodosius Limanı dolgusu içerisinde MS 5 – 10. yüzyıllar arasına tarihlendirilen 37 adet batık gemi kalıntısı gün ışığına çıkarılmıştır. Söz konusu 37 batık, Dünya'nın bilinen en geniş Ortaçağ batık koleksiyonunu oluşturmaktadır. İstanbul Üniversitesi Sualtı Kültür Kalıntılarını Koruma Anabilim Dalı tarafından, Prof. Dr. Ufuk Kocabaş başkanlığında yürütülen Yenikapı Batıkları Projesi kapsamında bu batıklardan 27 adedi, detaylı belgelenmeleri ve in situ çizimleri yapılarak araziden kaldırılmıştır. Günümüzde batıkların tasarımları ve konstrüksiyon özellikleri hakkındaki teknoloji araştırmaları sürdürülmektedir. Bu amaçla her bir batığın tüm ahşap elemanları ayrıntılı olarak 1:1 ölçeğinde çizilmekte, fotoğraflanmakta ve kataloglanmaktadır.

Yenikapı 16 batığı, MS 9. yüzyıla tarihlendirilen kadırğa olarak da isimlendirilen çektiri tarzı kürekli bir savaş gemisidir. Sualtı arkeologlarının nadir olarak karşılaştıkları kadırgaların Orta Bizans Dönemi'ne ait ilk batık kalıntılarında biri olması nedeniyle son derece önemlidir. Korunan boyu 22,5 m, eni ise 2,40 m olan batığın karina kısmı bütün olarak ele geçmiştir. Dünya'da bu kadar iyi korunmuş durumda ve 9. yüzyıla tarihlenen başka bir arkeolojik örneği bulunmayan kadırganın detaylı belgelenmesi ve 3 boyutlu görüntülerinin oluşturularak batık hakkındaki görsel verilerin anlaşılır şekilde elde edilmesi çok büyük önem arz etmektedir. Bu çalışmalarda elde edilen veriler, batığın rekonstrüksiyon projesinin hazırlanmasında ve sonraki sergi çalışmalarında kullanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yenikapı Batıkları, Dokümantasyon, Faro Arm, 3B çizim, modelleme.

* hilalguler@istanbul.edu.tr

Arş. Gör. İstanbul Üniversitesi, Sualtı Kültür Kalıntılarını Koruma Anabilim Dalı, İstanbul/Türkiye

3D MODELLING STUDIES IN YENİKAPI SHIPWRECKS

Hilal GÜLER*

During the excavation carried out for the Metro-Marmaray transfer station in Yenikapı between 2004 and 2013, 37 shipwreck remains dated between the 5th and 10th centuries AD were unearthed within the Theodosius Port filling. These 37 shipwrecks constitute the world's largest known medieval shipwrecks collection. Within the scope of the Yenikapı Shipwrecks Project carried out by the Department of Conservation of Marine Archaeological Objects of İstanbul University, under the direction of Prof. Dr. Ufuk Kocabaş, 27 of these shipwrecks were removed from the field after detailed documentation and in situ drawings. Today, technology researches on the designs and construction features of shipwrecks are continuing. For this purpose, all wooden elements of each shipwreck are drawn in detail on a 1: 1 scale, photographed and cataloged.

The Yenikapı 16 shipwreck is an oared warship known as the galley, dated to the 9th century AD. The galleys rarely encountered by underwater archaeologists and extremely important, as they are one of the first examples of warships as archaeological evidence of the Middle Byzantine Period. The hull part of the wreck, which is 22. 5 m in length and 2.40 m in width, was found as a whole. It is of great importance to document the galley, which is one of the most preserved example ever found and has no other similar archaeological examples dating to the 9th century. Visual data about the shipwreck in a comprehensible way by creating 3-dimensional images are being prepared. The data obtained from these studies will be used in the preparation of the reconstruction project of the shipwreck and in the following exhibition works.

Keywords: Yenikapı Shipwrecks, Documentation, Faro-Arm, 3D Drawing, Modelling.

* hilalguler@istanbul.edu.tr
Research Assistant, İstanbul University, Department of Conservation of Marine Archaeological Objects,
İstanbul/Turkey

ANKARA ÜNİVERSİTESİ MUSTAFA V. KOÇ DENİZ ARKEOLOJİSİ ARAŞTIRMA MERKEZİ KONSERVASYON LABORATUVARI'NDA YAPILAN KORUMA ONARIM ÇALIŞMALARI

Hiranur GÜLTEKİN*

İzmir'in Urla ilçesinde bulunan; arkeolojik araştırma, eğitim, koruma çalışmaları yürüten Ankara Üniversitesi Mustafa V. Koç Deniz Arkeolojisi Araştırma Merkezi 1992 yılından bu yana İzmir Bölgesi Kazı ve Araştırmalar Projesi (IRERP) kapsamında hem karada hem de sualtında Limantepe Kazılarını yürütmektedir. Enstitü laboratuvar ve depolarında bulunan eserlerin koruma onarım çalışmaları İzmir Konservasyon ve Restorasyon Bölge Laboratuvarı ve Ankara Üniversitesi Kültür Varlıklarını Koruma Onarım Bölümü öğretim elemanları ve öğrencileri tarafından yapılmaktadır.

Enstitü, kara ve su altı kazılarından ele geçirilen kültür varlıklarının koruma ve onarım uygulamaları için iki ayrı laboratuvara sahiptir. Enstitü çalışanlarıncı 'ıslak laboratuvar' olarak adlandırılan sualtı laboratuvarında organik ve inorganik eserlerin kazıdan çıktıktan sonraki ilk müdahale olan tuzdan arındırma süreci yürütülmektedir. Su emmiş organik eserlerin koruma ve onarım uygulamaları düzenli denetim gerektirdiğinden ve enstitüde yıl boyu çalışan bir konservatör bulunmadığından önleyici koruma uygulamaları tercih edilmektedir. Tuzdan arındırma işlemleri biten seramik eserlerin parça arama bulma, birleştirme ve bütünleme çalışmaları ise genel onarım laboratuvarında yürütülmektedir. 2020 kazı sezonunda; önceki sezonlarda çıkarılarak onarım işlemleri için laboratuvarında tutulan metal eserlerin belgeleme ve analiz işlemleri yapılarak gelecek sezonlar için tuzdan arındırma ve stabilizasyon çalışmaları planlanmıştır. Konservatörler ayrıca kazı alanından eser kaldırma ve taşıma çalışmaları ile kurtarma kazılarında bulunan eserlerin ilk müdahale ve önleyici koruma çalışmalarını yürütmektedir.

Bu bildiride 2018 kazı sezonundan itibaren ANKÜSAM tarafından yapılan kazılardan ele geçirilen eserlerin laboratuvar ortamında yürütülen koruma onarım çalışmaları örneklerle sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: ANKÜSAM, Limantepe, Sualtı, Konservasyon, Önleyici Koruma.

* ahiranur@gmail.com
Arş. Gör., Ankara Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü,
Ankara/Türkiye

CONSERVATION AND RESTORATION STUDIES CARRIED OUT IN ANKARA UNIVERSITY MUSTAFA V. KOÇ RESEARCH CENTER FOR MARITIME ARCHAEOLOGY

Hiranur GÜLTEKİN*

Ankara University Mustafa V. Koç Research Center for Maritime Archaeology is located in Urla/Izmir Turkey. Limantepe Excavations of IRERP (Izmir Region Excavations and Research Project) at land and underwater are the main study area of institute. Artifacts in the laboratory and storage of institute are under control of conservators from Izmir Conservation and Restoration Laboratory and students and academicians from Ankara University Conservation and Restoration of Cultural Properties Department.

The Institute has two separate laboratories for the conservation and restoration applications of cultural assets seized from land and underwater excavations. Desalination process, which is the first intervention after excavation of organic and inorganic artifacts, is carried out in the underwater laboratory called "wet laboratory" by the employees of the Institute. Preventive conservation applications are preferred as the conservation and restoration of water absorbed organic artifacts, because they need regular inspections and there is no conservator working all year at the institute. The work of finding, assembling and integrating the ceramic artifacts that desalination processes are completed are carried out in the general restoration laboratory. During the 2020 excavation season, documentation and analysis of metal artifacts, that were removed in previous seasons and kept in the laboratory for conservation applications, were also carried out and desalination and stabilization applications were planned for the next seasons. Conservators are also involved in the removal and transport of artifacts from the excavation site, as well as in the first aid and preservative conservation applications of artifacts found in rescue excavations.

In this study, examples of artifacts recovered from the excavations carried out since 2018 excavation season by ANKUSAM and conservation applications in the conservation laboratory will be presented.

Keywords: ANKUSAM, Limantepe, Underwater, Conservation, Preventive Conservation.

* ahiranur@gmail.com
Research Assistant., Ankara University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Ankara/ Turkey

ENVER SOYLU EVİ'NİN RESTORASYON UYGULAMALARI İÇİN METRAJ VE KEŞİF HESAPLAMASI

Mehveş Göksu GÖKMEN*, Firdevs ÖNER**, Sena ÖZKAN***

Enver Soylu Evi, Denizli ili, Pamukkale ilçesi, 15 Mayıs mahallesi, 762. Sokak, No:37, 1623 ada 7 parselde bulunmaktadır. Yapı 1623 Ada 8 parsel ve 1623 ada 6 parselde bulunan yapılar ile bitişik nizam olarak konumlanmaktadır. Yapının giriş holü beton dökülerek oluşturulmuştur. Avluda altıgen formlu süs havuzu, yapının kuzeyinde gazbeton ile oluşturulmuş tek katlı bir depo ve ahşap kümes yer almaktadır. Bahçede ise çeşitli ağaç grupları, bakımsız otlar ve asma bulunmaktadır.

1923 yılında inşa edilen yapı, dikdörtgen plan şemasına sahip 2 katlı kâgir bir yapıdır. Aile içerisinde kullanıcı farklılıkları sebebiyle zemin kat ile birinci kat iki ayrı ailenin yaşam alanı olarak kullanılmıştır. Bu yaşam koşulları ve gerektirdiği ihtiyaçlar doğrultusunda yapıya sonradan eklenen mahaller bulunmaktadır. Yapı 2019 yılına kadar konut işlevini korumuş, bu tarihte yapılan basit bir onarım sonrasında el sanatları atölyesi olarak kullanılmak üzere kiraya verilmiştir.

Bu araştırmada, Tuğba Özderya'nın Denizli İli, Pamukkale İlçesi, 15 Mayıs Mahallesi'ndeki Enver Soylu Evi restorasyon ve yeniden işlevlendirme projesi başlıklı yüksek lisans çalışması kapsamında hazırladığı rölöve, analiz ve restitüsyon paftalarından yola çıkılarak metraj ve keşif hesaplamaları yapılmıştır. Bu hesaplamalar yapılırken uygun bütçede malzeme ve yapılan işçiliğe göre birim fiyat listeleri taranmış hem maliyet açısından uygun hem de yapılacak işin kalitesi dikkate alınarak malzemeler seçilmiş ve uygulanacak alana göre hesaplamaları yapılmıştır. Metrajın hesaplanmasında, T.C. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın İnşaat Birim Fiyatlarına Esas İşçilik, Araç-Gereç ve Rayiç Listeleri ve T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün Eski Eser Birim Fiyat Eki Listesi'nden faydalanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Keşif, Metraj, Koruma, Onarım, Tarihi Yapılar.

* 17418003@std.yildiz.edu.tr

Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, İstanbul/Türkiye

** onfirdevs@gmail.com

Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, İstanbul/Türkiye

*** senaozkan08@gmail.com

Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, İstanbul/Türkiye

QUANTITY SURVEY AND COST CALCULATIONS FOR RESTORATION APPLICATIONS OF ENVER SOYLU HOUSE

Mehveş Gökso GÖKMEN*, Firdevs ÖNER**, Sena ÖZKAN***

Enver Soylu House is located in Denizli city, Pamukkale district, 15 Mayıs neighborhood, 762. street, no: 37, block 1623, parcel 7. The building is adjacent to the buildings on Island 1623, parcel 8 and Island 1623, Parcel 6. The entrance hall of the building was created by pouring concrete. There is a hexagonal shaped ornamental pool in the courtyard, a single-storey warehouse created with aerated concrete and a wooden coop in the north of the building. In the garden, there are various tree groups, neglected grasses and grapevines.

The building which was built in 1923, is 2-storey masonry building with a rectangular plan. Due to user differences within the family, the ground floor and the first floor were used as living places for two separate families. There are areas that were added to the building later in line with these living conditions and requirements. The building maintained its residential function until 2019, after a simple restoration on that date, it was rented to be used as a handicraft workshop.

In this research, based on the survey and restitution sheets that Tuğba Özderya made within the scope of her master's study titled "The restoration and re-function proposal for Enver Soylu House in Pamukkale, Denizli" its quantities and cost has been calculated. While making these calculations, unit price lists were scanned by considering the materials and labor in the appropriate budget, materials were selected considering both affordable cost and the quality of the work to be performed, and calculations were made according to the area to be applied. In the calculation of the quantity; The Labor, Equipment and Market Price Lists forming the unit prices of the Ministry of Environment and Urbanisation of Turkey, and the Historic Property Unit Price Additional List of the Directorate General of Foundations of the Ministry of Culture and Tourism were used.

Keywords: Cost, Quantity Survey, Conservation, Restoration, Historical Buildings.

* 17418003@std.yildiz.edu.tr

Yildiz Technical University, Faculty of Architecture, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, İstanbul/ Turkey

** onrfirdevs@gmail.com

Yildiz Technical University, Faculty of Architecture, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, İstanbul/ Turkey

*** senaozkan08@gmail.com

Yildiz Technical University, Faculty of Architecture, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, İstanbul/ Turkey

ORTE ŞEHRİNDE

18. YÜZYIL DUVAR RESİMLERİ VE

SIVA SÜSLEMELERİNİN

RESTORASYONU (ORTA İTALYA)

Francesca Groppi*, Davide Vigliotti**

Bu sunum, Orte'deki (Viterbo bölgesi, Orta İtalya) Palazzo Nuzzi'de duvar resmi ve alçı kemer üzerine yapılan restorasyon çalışmasının sonuçlarını göstermektedir. Sanat eserleri, 18. yüzyılın ikinci on yılında Kardinal Ferdinando Nuzzi (1644-1717) tarafından yaptırılan resim döngüsünün bir parçasıdır. Restorasyon, Tuscia Üniversitesi Kültürel Mirasın Korunması ve Restorasyonu alanında yüksek lisans derecesinin merkezi bir faaliyeydi ve özel teşhis ve analitik tekniklerin uygulanmasına vesile oldu. Fotoğrafik dokümantasyon fotogrametrik yöntemlerle gerçekleştirildi ve hem görünür ışıkta hem de ultraviyole floresan (UVF) olarak elde edildi. İlk katmanlardaki çatlakları haritalamak için burada ilk kez bir duvar resminde kullanılan Darbeli Sıkıştırma Termografisi (PuCT) adlı yenilikçi bir aktif kızılötesi termografi tekniğı uygulandı.

Bu ön çalışma, restorasyonu planlamayı ve iki sanat eseri için özel çözümler benimsemeyi mümkün kıldı. Suya karşı oldukça hassas olan tempera boyama, koruma stratejilerini ve restorasyon yöntemlerini dikkatli bir şekilde planlamayı gerektiriyordu. Eski restorasyon malzemelerinin kaldırılması, resim tekniğini doğru bir şekilde incelemeyi, Andrea Pozzo'nun (1642-1709) okuluyla ve ünlü Trattato'sunda sağlanan göstergelerle yakın benzerlikler bulmayı mümkün kıldı.

Restorasyon sırasında üretilen dokümantasyon, coğrafi bilgi sistemi QGIS® kullanılarak oluşturulan bir veri tabanına eklendi. Yazılımın çok yönlülüğü sayesinde, farklı formatlardaki verilerin diyalog kurabileceğı ve sorgulanabileceğı deneysel bir interaktif sistem oluşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Restorasyon, Duvar Resmi, Siva Dekorasyonu, Teşhis Analizleri, Andrea Pozzo.

* restauro@unitus.it
Tuscia Üniversitesi, Koruma ve Restorasyon, Biyolojik, Tarımsal Gıda ve Ormanlık Sistemlerinde Yenilik Bölümü, Largo dell'Università, Viterbo, İtalya

** restauro@unitus.it
Tuscia Üniversitesi, Koruma ve Restorasyon, Biyolojik, Tarımsal Gıda ve Ormanlık Sistemlerinde Yenilik Bölümü, Largo dell'Università, Viterbo, İtalya

THE RESTORATION OF 18TH CENTURY WALL PAINTINGS AND STUCCO DECORATIONS IN THE CITY OF ORTE (CENTRAL ITALY)

Francesca Groppi*, Davide Vigliotti**

This study shows the results of the restoration work made on a wall painting and on a stucco arch in the Palazzo Nuzzi in Orte, (Viterbo district, Central Italy). The artworks are part of a pictorial cycle commissioned by Cardinal Ferdinando Nuzzi (1644-1717) in the second decade of the 18th century. The restoration was a central activity of the master degree in Conservation and Restoration of Cultural Heritage of Tuscia University and was the occasion to apply specific diagnostics and analytical techniques. The photographic documentation was performed through photogrammetric methods and it was acquired both in visible light and in ultraviolet fluorescence (UVF). An innovative active infrared thermography technique that is named Pulse Compression Thermography (PuCT), used here for the first time on a wall painting and was applied to map the cracks in the first layers.

This preliminary study made it possible to plan the restoration and to adopt specific solutions for the two artworks. The tempera painting is highly sensitive to water that required to plan carefully the conservation strategies and the restoration methods. The removal of old restorations' materials made it possible to study the pictorial technique correctly, finding close correspondences with the school of Andrea Pozzo (1642-1709) and with the indications provided in his famous Trattato.

The documentation produced during the restoration was inserted into a database created using the geographical information system QGIS®. Thanks to the versatility of the software, an experimental interactive system has been created in which data of different formats can dialogue and be interrogated.

Keywords: Restoration, Wall Painting, Stucco, Diagnostic Analysis, Andrea Pozzo.

* restauro@unitus.it
University of Tuscia, Conservation and Restoration Course, Dibaf (Department for Innovation in Biological, Agri-Food and Forestry Systems), Largo dell'Università, Viterbo, Italy

** restauro@unitus.it
University of Tuscia, Conservation and Restoration Course, Dibaf (Department for Innovation in Biological, Agri-Food and Forestry Systems), Largo dell'Università, Viterbo, Italy

HATAY TARİHİ ADALI KONAĞI RESTORASYON UYGULAMALARI

Nefise GÜNAYDIN*

Adalı Konağı Hatay'ın Antakya ilçesi tarihi kent merkezinde, General Şükrü Kanatlı Mahallesi 1. Mıntıka 32 ve 33. parselde Asi Nehri kenarında bulunmaktadır. Konak, Antakya'nın Adalı Ailesinden gelen teklif ile Fransa'nın ünlü mimarı Jacques De La Boucherie tarafından 1927 tarihinde yapılmıştır. Bu güne kadar konaklama ve restoran hizmeti için kullanılmıştır. Adalı Konağı 17 Haziran 2019 tapu teslim töreni ile birlikte Adalı Ailesi'nden resmi olarak Hatay Valiliği tarafından satın alınmıştır.

Mayıs 2020 yılında başlanan restorasyon çalışmaları T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü'nün ilgili bölge koruma kurulları sorumluluğunda, Hatay Valiliği Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlığı yönetiminde "Hatay Meclis Kültür Sanat Merkezi ve Mutfak Sanatları Merkezi Restorasyonu Yapım İş'i" kapsamında, Kale Restorasyon Turizm İnşaat Kimya Nakliye San ve Tic. Ltd. Şti. yükleniciliğinde, MNR MİMARLIK Tasarım-Proje-Restorasyon Şirketi müellifliğinde gerçekleştirilmektedir. Restorasyon çalışmalarından sonra Adalı Konağı; Mutfak Sanatları Merkezi ve Akademisi olarak hizmet vereceği planlanmıştır.

Adalı Konağı restorasyonu Arkeometrik Analizler doğrultusunda malzeme tespiti sonucunda başlamıştır. Söz konusu ahşap, kiremit, taban karosu, harç, sıva, taş, pigment ve siyah tabaka malzemelerinden alınan örnekler, belirli metotlarla arkeometrik yönden incelenmiştir. Bu analizler *Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Tarihi Malzeme Araştırma ve Koruma Laboratuvarı (MAKLAB)*, *Ankara Üniversitesi Yer Bilimleri Uygulama ve Araştırma Merkezi (YEBİM)* ve *Bartın Üniversitesi Yıllık Halka Analizleri Laboratuvarında* gerçekleştirilmiştir.

Bu çalışmada Adalı Konağı'nda yapılan; ahşap kapı/ pencere konservasyonu, enjeksiyon uygulaması, özgün Arılı Marsilla kiremiti temizliği ve zemin karolarının temizliğinde AB-57 kullanımı gibi restorasyon konservasyon uygulamaları yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Restorasyon, Konservasyon, Hatay Adalı Konağı, Ahşap, Enjeksiyon.

* nefise.gunaydin@hbv.edu.tr

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, Ankara/Türkiye

RESTORATION APPLICATIONS OF HISTORICAL ADALI MANSION IN HATAY

Nefise GÜNAYDIN*

Adalı Mansion is located in the historical city center of Antakya town of Hatay, in General Şükrü Kanatlı neighborhood, 1st Zone 32 and 33th parcels, by the Asi River. The mansion was built in 1927 by the famous architect of France, Jacques De La Boucherie, with an offer from the Adalı Family of Antakya. It has been used for accommodation and restaurant service until today. Adalı Mansion was officially purchased by the Hatay Governorship from the Adalı Family with the title deed delivery ceremony on 17 June 2019.

Restoration project started in May 2020 under the responsibility of the relevant regional conservation boards of the Ministry of Culture and Tourism General Directorate of Cultural Heritage and Museums, under the management of the Hatay Governorship Investment Monitoring and Coordination Directorate, within the scope of the “Hatay Council Culture and Art Center and Culinary Arts Center Restoration Construction”, contracted by Kale Restoration Tourism Construction Chemistry Transportation Industry and Trade company and carried out by MNR ARCHITECTURE Design-Project-Restoration Company. After the restoration works, Adalı Mansion; It is planned to serve as a Culinary Arts Center and Academy.

The restoration of Adalı Mansion started as a result of the material detection in line with Archaeometric Analysis. Mentionede samples taken from the wood, tile, floor tile, mortar, plaster, stone, pigment and black layer materials were studied archaeometrically using certain methods. These analyzes were done in Ankara Hacı Bayram Veli University Historical Materials Research and Conservation Laboratory (MAKLAB), Ankara University Earth Sciences Application and Research Center (YEBİM) and Bartın University Wood Anatomy and Dendrochronology Laboratory.

In this study, restoration and conservation applications that were applied in Adalı Mansion such as wooden door / window conservation, injection application, original Marsilla tile cleaning and floor tiles cleaning by the use of AB-57 are included.

Keywords: Restoration, Conservation, Hatay Adalı Mansion, Wood, Injection.

* nefise.gunaydin@hbv.edu.tr

Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Ankara / Turkey

YAĞLI BOYA TUVAL RESİMLERİ KONSERVASYONUNDA UYGULAMA AŞAMALARI

Negin DERAKHSHAN HOUREH*

Yağlı boya tuval resmi, yağ bazlı boyalar ile özel olarak hazırlanmış bir yüzey (tuval) üzerine fırça ya da spatül ile yapılan resimlerdir. Jan van Eyck 15. yüzyılın'da yağlı boya tekniğini olağanüstü bir mükemmeliğe ulaştırmıştır. Yağlı boya tuval resmi, taşıyıcı yüzey (kanvas), astar, boya ve vernik tabakalarından oluşmaktadır.

Taşınabilir kültür varlıkları arasında yer alan yağlı boya tuval resimlerinin korunması, onarılması ve gelecek nesillere aktarılması büyük önem taşımaktadır. Yağlı boya tuval resimleri konservasyonunda yapılan uygulamalar; Belgeleme, temizlik, yapıştırma, sağlamaştırma, tamamlama ve önleyici koruma aşamalarını içermektedir.

Yağlı boya tuval resimlerinin etkin koruma çalışmalarına diğer eserlerde olduğu gibi belgeleme tekniklerinin uygulanması ile başlanmaktadır. Belgelemeler, eserin mevcut durumunu detaylı bir şekilde tespit etmek amacıyla uygulanan aşamalarını içermektedir. Belgeleme yöntemleri, yazılı belgeleme, görsel belgeleme ve kimyasal belgeleme sınıflara ayrılmaktadır. Belgeleme aşamasından sonra temizlik yöntemleri uygulanmaktadır. Yağlı boya tuval resimlerinde temizlik aşamaları, yüzey temizliği, vernik temizliği ve rötüşlar ve üst boyaların (over painting) temizliği şeklinde yapılmaktadır. Temizlik yöntemleri ise, mekanik temizlik ve kimyasal temizlikten oluşmaktadır. Temizlik aşamasından sonra yapıştırma uygulamalarına yer verilmektedir. Yapıştırma yöntemleri arasında yama yöntemi, köprü yöntemi (Bridge technique) ve dikiş yöntemi kullanılmaktadır. Sağlamaştırma yöntemleri ise, boya katmanın sağlamaştırması, kanvasın sağlamaştırması, astarlama (Rantualaj) ve kenar rantualajı uygulamalardan oluşmaktadır. Sağlamaştırma yöntemlerinden sonra tamamlama yöntemleri uygulanmaktadır. Tamamlama uygulamaları dolgu ve rötüş uygulamalarından ibarettir. Dolgu uygulaması farklı çeşitli malzemeler ile yapılmaktadır. Rötüş uygulaması ise natürel düzeltme, tratteggio ve mimetik yöntemler şeklinde yapılmaktadır. Son aşamada, önleyici koruma kapsamında yer alan uygulamalar; sergileme, depolama, paketlenme/ taşıma ve izleme ve bakım süreçlerini içermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yağlı Boya Tuval Resimlerinde Koruma, Belgeleme Yöntemleri, Temizlik Yöntemleri, Tamamlama Yöntemleri, Önleyici Koruma.

* negin.derakhshan@hbv.edu.tr
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma Anabilim Dalı, Ankara/Türkiye

APPLICATION STAGES IN CONSERVATION OF OIL PAINTINGS ON CANVAS

Negin DERAKHSHAN HOUREH*

Oil paintings on canvas are which made with a brush or spatula on a specially prepared surface (canvas) with oil-based paints. Jan van Eyck brought the oil painting technique to extraordinary excellence in the 15th century. Oil painting consists of support (a panel of wood), fabric (canvas), ground (gesso), paint and varnish layers.

It is of great importance that the oil painting on canvas, which are among the portable cultural properties, are protected, restored and passed on to future generations. Conservation applications of oil paintings on canvas includes; documentation, cleaning, tear mending, consolidation, filling, retouching and preventive conservation.

Effective Conservation applications of oil paintings on canvas begin with the application of documentation techniques as in other historical properties. Documentation includes application stages that applied to determine the current state of the historical properties in detail. Documentation methods divide into written documentation, visual documentation and chemical documentation. Cleaning methods are applied after the documentation phase. Cleaning steps of oil paintings on canvas are surface cleaning, varnish cleaning and retouching and over painting cleaning. Cleaning methods consist of mechanical and chemical cleaning. After the cleaning stage, tear mending applications are done. Among the tear mending methods, patch method, bridge technique and stitch method are used. Consolidation methods consist of consolidation the paint layer, consolidation the canvas, lining and strip lining applications. Filling and retouching methods are applied after consolidation methods. Filling application is made with various materials. Retouching is done in the form of neutral retouching, tratteggio and mimetic methods. At the last stage, preventive conservation applications; display, storage, packaging / transportation and monitoring and maintenance processes take place.

Keywords: Active Conservation in Oil Paintings on Canvas, Documentation Methods, Cleaning Methods, Filling and Retouching Methods, Preventive Conservation.

* negin.derakhshan@hbv.edu.tr

Ankara Hacı Bayram Veli University, Institute of Graduate Programs, Department of Conservation of Cultural Properties, Ankara/Turkey

PANDEMİ SÜRECİNDE SANAL ÖREN YERLERİNİN KÜLTÜREL MİRAS BİLİNCİNİN OLUŞMASINDA ARTAN ÖNEMİ

Ezgi KABUKÇU*

Bilişim ve iletişim teknolojilerinin gelişimi ile hemen hemen tüm fiziksel ortamların dijital platformlarda da karşılığını görmeye başlamaktayız. Kültür alanında buna verilebilecek örneklerden biri ise sanal müzelerdir. Sanal müzeler global düzeyde erişilebilir olduğu için oldukça geniş bir ziyaretçi potansiyeline sahiptir. Çeşitli yeni medya araçları ile ulaşılabilen dijital görüntü, video, ses gibi verilerden oluşan koleksiyonlar ziyaretçilere sergilenmektedir. Direk sanal eserlerin de sergilenebileceği gibi genellikle kurumsal müzelerin dijital versiyonlarıdır. Bu sebeple çeşitli müze sınıflandırmaları içerisinde ayrı bir kategori olarak yer alıyor olsa da mevcut müze çeşitlerinin hemen hemen bir de sanal versiyonu bulunduğu için gelecekte daha kapsayıcı bir rol üstleneceği varsayılabilir. COVID-19 pandemisi sebebiyle kapalı olan müzelere destek olması ve zamanın ruhunu yakalamak açılarından önemli bir konudur.

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın resmî sitesindeki vizyonları arasında toplumsal bilincin oluşması için bilgiye erişimin kolaylaştırılması yer almaktadır. Bu amaçla Kültür ve Turizm Bakanlığınca açılan www.sanalmuze.gov.tr web sitesinde günden güne sayıları artmakta olan müzeler sanal olarak ziyaret edilebilmektedir. Sanal ören yerleri de mevcut sanal müze türlerinden biridir. Pandemi süreci ile hızlanan dijital dönüşümün bir parçası olan sanal müzeler yetkililerin iş birliği ile oluşturuldukları için güvenilir ve doğru bilgi kaynaklarıdır. Etkili tasarlandıklarında kültürel miras bilincinin oluşturulması amacı ile kullanılabilirler.

Bu çalışmada, pandemi sürecinde sanal ören yerlerinin kültürel miras bilincinin oluşmasında artan önemi ve etkili bir biçimde tasarlanması için barındırması gereken özellikler vurgulanmaya çalışılmıştır. Bu amaçla www.sanalmuze.gov.tr'de yer alan ören yerlerine ait sayfalar taranmış ve bu sayfaların sunduğu imkanlar incelenmiştir. Literatür taraması ve dünyadaki başarılı örneklerin değerlendirilmesi sonucu öneriler aktarılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Dijital teknolojiler, Pandemi, Sanal müze, Ören yeri.

* ezgikabukcu@gmail.com

Pamukkale Üniversitesi, Arkeoloji Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarımı Bölümü, Denizli/Türkiye

INCREASING IMPORTANCE OF VIRTUAL ARCHEOLOGICAL SITES IN RAISING CULTURAL HERITAGE AWARENESS DURING THE PANDEMIC

Ezgi KABUKÇU*

With the development of information and communication technologies, we are starting to see the equivalent of almost all physical environments on digital platforms. Virtual museums are one of the examples in the field of culture. They have extensive visitor potential as they are globally accessible. Visitors can reach collections consisting of digital data such as digital images, videos, and audio, by various new media tools. As well as virtual works that emerged on digital platforms can be exhibited, they are generally digital versions of corporate museums. For this reason, although it is included as a separate category in various museum classifications, it can be assumed that it will play a more inclusive role in the future as there is almost a virtual version of the existing museum types. Thus, virtual museums constitute an important issue in terms of supporting museums that are closed due to the COVID-19 pandemic and capturing the spirit of the time.

According to the official web site of the Ministry of Culture and Tourism of Turkey, one of the visions is to facilitate access to information to create social awareness. For this purpose, museums that their numbers are increasing day by day, can be visited virtually on the www.sanalmuze.gov.tr website opened by the T.R. Ministry of Culture and Tourism. Virtual archaeological sites are one of the existing types of virtual museums. Part of the digital transformation accelerated by the pandemic process, they are reliable and accurate information sources since they are published in cooperation with the concerned authorities. When they are designed effectively, they can be used to create cultural heritage awareness.

In this study, it is aimed to emphasize the increasing importance of virtual archaeological sites in the formation of cultural heritage awareness during the pandemic and the features that they must contain for efficient design. For this purpose, the pages of the archaeological sites in www.sanalmuze.gov.tr were explored and the possibilities offered by these pages were investigated. Recommendations are made as a result of the literature review and evaluation of successful examples in the world.

Keywords: Cultural heritage, Digital technologies, Pandemic, Virtual museum, Archeological site.

* ezgikabukcu@gmail.com
Pamukkale University, Archeology Institute, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Denizli/Turkey

ARYKANDA ODEON YAPISI ÖRNEĞİNDE MALZEME BOZULMA HARİTALARININ KORUMA VE ONARIM SÜRECİNE ETKİSİ

Berker KALFA*

Kültür varlıklarının korunması ile ilgili yapılan çalışmalarda en önemli aşama, çeşitli ölçek ve nitelikte (çizim, grafik anlatım, fotoğraf vb.) yapılan belgeleme çalışmalarıdır. Kültür varlıklarını belgelemek, mevcut durumlarını tespit etmek, bu değerleri kayıt altına alarak arşivlemek ve elde edilen tüm verilerin işlenerek bilgiye dönüştürülmesini sağlamak ileride yapılacak tüm koruma ve onarım sürecinin de temelini oluşturmaktadır. Bu sürecin daha sağlıklı bir şekilde ilerlemesini, bozulmaların teşhis edilmesini, müdahale edilecek bölgelerin belirlenmesini sağlayan ve kültür varlıklarının en az müdahale ile daha uzun süre hayatta kalmasına yardımcı olan aşama ise haritalandırma yöntemidir.

Haritalandırma yöntemi, koruma ve onarım müdahaleleri öncesinde anıt veya eserde bozulma türlerinin belirlenmesine, belgelenmesine ve sınıflandırmasına katkıda bulunur. Bozulmanın kaynağının tespit edilmesi ve sorunun kaynağının kesilmesi için yapılacak çalışmalara ön bilgi oluşturur. Malzeme türleri, çatlak oluşumu, dağılma, parçalanma, malzeme kaybı, renk değişimleri, biyolojik oluşumlar gibi bozulmalar ve bozulma dereceleri farklı desen ya da renkler kullanılarak paftalar üzerine işaretlenir. Haritalandırma yöntemi ile bozulma nedenleri ve bozulmanın kaynağı doğru tespit edilen kültür varlıklarının, koruma ve onarım süreci sağlıklı bir şekilde sürdürülebilir.

Arykanda antik kenti, Antalya ili, Finike ilçesi, Arif Mahallesi sınırları içinde yer almaktadır. Kentteki kazılar 1971 yılında Prof. Dr. Cevdet Bayburtluoğlu tarafından başlatılmıştır. 2011 yılından itibaren de Doç. Dr. V. Macit Tekinalp başkanlığında kazılara devam edilmektedir. Bu bildiriye Arykanda antik kentinde bulunan odeon yapısının güney duvarında haritalandırma yöntemi ile bozulma türleri gösterilmiştir. Söz konusu duvarın detaylı çizimleri yapılmış, tespit edilen bozulmalar farklı renk ve desende lejantlar kullanılarak çizimlere işaretlenmiştir. Oluşturulan bozulma haritalarının gelecekte, Arykanda Odeon örneğinde, tarihi anıtların koruma-onarım sürecine etkileri anlatılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Arykanda, Belgeleme, Haritalandırma, Bozulma, Koruma ve Onarım.

* berkerkalfa@gmail.com

Pamukkale Üniversitesi, Arkeoloji Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, Denizli/Türkiye

THE EFFECT OF MATERIAL DECAY MAPS ON THE CONSERVATION AND RESTORATION PROCESSES: THE CASE OF THE ODEON AT ARYKANDA

Berker KALFA*

The most significant stage of studies for the conservation of cultural heritage is the documentation work carried out in various scales and qualities (drawings, graphic expression, photography, etc.). Documenting cultural heritages, determining their current statuses, archiving these data by recording them and ensuring that all data obtained are processed and converted to information constitute the basis of all future conservation and restoration processes. The stage that enables this process to progress successfully, the diagnosis of deteriorations, the identification of areas to be intervened and thus helping cultural properties to survive longer with minimum intervention is the mapping method.

The mapping method contributes to the identification, documentation and classification of the types of deterioration on the monument or artifact prior to conservation and restoration interventions. It creates preliminary information for the work to be done in order to determine the source of deterioration and stop the source of the problem. Material types, crack, disintegration, fragmentation, material loss, discoloration, biological colonization and degradation degrees are marked on the drawing sheets using different hatching or colors. With the mapping method, the conservation and restoration process of cultural properties, whose causes and sources of deterioration are correctly identified, can be sustained safely.

Arykanda ancient city is located within the borders of Antalya city, Finike district, Arif village. Excavations in the city were started in 1971 by Prof. Dr. Cevdet Bayburtluoğlu. Excavations have been continuing since 2011 under the direction of Assoc. Prof. Dr. V. Macit Tekinalp. This paper presents the implementation of mapping method showing deterioration on the southern wall of the Odeon at Arykanda. Detailed drawings of the wall were prepared using laser-scanner and Auto-CAD; attested deteriorations were marked on the drawings using a legend of different colors and hatching. The effects of the decay maps that created for the conservation-restoration processes of historical monuments are explored in the case of the Odeon at Arykanda in the future.

Keywords: Arykanda, Documentation, Mapping, Deterioration, Conservation and Restoration.

* berkerkalfa@gmail.com
Pamukkale University, Archaeology Institute, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Denizli/Turkey

ARKEOLOJİK VE TARİHİ METALLERDE KOROZYON ÜRÜNLERİNİN TANIMLANMASINDA X-IŞINI TOZ KIRINIM (XRD) SPEKTROSKOPİSİ KULLANIMI

Atalay KARATAK*

Koruma-onarım ve mühendislik alanlarında, metallerde görülen bozulma “korozyon” terimiyle, bozulma süreci ise “korozyon oluşumu” veya “korozyona uğrama” şeklinde ifade edilmektedir. Korozyon terimi, etimolojik olarak Latince’de “kemirerek tüketmek” anlamında kullanılan *corrodere* kelimesinden türetilmiştir. Mühendislik ve sanayi alanlarındaki çalışmalar, korozyonu genellikle “çevresel koşulların metal üzerindeki olumsuz etkileri sebebiyle oluşan kimyasal ve elektrokimyasal bir olay” olarak tanımlamakta ve söz konusu alanların çalışmaları ağırlıklı olarak korozyondan kaynaklı ekonomik kayıpların giderilmesine yoğunlaşmaktadır. Ancak koruma-onarım alanının metallerdeki korozyona bakışı bundan farklıdır. Zira koruma-onarımda asıl olan ekonomik kayıp değil, kolektif kültürel mirastaki kayıp ya da kayıp tehlikesidir.

Metallerden üretilmiş arkeolojik ve tarihi objelerin bazılarının korunması için mekanik temizlik yöntemi ve stabilizasyon işlemi, hatta soy metallerde sadece ortam koşullarının dengelenmesi bile yeterli olurken; bazı metaller veya korozyon ürünlerinde objenin yapısından su ve klorun tamamen çıkarılması, bunun için de kimyasal yöntemlerin kullanılması bile gerekebilir. Bu gereklilik temelde metalin türüne göre değişmekle birlikte, korozyon tipine ve korozyon ürünlerinin türüne göre de değişiklik gösterebilmektedir. Bu nedenle de arkeolojik ve tarihi metal objelerin koruma-onarım planlaması yapılırken korozyon ürünlerinin doğru tanımlanması ve uygulamaların buna göre yapılması esastır.

Yaygın bilinen adı “XRD Analizi” olan ve çeşitli kaynaklarda X-ışını Toz Kırınımı, X-ışını Difraktometrisi veya X-ışını Kristalografisi olarak da anılan yöntem; örnek yüzeyine yollanan X-ışınlarının, kristal katmanlarında kırınıma uğraması sonucunda oluşan sinyallerin, uygun detektör(ler)le algılanarak kristal kimliğinin yani mineralin, arkeolojik ve tarihi metaller bakımından ise korozyon ürününün tanımlanması mantığına dayanır.

Bu bildiriye X-ışını Toz Kırınım (XRD) Spektroskopisinin korozyon ürünlerinin tanımlanmasındaki rolü ve kullanımı anlatılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Arkeometri, Arkeometalürji, Korozyon, Koruma-Onarım, XRD.

* atalaykaratak@gmail.com
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma Anabilim Dalı,
Ankara/Türkiye

THE USE OF X-RAY POWDER DIFFRACTION (XRD) SPECTROSCOPY TO IDENTIFY CORROSION PRODUCTS IN ARCHAEOLOGICAL AND HISTORICAL METALS

Atalay KARATAK*

In the fields of conservation-restoration and engineering, the deterioration seen in metals is expressed as “corrosion” and the process of deterioration is expressed as “corrosion formation”. The term corrosion derives from the word *corrodere*, which is etymologically used in Latin for “chew away”. Studies in engineering and industry often define corrosion as “a chemical and electrochemical event caused by the adverse effects of environmental conditions on metal” and studies mainly focus on eliminating the economic losses caused by corrosion. However, the way conservation-restoration looks at corrosion in archaeological or historical metals is different. Because what really matters in conservation-restoration is not economic loss, but the danger of loss or loss in the collective cultural heritage.

While the mechanical cleaning method and stabilization process is sufficient for archaeological and historical objects made of metals, even just balancing the ambient conditions is sufficient for noble metals. Furthermore, besides the mechanical cleaning for removal by water and chlorine from the structure for archaeological and historical objects made from certain metals, and for some corrosion products it is necessary to use chemical methods. Although this necessity basically varies according to the type, the type of corrosion and the type of corrosion products. Therefore, when planning the conservation-restoration process of archaeological and historical metal objects, it is essential to correctly define corrosion products and to implement conservation practices according to these definitions.

The method commonly known as “XRD Analysis” and also referred to as X-ray Powder Diffraction, X-ray Diffractometry or X-ray Crystallography in various sources; it is based on the logic of identifying the crystal identity, namely the mineral, and the corrosion product in terms of archaeological and historical metals, by detecting the signals generated as a result of the diffraction of the X-rays sent to the sample surface with the appropriate detector (s).

In this study, the role and use of X-ray Powder Diffraction (XRD) Spectroscopy in the identification of corrosion products will be expressed.

Keywords: Archaeometry, Archaeometallurgy, Corrosion, Conservation-Restoration, XRD.

* atalaykaratak@gmail.com

Ankara Hacı Bayram Veli University, Institute of Graduate Programs, Department of Conservation of Cultural Properties, Ankara/Turkey

MOZAIKTEN SANPIETRİNİYE

Hatice KASAP*

Üzerinde bulunduğumuz coğrafya geçmişten günümüze birçok kültürel mirasa ev sahipliği yapmıştır. Bu kültürel miraslar arasında önemli değer taşıyan mozaikler farklı kültürlerin izlerini günümüze kadar taşınmasında büyük rol oynamıştır. Mozaikler farklı yapım teknikleri, tasarımları ve çeşitli figürleriyle oldukça dikkat çekmiştir.

Anadolu mozaiklerin yapım teknikleri üzerine yapılan araştırmalar az sayıdadır. Genel olarak üzerinde araştırma yapılmış olan yapım teknikleri vardır. Bunlar arasında, çakıl taşı mozaikler, teserra mozaikler, duvar-tonoz mozaikler vardır. Mozaiklerin yapılma amacının estetik bir görüntü sağlamak ve dönemin kültürünü yansıtmaya olduğunun bilinmesiyle beraber mozaiğe benzer taban döşemeleri geçmişten günümüze ihtiyaç doğrultusunda kullanıma sunulduğu araştırmalar sonucunda ortaya çıkarılmıştır. Bu konu üzerinde durulduğunda Sanpietrini Kaplama adını alan bir taban döşemesinin varlığına rastlanmıştır.

Sanpietrini kaplama düzensiz keskin unsurlarla doğal taşla kaplanmış, planlanmamış etkiyle elle birleştirilen belirli bir yol düzeyidir. Özellikleri nedeniyle yüksek hıza izin verilen caddelere uygun değıllerdir. Bu teknik Roma Döneminde dekoratif amaçlı kullanılırken Anadolu'da karşımıza çıkan örneklerin dekoratif olarak değil yol olarak kullanılmasının amaçlanarak yapıldığı görülmüştür. Sanpietrini Tekniğı farklı dönemlerden, farklı şekillerde günümüze kadar ulaşan bir tekniktir.

Bu bildiri kapsamında yer-taban döşemelerinin ortaya çıkışıyla beraber, gelişimleri ele alınarak ve özele inildiğinde Sanpietrini Tekniğı tanıtılacak olup, Anadolu'dan ve dünya üzerinde bulunan örnekleri araştırılıp kullanılan malzemeler ve teknikler açısından incelenerek diğer taban döşemelerinden farkının ortaya çıkarılması ve koruma durumu hakkında bilgi verilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mozaik, Sapietrini, Taban, Döşeme, Onarım.

* hatice.kasap@hbv.edu.tr
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü,
Ankara/Türkiye

FROM MOSAIC TO SANPIETRINI

Hatice KASAP*

The geography that we are in has hosted many cultural heritages from past to present. The mosaics, which are of great value among these cultural heritages, have played a great role in carrying the traces of different cultures until today. The mosaics have attracted a lot of attention with their different construction techniques, designs and various figures.

There are few studies on the construction techniques of Anatolian mosaics. In general, there are construction techniques that have been researched. These include pebble mosaics, tessera mosaics, wall-vault mosaics. As it is known that the purpose of making mosaics was to provide an aesthetic appearance and to reflect the culture of the period, it has been revealed as a result of the researches that the floor tiles similar to the mosaic have been put into use in line with the need from the past to the present. When focused on this issue, the presence of a floor covering called Sanpietrini Coating was found.

Sanpietrini coating is a certain level of road, covered with natural stone with irregular sharp elements, combined manually with unplanned effect. Due to their characteristics, they are not suitable for high speed streets. While this technique was used for decorative purposes in the Roman Period, it has been observed that the examples encountered in Anatolia were made with the aim of using them not as decorative but as a road. The Sanpietrini Technique is a technique that has reached the present day in different ways from different periods.

Within the scope of this paper, the Sanpietrini Technique will be introduced with the emergence of floor coverings, their development and when it comes to specific, it is aimed to investigate the samples from Anatolia and the world and to reveal the difference from other floor coverings in terms of materials and techniques used and to give information about the conservation status.

Keywords: Mosaic, Sapietrini, Floor, Flooring, Restoration.

* hatice.kasap@hbv.edu.tr
Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Ankara / Turkey

TAŞINMAZ KÜLTÜR VARLIKLARININ KORUMA VE ONARIM ÇALIŞMALARINDA TAHRİBATSIZ BİR YÖNTEM OLAN JEOFİZİK BELGELEME YÖNTEMLERİNİN KULLANIMI

Mehtap EKİCİ KAYA*

Kültür varlığını koruma; araştırma, eseri tanıma-anlama yorumlama, projelendirme, uygulama, denetim ve sürekli bakım süreçlerinden oluşmakta, bu süreçlerin tamamında belgeleme önemli yer tutmaktadır. Belgeleme uygulamalarında modern teknolojinin gelişmesiyle beraber farklı yöntemler kullanılmakta, kültür varlığının özelliğine göre belgeleme yöntemlerinin kapsamı değişmektedir. Koruma eyleminin amacına ulaşabilmesi için, eserin içeriği ve niteliği hakkında en ayrıntılı bilgiye sahip olmaması gerekmektedir. Korunması gerekli taşınmaz kültür varlıklarının mevcut durumlarını anlamak amacıyla yapılan arazi çalışmalarında jeofizik yöntemleri kullanılmaktadır. Kültür varlıklarının kendi bünyesinden ya da dış etkenlerden kaynaklı olarak yıpranmış, hasara uğramış elemanlarını ekonomik, hızlı, doğru ve tahribatsız şekilde anlamaya yönelik çalışma metodu olan jeofizik belgeleme yöntemleri, özellikle disiplinler arası çalışmalarda tercih edilmektedir. Ortaya çıkan bulgulara göre koruma ve onarım projelerinin daha sağlıklı ve doğru hazırlanması söz konusu olduğunda bu belgeleme çalışmaları önemlidir.

Jeofizik ve modern uzaktan algılama yöntemlerinin kullanımı, uzun köprüler, büyük yapılar (dini yapı kompleksleri, anıtiyatrolar, sarnıçlar, su bentleri, kale surları), tarihi yollar, kaleler gibi taşınmaz kültür varlıklarının geçmişten günümüze kadar süre gelen yatay ve düşey deformasyonları hakkında ve su, çamur, heyelan altında kalan yapıların konumlarının belirlenmesinde güncel ve doğru bilgileri vermektedir. Bu kapsamda, ortaya çıkabilecek risk unsurlarının önceden belirlenmesi, koruma çalışmalarının planlanması, uygulamalarda zaman kazanılmasını ve yapılan bilimsel çalışmalarla koruma çalışmalarının sürdürülebilirliğini sağlamaktadır.

Farklı özelliklere sahip korunması gerekli kültür varlıklarının ihtiyacına uygun olarak seçilen jeofizik yöntemlerle belgeleme çalışmaları yapılmaktadır. Bu bildiride kültür varlıkları için kullanılan çeşitli jeofizik belgeleme yöntemleri örneklerle anlatılarak paylaşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Taşınmaz Kültür Varlıkları, Belgeleme Yöntemleri, Jeofizik Belgeleme, Tahribatsız Belgeleme.

* mekici@gmail.com
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma Anabilim Dalı, Ankara/Türkiye

CONSERVATION AND RESTORATION WORKS OF IMMOVABLE CULTURAL PROPERTIES USING GEOPHYSICAL DOCUMENTATION METHODS AS A NON-DESTRUCTIVE METHOD

Mehtap EKİCİ KAYA*

Conservation of cultural properties consists of recognition of research work, interpretation, project design, implementation, inspection and continuous maintenance processes and documentation has an important place in all of these processes. Geophysical methods are used in field of studies to understand the current status of immovable cultural properties that need to be protected. With the development of modern technology in documentation applications, different methods are used and the scope of documentation methods changes according to the characteristics of the cultural properties. To achieve conservation applications, we need to have the most detailed information about the content and quality of the work. Geophysical documentation methods, which are a working method to understand the elements of cultural properties that are damaged due to internal or external factors, in an economic, fast, accurate and non-destructive way are especially preferred in interdisciplinary studies. According to the findings, these documentation studies are important when it comes to the healthier and more accurate preparation of conservation and restoration projects.

The use of geophysical and modern remote sensing methods, provides up-to-date and accurate information about the horizontal and vertical deformations of immovable cultural properties such as long bridges, large structures (religious building complexes, amphitheatres, cisterns, water dams, fortress walls), historical roads, castles and determining the locations of structures under water, mud and landslides. In this context, it ensures the pre-determination of risk factors, planning conservation studies, saving time in applications and the sustainability of conservation studies with scientific studies.

Documentation studies are carried out with geophysical methods selected in accordance with the needs of cultural properties with different characteristics to be protected. In this paper, various geophysical documentation methods used for cultural properties will be explained with examples.

Keywords: Immovable Cultural Properties, Documentation Methods, Geophysical Documentation, Non-Destructive Documentation.

* mekici@gmail.com

Ankara Hacı Bayram Veli University, Institute of Graduate Programs, Department of Conservation of Cultural Properties, Ankara/Turkey

İNORGANİK PİGMENTLERİN İNCELENMESİ VE KONSERVASYON ÖRNEĞİ

Oğuzhan SAKARYA*, Nesrin KEKEÇ**

Bu çalışmada çağlar boyu kullanılmış inorganik pigmentlerin kimyası, çeşitleri, nasıl elde edildikleri anlatılmıştır. Bu anlatımlardan yola çıkarak kültür varlıklarıyla ilişkili kullanım alanları ve çeşitlerinden bahsedilmiştir.

İnorganik pigmentler tarih öncesi çağlardan günümüze kadar çeşitli yöntemlerle hazırlanıp çok farklı alanlarda kullanılmışlardır. İnorganik pigmentler karbon içermez ve tipik olarak metal oksitleri ve sentetik pigmentleri ifade eder. Doğal olarak oluşabilirler veya basit işlemlerle temizleyerek, ufalayarak ve karıştırılarak işlenebilirler. Önceleri temel anlamda renk ve buna yönelik çeşitleri için kullanılsa da boya teknolojisinin gelişimiyle özellikle 1800'ü yıllardan sonra çok geniş bir renk paleti ve işlevsel türlere yayılım göstermiştir.

İnorganik pigmentlerin oluşumunda minerallerden veya yanma ürünlerinden hazırlanmış doğal olarak oluşmuş maddeler ile uygun hammaddelerden üretilmiş sentetik bileşikler ayrıca organik boyalardan ve seçilmiş mineral desteklerden elde edilen hibrit pigmentlerle tür olarak karşılaşılmaktadır. İnorganik pigmentler temel olarak renklerine, kökenlerine, üretim yöntemlerine ve pigment materyalinin karakterine göre sınıflandırılır ayrıca çeşitli kimyasal bileşiklerle oluşturulup ısıya ve korozyona dayanım özelliği gösterebilen işlevsel çeşitleri de bulunmaktadır.

İnorganik pigmentlerin karmaşık kimyasal yapıları olduğu bilinmektedir. Bu konu göz önüne alındığında ise bu tür pigmentlerle bezeli kültür varlıklarına müdahale söz konusu olduğunda iyi bir arkeometrik analiz ve yapım yönteminin belirlenmesi konusu çok önemlidir. Arkeometrik analizler çeşitli araçlar kullanılarak pigmentlerin kökenini ve yapım yöntemini belirlemede yardımcı olur. Bu tekniklerden faydalanıldığında kökenleri ve yapım yöntemi belirlenmiş inorganik pigment içerir bir kültür varlığı için somut fikirler elde etmiş olunur. Uygulama açısından doğru bir yaklaşım gösterilmiş ve sağlıklı sonuçlar elde etmiş olunur.

Tüm bu konuların ışığında bir derleme olarak hazırlanmış bu çalışma pigmentler içerisinde inorganik pigmentin yolculuğunu, oluşumunu, temel özelliklerini, arkeometrik analiz yöntemlerini ve tarihi eserler üzerinde örneklerle kullanımını içermektedir.

Anahtar Kelimeler: İnorganik Pigment, Pigment Üretimi, Pigment Özellikleri, Pigment çeşitleri, Arkeometrik Analiz, Koruma uygulaması.

* oguzhan.sakarya@hbu.edu.tr

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, Ankara/Türkiye

** nesrin.kecec@hbu.edu.tr

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, Ankara/Türkiye

EXAMINATION OF INORGANIC PIGMENTS AND CONSERVATION APPLICATION

Oğuzhan SAKARYA*, Nesrin KEKEÇ**

In this study, chemistry of inorganic pigments that have been used for ages, their types and how they were obtained are explained. Based on these expressions, usage fields and their types related to cultural properties are mentioned.

Inorganic pigments have been prepared by various methods from prehistoric times to the present and used in many different fields. Inorganic pigments contain no carbon and typically refer to metal oxides and synthetic pigments. They can be formed naturally or processed by simple applications like cleaning, crumbling and mixing. Although it was used primarily for color and its related varieties, it has spread to a wide color palette and functional types especially after the 1800s with the development of paint technology.

In the formation of inorganic pigments, naturally occurring materials prepared from minerals or combustion products and synthetic compounds produced from suitable raw materials, as well as hybrid pigments obtained from organic dyes and selected mineral supports, are encountered as species. Inorganic pigments are basically classified according to their color, origin, production method and character of the pigment material, and also, there are functional varieties that can be formed with various chemical compounds and show resistance to heat and corrosion.

It is known that inorganic pigments have complex chemical structures. Considering this issue, it is very important to determine a suitable archaeometric analysis and construction method when it comes to intervention to cultural properties that adorned with such pigments. Archaeometric analysis helps to determine the origin of pigments and method of construction using a variety of tools. By using these techniques, concrete ideas are obtained for a cultural properties containing inorganic pigments whose origins and production method are determined. A correct approach has been demonstrated in terms of application and healthy results are obtained.

This study, prepared as a compilation under the light of all these issues, includes the development of inorganic pigment, its formation, basic properties, archaeometric analysis methods and the use of examples with historical properties.

Keywords: Inorganic Pigment, Pigment Production, Pigment Properties, Pigment Types, Archaeometric Analysis, Conservation Application.

* oguzhan.sakarya@hbv.edu.tr

Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Ankara / Turkey

** nesrin.kekec@hbv.edu.tr

Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Ankara / Turkey

TARİHİ ÇEŞMELERİN KORUNMASI VE YAŞATILMASI SORUNSALINA BİR ÖRNEK SÜRMELİ ALİ PAŞA ÇEŞMESİ (1732-1735) KADIKÖY-İSTANBUL

Büşra KÖŞGER*

Çeşmeler, Türk Mimarisinin önemli yapılarından olup hayır amacıyla vakfedilen yapıların başında gelmektedir. Çoğu zaman bir külliye'nin bünyesinde yer alan çeşmelerin, küçük boyutlu ve diğer hayır yapılarına oranla daha az masraflı olmaları bu yapıların hayrat olarak seçilmesinde etkin rol oynamıştır.

Suyun sivil mimariye kadar ulaştırılmadığı dönemlerde mahalle, meydan ve sokak çeşmeleri büyük bir öneme sahipti. Bunun yanı sıra çeşmeler, tarih boyunca fonksiyonları ile vazgeçilmez bir unsur olmuştur; şehir içinde mekan tanımlamasına, şehir dışında kervan yollarının kesişim ve ayırım noktalarına lirleyici olmuştur. Yine şehir içinde çıkan yangınların söndürülmesinde de faydalanılmıştır. Günümüz yaşam koşullarında ise teknolojinin de ilerlemesiyle suya ulaşmak çok daha kolay olmuş, hemen hemen ihtiyaç duyulan her noktaya ulaştırılmıştır. Suyun sivil mimariye ulaşmasıyla birlikte sokak çeşmelerine olan gereksinim azalmış ve yavaş yavaş fonksiyonunu kaybetmiştir. Günümüzde birçok çeşme atıl vaziyettedir. Yapılan restorasyonlar ile belli başlı çeşmeler korunabilse de birçok çeşme onarımlardan sonra işlevsizlikten ve koruma kültürünün yetersizliğinden dolayı varlığını sürdürmekte zorlanmaktadır.

Geçmişte ulaşılması çok daha zor olan su kaynakları, bir dönem sokak çeşmelerinden temin edilmiştir. Bu dönemlerde suyun temin edildiği yapılar da işlevselliğini yitirmediklerinden, oto kontrol ile sahiplenilmiş ve korunarak günümüze kadar ulaşmıştır. Geçmişte yaşamın vazgeçilmez bir parçası olan çeşmeler, bulunduğu dönemin kültürel özelliklerini taşıyan birer kimlik niteliğine sahip olmuşlardır. Bu çerçevede, ele alınan Sürmeli Ali Paşa Çeşmesi ile İstanbul'un sahip olduğu birçok tarihi çeşmenin nasıl tahrip edildiğinin belirlenmesi, hangi önlemler alınarak korunabilmesi ve yaşatılmalarının nasıl sağlanacağı amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çeşme, Osmanlı, Mimari, Tarih, Koruma.

* kosgerbusra@gmail.com

Batman Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, Batman/Türkiye

A CASE STUDY OF CONSERVATION AND MAINTAIN PROBLEMATIC IN HISTORICAL FOUNTAINS SÜRMEĻĪ ALĪ PAŞA FOUNTAIN (1732-1735) KADIKÖY-İSTANBUL

Büşra KÖŞGER*

Fountains are one of the most important structures of Turkish Architecture and one of the main structures devoted to charity. The fact that the fountains which are often included in a complex, are small in size and less expensive than other charitable buildings played an active role in the selection of these structures as charity.

Neighborhoods, squares and street fountains had great importance in periods when water could not be delivered to homes. Besides, fountains have been an indispensable element with their functions throughout history. It has been determining the definition of space in the city, intersection and separation points of the caravan routes outside the city. It has also been used to extinguish the fires that broke out in the city. In today's living conditions, it has been much easier to reach water with the advancement of technology and it has been delivered to almost every point needed. With the water delivering to homes, the need for street fountains has decreased and gradually lost its function. Today, many fountains are inactive. Although certain fountains can be conserved with the restoration applications which done, many fountains have difficulties to survive due to dysfunction and not enough conservation culture after restoration.

Water resources, which were much more difficult to deliver in the past, were obtained from street fountains for a period. Since the structures which water was supplied do not lose their functional during these periods, has been owned and conserved by auto control and reached today. Fountains that were an indispensable part of life in the past, each of them has the cultural characteristics of the period they were belonged in. In this framework, with the case of Sürmeli Ali Paşa Fountain, it is aimed to determine how many historical fountains of İstanbul were destroyed, what precautions can be taken to conserve them and how they will be kept alive.

Keywords: Fountain, Ottoman, Architecture, History, Conservation.

* kosgerbusra@gmail.com
Batman University, Faculty of Science and Letters, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Batman/Turkey

IN-SITU MOZAİK KORUMA VE ONARIMINDA İLK YARDIM UYGULAMALARI

Aliye KURT*

Uluslararası Anıtlar ve Sitler Konseyi (ICOMOS) tarafından 1990 yılında yayınlanan Arkeolojik Mirasın Korunması ve Yönetilmesi Tüzüğü'nün 2. maddesinde arkeolojik mirasın hassas ve yenilenemeyen bir kültürel kaynak olduğu belirtilmektedir. Aynı tüzüğün 6. Maddesinde ise "... Eğer kazıdan sonra gerekli bakım ve onarım yapılamayacaksa, arkeolojik mirasın kazılarak ortaya çıkarılmaması ve çıkarıldıktan sonra her türlü etkene açık bırakılmaması" ifadesi yer almaktadır. Bu bağlamda arkeolojik kazı alanlarında ortaya çıkarılan mozaiklerin kazı anında ve sonrasında korunması için gerekli işlemlerin hassasiyetle gerçekleştirilmesi kültürel mirasın korunması açısından büyük öneme sahiptir.

Bu çalışmada Arkeolojik Kazı Alanında gün ışığına çıkarılan mozaiklere uygulanacak önleyici koruma uygulamaları ile ilk yardım uygulamaları hakkında bilgi verilecektir. Arkeolojik kazı alanında koruma, etkin, önleyici ve ilk yardım olmak üzere yaklaşım ve yöntem açısından üç başlık altında toplanabilir. Bu bildiri de söz konusu üç koruma türünün de tanımı yapılacaktır. Ardından eserin durumu ve ilk yardım uygulamaları, Arkeolojik Kazı Alanında bulunan mozaikler incelenerek açıklanacaktır. Bu açıklama çeşitli kazı alanları yanı sıra Ankara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü'nde yürütülen mozaik koruma ve onarımı derslerinde yapılandırılan uygulamalardan görsel malzeme ile örneklendirilecektir. Arkeolojik kazı sürecinde mozaik özelinde önleyici koruma ve ilk yardım müdahalelerinin planlanmasında dikkate alınması gerekenler açıklanacaktır. Mozaiklere kazı süresince ve sonrasında uygulanması gereken önleyici koruma yöntemlerinin belli başlıları hakkında bilgi verilecektir. Böylece bu bildiri de, arkeolojik kazı alanında mozaiklere uygulanan ilk yardım ve önleyici koruma yöntemleri hakkında yapılacak açıklamalar ile kültürel mirasın parçası olan arkeolojik kazı alanındaki mozaiklerin korunmasına bir nebze de olsa katkıda bulunmak hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mozaik, Önleyici Koruma, İlk Yardım Uygulamaları, Etkin Koruma, Restorasyon.

* aliyekurt019@gmail.com

Ankara Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, Ankara/Türkiye

FIRST AID APPLICATIONS OF *IN-SITU* MOSAIC CONSERVATION

Aliye KURT*

Charter for the Conservation and Management of the Archaeological Heritage was published by the International Council on Monuments and Sites (ICOMOS) in 1990. Archaeological Heritage are defined as a cultural resource that is sensitive and cannot reproduce in the second article of this charter. According to the 6 th article of the same charter, “the archaeological heritage should not be uncovered after the excavation, if proper maintenance and management cannot be guaranteed after the excavation”. Conservation of mosaics from archaeological excavation during and after the excavation is important for conservation archaeological heritage in this context.

In this paper informations about preventive conservation and the first applications of mosaic in-situ will be presented. Conservation application of in-situ methods and approaches can be classified in 3 subheadings. These are active, preventive and the first aid applications. In-situ preventive applications for mosaics aim stabilization of mosaic until the conservation process begins. In this study, all these methods will be explained, focusing on the conservation of mosaics in-situ and compliance with the rules of the declaration. Mosaics made by students during the course ‘conservation and restoration of mosaics’ at Ankara University Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties and Images from various excavations will be presented as examples. Planning conservation applications is an important factor of reventive conservation and successful first aid applications. Basic princibles of planning conservation applications during and after excavation will be outlined. In this study, it is aimed to contribute to the conservation of mosaics in the archaeological excavation area by the explanation of first aid and preventive conservation applications on mosaics in-situ.

Keywords: Mosaic, Preventive Conservation, First Aid Applications, Active Conservation, Restoration.

* aliyekurt019@gmail.com
Ankara University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties,
Ankara/ Turkey

ATİNA ULUSAL BAHÇESİ'NDE BULUNAN ROMA VİLLASI MOZAIKLERİ'NDE KORUMA-ONARIM ÇALIŞMALARI

Öykü Özge ULUÇAY*

Mozaik; düzenli ya da düzensiz taş, cam ve seramik parçaları kullanılarak sıva üzerine yapılan desenlerden veya imgelerden oluşur. Antik Çağ'dan günümüze kadar süregelmiş olan mozaik, genel olarak duvar ve yer dekorasyonu olarak kullanılmıştır. Mozaığe çok farklı zamanlarda ve çok farklı kültürlerde rastlanılmasına rağmen en popüler olduğu zaman dilimi Antik Yunan ve Antik Roma dönemleridir. Roma kültüründe, zenginlerin şehrin yüksek kesimlerinde, gösterişli villalarda oturmaları bir gelenektir. Villalarda, sıcak yaz aylarında, odaların tabanları ıslatarak serinletilmektedir, bu sebepten ötürü sert ve çamurlaşmayacak bir yüzeye ihtiyaç vardır. Bundan dolayı bu dönemde taban mozaiklerine olan rağbet artmıştır.

Yunanistan Kralı Otto'nun karısı Kraliçe Amilia tarafından 1837 – 1862'de yaptırılan Kraliyet Bahçesi, 1917'den itibaren Ulusal Bahçe olarak anılmaya başlanmıştır. Kraliyet Bahçesi'nin yapımı sırasında, 1839'da gerçekleşen kazılarda heykel parçaları, yazıtlar ve bir ya da birden çok Roma villalarına ait temeller bulunmuştur. Bulunan kalıntılar in situ olarak korunmuş veya bir tür peyzaj mimarisi oluşturmak için kullanılmıştır.

Bu çalışmanın konusunu meydana getiren ve in situ olarak korunmakta olan Roma villası taban mozaikleri Geç Roma dönemine (M.S.2.yy) tarihlendirilmiştir. Ulusal Bahçe'de bulunan söz konusu mozaikler üzerinde eğitim dönemi içerisinde Batı Attica Üniversitesi, Sanat Eserleri ve Antikalar Bölümü'ne, çalışma izni verilmiştir. Bu bildiri mozaikler üzerinde 2019 Yılı Mart - Haziran ayları arasında yürütülen çalışmalar anlatılmıştır. Bu çalışmalar kapsamında eseri meydana getiren mozaik taşları ve sıvada gerçekleşmiş bozulmalar belirlenerek haritalandırılmış ve yapılan değerlendirmelerden sonra söz konusu elemanlar için uygun temizlik ve sağlama yöntemleri kullanılarak korunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Mozaik, Atina Ulusal Bahçesi, Haritalama, Koruma, Onarım.

* oykuden@hotmail.com

İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, İstanbul/Türkiye

CONSERVATION AND RESTORATION WORKS OF ROMAN VILLA MOSAICS IN THE NATIONAL GARDEN OF ATHENS

Öykü Özge ULUÇAY*

Mosaic; consists of patterns or images made on plaster using regular or irregular pieces of stone, glass and ceramic. The mosaic, which has been around since ancient times was generally used as wall and floor decoration. Although mosaic can be found in many different times and in many different cultures. The most popular period of using mosaic was in Ancient Greek and Ancient Rome. In Roman culture, it was a tradition for the wealthy to sit in the high parts of the city, in flashy villas. In the villas, in the hot summer months, the floors of the rooms were wet to cool it down, for this reason a hard surface that would not become muddy was needed. Therefore, the demand for mosaic increased in this period.

The Royal Garden which was built by Queen Amilia, the wife of King Otto of Greece, in 1837 - 1862, has been called the National Garden since 1917. During the construction of the Royal Garden, pieces of sculptures, inscriptions and foundations of one or more Roman villas were found pending excavations in 1839. The remains found have been conserved in situ or used to create a kind of landscape architecture.

The floor mosaics of the Roman villa in the National Garden of Athens which constitute the subject of this study and are conserved in situ, have been dated to the Late Roman period (2nd century AD). A work permit was granted to the Department of Antiques and Works of Art in University of West Attica for the mentioned mosaics in the National Garden during the education period. In this paper, the work carried out on mosaics between March and June of 2019 is described. Within the scope of these studies, the mosaic stones and the deterioration on the plaster were determined and mapped and after the evaluations, the mentioned elements were conserved by using appropriate cleaning and consolidation methods.

Keywords: Mosaic, National Garden of Athens, Mapping, Conservation, Restoration.

* oykuden@hotmail.com
İstanbul University, Faculty of Literature, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties,
İstanbul/Turkey

CASCADA, ÇAĞDAŞ SANATIN RESTORASYONUNU GERÇEKLEŞTİRİRKEN OLUŞABİLECEK ÇOKLU DEĞİŞİMLERE BİR ÖRNEK

Sofia Terán MARTÍENZ*

Cascada, Meksikalı-katalizör Marta Palau'nun (1934 - bugün), 2019'un ikinci yarısında National School of Conservation'dan "Contemporary and Modern Art Restoration Seminary-Workshop" (STROMC) 'da restore edilen bir sanat enstalasyonudur. Restorasyon ve Müzeografi "Manuel del Castillo Negrete" (ENCRyM - INAH), Meksika'da. Çalışma, yarım daire biçimli bir tüpten sarkan 100 naylon ve polyester şeridinin içinden bir su kütesini çağrıştıran çağdaş bir sanat tekstil enstalasyonu. Çalışmanın sahibi Çağdaş Sanat Üniversitesi Müzesi (MUAC-UNAM) temizliğini yeniden sağlamak için, koruma süreçlerini önermek ve yürütmek üzere STROMC'ü görevlendirdi.

Bu konferansın amacı, karar verme sürecinde öğrencilerin ve öğretmenlerin karşılaştığı deneyimleri ve zorlukları paylaşmaktır. O sırada değerlendirilen koruma yöntemlerinin yeterli olduğu düşünülse de, pratikte sonuçlar tatmin edici değildi ve bu nedenle prosedürlerde değişiklik yapılması gerekiyordu. Bu nedenle, çağdaş sanatın restorasyonu yapılırken meydana gelebilecek çoklu değişiklikleri ve açık bırakılan tüm araştırma hatlarını açıklayacağız. Ayrıca, üzerinde çok az çalışmanın yapıldığı, diyalog oluşturmak ve çağdaş sanatsal üretilere yaklaşmanın yeni yollarını üretmek amacıyla bu tür deneyimleri forumlarda ve akademik toplantılarda yayınlamanın gerekli olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Çağdaş Sanat, Tekstil yerleştirme, Marta Palau, Karar Verme Süreci, Koruma.

* teranm.sofia@gmail.com

Ulusal Koruma, Restorasyon ve Müzeografi Okulu, Manuel Del Castillo Nergrete, Meksika

CASCADA: AN EXAMPLE OF THE MULTIPLE CHANGES THAT CAN OCCUR WHEN CARRYING OUT THE RESTORATION OF CONTEMPORARY ART

Sofía Terán MARTÍENZ*

Cascada is an art installation by mexican-catal artist Marta Palau (1934 - today), which was restored during the second semester of 2019, at the “Contemporary and Modern Art Restoration Seminary-Workshop” (STROMC) from the National School of Conservation, Restoration and Museography “Manuel del Castillo Negrete” (ENCRyM – INAH), in Mexico. The work is a contemporary art textile installation, which evokes a body of water through 100 textile strips of nylon and polyester hanging from a semicircular tube. In order to restore its cleanliness, the Contemporary Art University Museum (MUAC-UNAM), owner of the work, commissioned STROMC to propose and carry out conservation processes.

The aim of this study is to share the experience and the challenges faced by the students and teachers during the decision-making process. Although the conservation methods assessed were considered adequate at the time, in practice the results were not satisfactory and therefore, modifications had to be made to the procedures. Therefore, it will be explained the multiple changes that can occur when carrying out the restoration of contemporary art and all the research lines that were left open. Also, it is considered it essential to broadcast this type of experience in forums and academic meetings, with the aim of creating dialogue and generating new ways of approaching contemporary artistic productions, on which little work has been done.

Keywords: Contemporary art, Textile installation, Marta Palau, Decision-Making Process, Conservation.

* teranm.sofia@gmail.com

National Scholl of Conservation, Restoration and Musaography, Manuel Del Castillo Nergrete, Mexico

SUYA DOYMUŞ AĞŞAP ELEMENLARIN BOZULMA DURUMUNUN ANALİZİ: YENİKAPI 16 BATIĞI ÖRNEĞİ

Sedef ÖZTÜRK*

Dünyanın en geniş Ortaçağ gemi koleksiyonu olarak kabul edilen Yenikapı Batıkları, 2004-2013 yılları arasında İstanbul Arkeoloji Müzeleri tarafından gerçekleştirilen kurtarma kazıları ile gün yüzüne çıkartılmıştır. Koleksiyonu oluşturan 37 batık, 5 ila 11 yüzyıllar arasında tarihlendirilmektedir. Batıklardan 27 tanesinin belgeleme çalışmaları ile 31 tanesinin konservasyon ve analiz çalışmaları Prof. Dr. Ufuk Kocabaş başkanlığında bir ekip tarafından İstanbul Üniversitesi Yenikapı Batıkları Projesi Araştırma Merkezi'nde sürdürülmektedir. Batıklar üzerinde uygulanacak konservasyon yönteminin bilimsel olarak tespit edilebilmesi için çeşitli analiz çalışmaları gerçekleştirilmektedir. Ayrıca konservasyon sırasında ve sonrasında da çeşitli analiz metotları kullanılarak yöntemin başarısı tespit edilebilmektedir.

Bu çalışma ile "Yenikapı 16 batığının Fiziksel, Kimyasal ve Biyolojik Bozulma Durumunun Değerlendirilmesi ve Koruma Önerisi" başlıklı yüksek lisans tez araştırması kapsamında suya doymuş ahşap üzerinde gerçekleştirilen analiz uygulamaları değerlendirilmiştir. İlk aşamada, Yenikapı 16 batığına ait ahşapların bozulma durumlarının tespit edilebilmesi amacıyla suya doymuş ahşap elemanlar üzerinden 90 adet örnek alınmıştır. Alınan örnekler üzerinde fiziksel, kimyasal ve biyolojik bozulma durumlarının tespiti için farklı analiz çalışmaları ve hesaplamalar ile kapsamlı bir inceleme yapılmıştır. Bu çalışmalar maksimum su içeriği, yoğunluk ve ahşap madde kaybı hesaplamaları, pH ölçümleri, SEM (Taramalı Elektron Mikroskopu), FTIR (Fourier transform infrared Spektroskopisi), XRF (X Işını floresan spektroskopisi) ve XRD (X-Işını Kırınım Difraktometresi) analizlerinden oluşmaktadır. Gerçekleştirilen analiz çalışmaları ile suya doymuş ahşabın bozulma nedenleri ve süreçleri hakkında detaylı bilgi edinebilmek mümkün olmuştur.

Anahtar Kelimeler: İstanbul, Yenikapı Batıkları, Suya Doymuş Ahşap, Analiz, Konservasyon.

* sdef.ozturk@gmail.com

İstanbul Üniversitesi, Sualtı Kültür Kalıntılarını Koruma Anabilim Dalı, İstanbul/TÜRKİYE

ANALYSIS OF DETERIORATION OF WATERLOGGED WOODS: EXAMPLE OF YENIKAPI SHIPWRECKS 16

Sedef ÖZTÜRK*

The Yenikapı Shipwrecks which consider to be the largest Medieval ship collection in the world, were unearthed during salvation excavations between 2004-2013 by the İstanbul Archeology Museums. The 37 shipwrecks that constitute the collection are dated from the 5th to 11th centuries. Documentation of 27 shipwrecks and conservation and analysis studies of 31 shipwrecks continue by a team lead to Prof. Dr. Ufuk Kocabaş in the Yenikapı Shipwrecks Research Center of İstanbul University. Various analysis studies are carried out to scientific determination of the conservation method to apply on shipwrecks. Besides, the success of the method can determine during and after conservation by using various analysis methods.

In this study, various analysis methods are carried out on the waterlogged woods as a part of "Evaluation of Physical, Chemical and Biological Deterioration of Yenikapı 16 Shipwreck and the Conservation Proposal" master's thesis were evaluated. Firstly, 90 samples were taken from the Yenikapı 16 waterlogged woods to determine the deteriorations. An extensive examination is carried out with various analysis study and calculations to determine the physical, chemical and biological deterioration of the waterlogged samples. These works comprise maximum water content (U_{max}), density and wood material loss calculations, pH measurements, SEM (Scanning Electron Microscope), FTIR (Fourier Transform Infrared Spectroscopy), XRF (X-Ray Fluorescence Spectroscopy) and XRD (X-Ray Diffraction) analyzes. Detailed information about the causes and processes of the deterioration of the waterlogged wood can get with the analysis studies that carried out.

Keywords: İstanbul, Yenikapı Shipwrecks, Waterlogged Wood, Analysis, Conservation.

* sdef.ozturk@gmail.com
İstanbul University, Department of Conservation of Marine Archaeological Objects, İstanbul/Turkey

DOĞAL SİT ALANLARINDA RADON GAZI MARUZİYETİ

Bulut ÖZŞEN*, Zeynep ER**

Radon gazı, kokusuz ve renksiz, duyu organlarımızla algılanamayan, algı eşiğimizde bulunmayan bir soygazdır. Uranyum elementinin bozunması ile ortaya çıkan Radon gazı, önce toprağa ardından atmosfere karışmaktadır. Bu gaz özellikle kapalı arkeolojik alanlar, mağaralar ve yeraltı maden ocakları gibi kapalı ve yeterli havalandırma olmayan yerlerde birirmektedir.

Türkiye Atom Enerjisi Kurumu'nun 2012 verilerine göre radon ve bozunum ürünleri nedeniyle maruz kalınan yıllık ortalama etkin dozun 1,3 mSv (milisievert) olduğu tahmin edilmektedir. Bu doz toplam etkin dozun %55'ine denk gelmektedir.

Aşırı Radon maruziyeti özellikle akciğer kanseri olmak üzere çeşitli hastalıklara sebebiyet vermektedir. Akciğer kanserine neden olan en tehlikeli maddeler listesinde radon, sigaradan sonra ikinci sırada gelmektedir. Yüksek seviyelerdeki radon gazının, özellikle madencilik alanında çalışanlar için önemli sağlık riskleri oluşturabileceği çeşitli çalışmalarda vurgulanmıştır. Dünya Sağlık Örgütü'nün dünyadaki toplam akciğer kanseri vakalarının %14'üne kadarını radona bağladığı (WHO, 2005) ve günlük hayatta farkında olmadan soluduğumuz radon gazının belli bir dozu aşması halinde sigaradan sonra en kanser yapıcı madde olduğu göz önüne alındığında, konunun önemi ön plana çıkmaktadır.

Bu yüzden iş sağlığı ve güvenliği için arkeolojik çalışmalar öncesinde Radon gazıölçümünün mutlaka yapılması gerekmektedir.

Bu çalışmada arkeolojik kazılarda görev alan çeşitli uzmanlar ile diğer çalışanları iş sağlığı ve güvenliği kapsamında bilgilendirmek ve bilinçlendirmek amacıyla "Doğal Sit Alanlarında"Radon Maruziyeti" konusu ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Doğal Sit Alanı, İş Sağlığı ve Güvenliği, Radon Gazı, Uranyum, Ölçüm.

* bulutozsen@gmail.com

Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, İstanbul/ Turkey

** zeynep@hotmai.com.tr

Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, İstanbul/ Turkey

RADON GAS EXPOSURE IN NATURAL PROTECTED AREAS

Bulut ÖZŞEN*, Zeynep ER**

Radon gas is an odorless and colorless rare gas that cannot be perceived by our sensory organs and is not found in our sense processing. Radon gas, which is produced by the decay of the element uranium, first mixes with the soil and then into the atmosphere. This gas accumulates especially in closed and poorly ventilated places such as closed archaeological sites, caves and underground mines.

According to the 2012 data of Turkey Atomic Energy Agency, radon and the decay products of radon exposure average annual effective dose of 1.3 mSv (millisievert) that is stimulated. This dose corresponds to 55% of the total effective dose.

Excessive Radon exposure may cause various diseases, especially lung cancer. Radon ranks second after smoking on the list of the most dangerous substances that cause lung cancer. Various studies highlight that high levels of radon gas can pose significant health risks, especially for those working in the mining field. Considering that the World Health Organization attributes 14% of the total lung cancer cases to radon and that the radon gas we breathe in daily life exceeds a certain dose, it is the most cancer-causing substance after the effects of smoking.

Therefore, Radon gas measurement must be made before archaeological studies for occupational health and safety.

In this study, the subject of "Radon Exposure in Natural Sites" was discussed in order to inform and raise awareness of various experts and other employees who are working in archaeological excavations within the scope of occupational health and safety.

Keywords: Natural Protected Areas, Occupational Health and Safety, Radon Gas, Uranium, Measurement.

* bulutozsen@gmail.com
Yildiz Technical University, Faculty of Architecture, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, İstanbul/ Turkey

** zeynep@hotmai.com.tr
Yildiz Technical University, Faculty of Architecture, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, İstanbul/ Turkey

MİMAR NICCOLÒ RICCIULLI TARAFINDAN YAPILMIŞ OLAN S. MARIA DELLA SERRA (MONTALTO UFFUGO - CS) ve SS. ANNUNZIATA (SAN FILI - CS) KİLİSELERİ HAKKINDA BIODETERIOGENİ FLORA BİLGİSİNE KATKI

Ida De ROSE*

Kültürel mirasın korunması, hem ekonomik hem de kültürel açıdan modern toplumun en önemli kritik konularından biridir. Biyolojik bozulmayı, yani mikro ve makro organizmaların aktivitesine bağlı olarak substratın değişimini düşünürsek dikkat daha da artar.

Anıtların canlı organizmalar tarafından kolonileşmesini kontrol eden iklim ve substratın doğası gibi birkaç faktör vardır. Çalışmanın konuları, mimar-heykeltıraş Niccolò Ricciulli tarafından yaptırılan Calabria Barok dönemine ait iki kilise; Biri Montalto Uffugo'daki (CS) Santa Maria della Serra Kilisesi ve diğeri San Fili'deki (CS) Santissima Annunziata Kilisesi.

Çalışmamızın amacı, iki kilisenin biyodeteriojenlerini (likenler, yosunlar ve daha yüksek bitkiler) belirlemek ve tanımlamak, bir bitki türü listesi sunmak, biyoçeşitliliği vurgulamak ve biyodeteriojenik potansiyelini göz önünde bulundurmaktır.

Botanik analiz, 9 liken, 2 yosun ve 15 vasküler bitkinin tanımlanmasına ve tanınmasına yol açtı. Analiz hem morfolojik hem de moleküler tipteydi.

İki kilisenin inşasında kullanılan malzemelerin heterojenliği, taş üzerinde bile yaşamaya adapte edilmiş ruderal bitki örtüsüne ait liken türleri ve bitkilerin dikey yüzeylerindeki yerleşimi artırmıştır. Bu çalışmada toplanan veriler, mevcut bitki örtüsünü zaman içinde izlemek ve kontrol etmek ve ortadan kaldırılmasını içeren bir restorasyonun gerekli olup olmadığını belirlemek için bir başlangıç noktası oluşturabilir.

Anahtar Kelimeler: Biyolojik Bozulma, Kiliseler, Yosunlar, Likenler, Bitkiler.

* idaderose87@yahoo.it

Ekoloji ve Yer Bilimleri, Calabria Üniversitesi, Biyoloji Bölümü, Rende (CS), İtalya

CONTRIBUTION TO THE KNOWLEDGE OF BIODETERIOGENIC FLORA ON THE CHURCHES OF S. MARIA DELLA SERRA (MONTALTO UFFUGO - CS) AND SS. ANNUNZIATA (SAN FILI - CS) BY THE ARCHITECT NICCOLÒ RICCIULLI

Ida De ROSE*

The cultural heritage conservation is one of the most important critical issues of modern society, both from an economic and cultural point of view. The attention grows more if we consider the biodeterioration, that is the change of the substrate due to the activity of micro and macro-organisms.

There are several factors, such as the climate and the nature of the substrate which controls the colonization of the monuments by living organisms. The subjects of the study are two churches of the Calabrian Baroque period, built by the architect-sculptor, Niccolò Ricciulli; One is the Church of Santa Maria della Serra in Montalto Uffugo (CS) and the other is the Santissima Annunziata Church in San Fili (CS).

The aim of our study was to identify and describe the biodeteriogens (lichens, mosses and higher plants) of two churches, to providing a plant species list, highlighting biodiversity, and considering its biodeteriogenic potential.

The botanical analysis led to the identification and recognition of 9 lichens, 2 mosses and 15 vascular plants. The analysis was both of a morphological and molecular type.

The heterogeneity of the materials used for the construction of the two churches has enhanced the settlement on the vertical surfaces of lichen species and plants that belong to the ruderal vegetation adapted to live even on stone. The data collected in this study can represent a starting point to monitor and control the existing vegetation over time and establish whether a restoration that involves its removal is necessary.

Keywords: Biological Deterioration, Churches, Algae, Lichens, Plants.

* idaderose87@yahoo.it

Department of Biology, Ecology and Earth Sciences, University of Calabria, via Bucci, 87036 Rende (CS), Italy

BOYALI YÜZEYLERDE KONSOLİDASYON VE TEMİZLİK İŞLEMLERİNİN EŞ ZAMANLI UYGULAMASI

Filinta Ferhan SAĞLAM*

Sanat eserleri buldukları ortamlardan kaynaklı ısı, ışık, nem ve atmosferik etkiler içerisinde kalmaktadır. Bu koşullardan kaynaklı boyalı yüzeyler üzerinde dökülmeler, kabarmalar, lekeler ve kir bir arada görülmektedir. Hem yüzey kiri bulunan hem de boya dökülmeleri ve kabarmalar gösteren eserlerin temizlenmesi her zaman büyük bir sorun olmuştur.

Boyalı yüzeylerde; atmosferik ortamlarda oluşan değişimlerden, kullanılan materyalden veya sanatçı tekniklerinden kaynaklanan sebeplerden dolayı katmanlarda dökülmeler ve boya kabarmaları görülmektedir ve bu yapısal sorunların temizlik işlemi öncesinde konsolidasyon uygulanarak giderilmesi gerekmektedir. Ancak yüzeyde bulunan kir alınmadan yapılacak konsolidasyon işlemi, kir katmanını yüzeye sabitleme riskini de taşımaktadır. Dökülme ve kabarmaların bulunduğu boya tabakasının üzerinde yapılacak temizlik işlemleri de zaten hassas olan boya katmanına daha fazla hasar verme riskini taşımaktadır.

Yüzeydeki kir katmanının hem eserin; boya, astar ve taşıyıcı yüzey katmanlarına etki etmeden alınmasını, hem de yüzeyde bulunan kabarmaların konsolidasyon işlemi ile yüzeye sabitlenmesini eş zamanlı olarak sağlamak için Japon kâğıdı ve yoğunlaştırılmış solüsyonlar kullanılmaktadır.

Eserin fiziksel durumuna ve kirin kimyasal yapısına göre uygulanan işlemin konsolidasyon ve temizlik temelli özelliklerinde bazı değişiklikler yapılabilmektedir. Yapısal anlamda yüzeyde daha ince bir film tabakası isteniyorsa durulama işlemi uzatılıp tekrarlanabilmektedir. Estetik anlamda ise lipofil yapıdaki bir yüzey kiri için oluşturulan jelin içeriğine organik solvent katkıları veya alkali etkiler eklenerek istenilen sonuca ulaşılmaktadır.

Konu; literatür taraması ve yapılan çalışmalar sonucunda elde edilmiş bilgiler ışığında ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Restorasyon, Boyalı Yüzeyler, Yüzey Kiri, Temizlik, Konsolidasyon.

* filintasaglam@gmail.com

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Sanat Eserleri Konservasyonu ve Restorasyonu Bölümü, İstanbul/ Türkiye

SIMULTANEOUS APPLICATION OF CONSOLIDATION AND CLEANING PROCESSES ON PAINTED SURFACES

Filinta Ferhan SAĞLAM*

The artworks remain in the heat, light, humidity and atmospheric effects arising from their environment. Paint loss, paint flakes, stains and dirt can appear together due to these conditions. Cleaning of painted surfaces that have both surface dirt and paint loss has always been a problematic issue.

On painted surfaces due to the changes in atmospheric environments, the material used or the artist's techniques, there are flaking and swelling in the layers and these structural problems should be resolved by consolidation before the cleaning process. However, the consolidation process without removing the dirt on the surface also carries the risk of fixing the dirt on the surface. Cleaning process on the paint layer with spills and blisters also carry the risk of further damage to the already sensitive paint layer.

These problems can be solved by using Japanese paper and the effects of concentrated solutions simultaneously to ensure that the surface dirt is removed without affecting the substrate of the artifact and that the paint blisters on the surface are secured by the consolidation process.

Depending on the physical condition of the work and the chemical structure of the dirt, some changes can be made in the consolidation and cleaning-based properties of the applied process. If a thinner film layer is desired on the surface in terms of structure, the process can be extended and repeated. In esthetic sense, the desired result is achieved by adding organic solvent additives or alkaline effects to the content of the gel created for a lipophilic surface dirt.

This subject will be discussed in the light of the information obtained as a result of the literature review and the studies.

Keywords: Restoration, Painted Surfaces, Surface Dirt, Cleaning, Consolidation.

* filintasaglam@gmail.com

Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Artworks, Istanbul/Turkey

MERMER HEYKELLERİN RENKLİLİĞİNİN ARKEOMETRİK İNCELEMELERİ

Ahmet SANSAR*

Heykel, bilimsel olarak literatürde: kil, taş, ahşap, alçı ve plastik gibi malzemelerden üretilen, canlıları anlatan veya soyut biçimleri ifade eden üç boyutlu eserler şeklinde tanımlanmaktadır. Heykelin en önemli unsurları; yüzey/doku, ışık/gölge, hacim ve renktir. Bu önemli unsurlardan biri olan renk ile ilgili araştırmalar 19. yüzyılda başlamıştır. Bu dönemde teknoloji tam anlamıyla gelişmediği için görsel analizler yapılarak elde edilen veriler kayıt altına alınarak değerlendirilmeler yapılmıştır. 1960 yılında ultraviyole floresans ile mermer heykeller üzerindeki gözle görülemeyen renklerin görünür hale getirilmesi, heykeller üzerinde renkliliğin daha detaylı ve bilimsel olarak incelenmesine olanak sağlamıştır. Günümüzde heykeller üzerinde renklilik ile ilgili yapılan incelemelerin çoğunun temelini ultraviyole floresans oluşturmuştur. Bunun birlikte çalışmalarda görsel, mikroskopik ve spektroskopik incelemelerin kombine olarak kullanılması, heykellerin üzerinde bulunan renklerin karakterizasyonun belirlenmesinde kullanıldığı görülmüştür.

Heykeller üzerinde renk araştırmaları ile ilgili kullanılacak olan ilk yöntem görsel inceleme yöntemidir. Bu yöntemle heykelin detaylı olarak fotoğraflandırılması ile gerçekleştirilmektedir. Bu fotoğraflar yapılacak olan analizlerde numune alımı ile ilgili yönlendirmeyi mümkün kılmakta, ayrıca fotoğraflar mikroskop görüntülerinin eser üzerindeki koordinatlarının belirlenmesini sağlamaktadır. Sonraki aşamada ultraviyole floresans ile mermer heykel üzerinde yapılan incelemelerde, ultraviyole tarafından yansıtılan görüntüleme (UVR) kontrastları güçlendirirken, ultraviyole kaynaklı lüminesans görüntüleme (UV-FL) belirli organik maddelerden lüminesansı yakalar ve mermerin yüzeyindeki pigmentler, görünür kaynaklı lüminesans (VIL) ile görüntülenebilir hale getirir. Görüntülenen bu kısımlardaki farklı renkleri belirlemek için mikroskopik incelemeler yapılarak gerçek renk değerleri tespit edilebilmektedir. Tespit edilen renklerin karakterizasyonunun belirlenmesi için portatif XRF ve Portatif Raman cihazları ile spektroskopik incelemeler yapılmaktadır. Bu yöntemlerle incelenen numunenin atom ve molekül yapıları ile elementel kompozisyonu hakkında bilgi edinilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mermer Heykeller, Renklilik Araştırma, Ultraviyole, Spektroskopi, Analiz.

* ahmetsansar60@gmail.com / ahmet.sansar@hbv.edu.tr
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma Anabilim Dalı, Ankara/Türkiye

ARCHEOMETRIC INVESTIGATION OF THE COLORATION OF MARBLE SCULPTURES

Ahmet SANSAR*

Sculpture is scientifically defined in the literature as three-dimensional artifacts produced from materials such as clay, stone, wood, plaster and plastic, describing living things or expressing abstract forms. The most important elements of the sculpture; surface / texture, light / shadow, volume and color. Research on color, one of these important elements, started in the 19th century. Since the technology was not fully developed in this period, visual analyzes were made and the data obtained were recorded and evaluated. In 1960, the invisible colors on marble sculptures were visible with ultraviolet fluorescence, which enabled the colorfulness on the sculptures to be examined in more detail and scientifically. Today, ultraviolet fluorescence has formed the basis of most of the examinations that is made on the color which is covered sculptures. Together with this, it was seen that the combined use of visual, microscopic and spectroscopic examinations was used to characterize the colors on the sculptures.

The first method to be used for color research on sculptures is the visual inspection method. With this method, it is carried out by photographing the sculpture in detail. These photographs make it possible to direct the sampling in the analyzes to be made, and also the photographs enable the microscope images to determine the coordinates on the work. In the next stage, in examinations on marble sculpture with ultraviolet fluorescence, ultraviolet-reflected imaging (UVR) strengthens the contrast, ultraviolet-induced luminescence imaging (UV-FL) captures luminescence from certain organic materials and makes the pigments on the surface of the marble viewable with visible-source luminescence (VIL). The true color values can be determined by performing microscopic examinations to determine the different colors in these displayed parts. Spectroscopic examinations are performed with portable XRF and Portable Raman devices to determine the characterization of detected colors. With these methods, information about the atomic and molecular structures and elemental composition of the studied sample is obtained.

Keywords: Marble Sculptures, Research of Colorfulness, Ultraviolet, Spectroscopy, Analysis.

* ahmetsansar60@gmail.com / ahmet.sansar@hbv.edu.tr
Ankara Hacı Bayram Veli University, Institute of Graduate Programs, Department of Conservation of Cultural Properties, Ankara/Turkey

TARİHİ TAŞ YAPILARDA GÖRÜLEN BOZULMALAR VE TEMİZLİK YÖNTEMLERİNİN İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ EDEBİYAT FAKÜLTESİ GÜNEY DIŞ CEPHESİ ÖRNEĞİ ÜZERİNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

Emre Veyssel ŞENER*

Tarihi taş yapıların tahribata uğramasına çevresel koşullar, atmosferik kirleticiler, iklimsel, biyolojik, beşeri etmenler ve yapı malzemesinin kendi özelliklerinden kaynaklanan sebepler gibi birçok faktör etki etmektedir. Tarihi taş yapıların korunması ve gerekli optimum müdahalelerin yapılabilmesi için yapıda bozulmaların tespit edilmesi gerekmektedir. Bozulmaların tespitinde görsel analizlerin yanı sıra laboratuvar çalışmalarından alınan sonuçlar yapıda bozulmaya etki eden faktörlerin tespiti için önem taşımaktadır. Tarihi taş yapılarda bozulmaya sebep olan kaynakların tespit edilmesi, koruma ve onarım çalışmalarının planlaması ve yapılacak uygulamaların ana hattının belirlenmesi için önemli bir aşamayı oluşturmaktadır.

Bu çalışmanın konusu, tarihi taş yapılarda görülen bozulmalar ve temizlik yöntemlerinin araştırılması ve İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi güney dış cephesi örneği üzerinden değerlendirmesi kapsamında oluşturulmuştur. Sedat Hakkı Eldem ve Emin Onat tarafından II. Ulusal Mimarlık akımının etkisiyle tasarlanan İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nin güney dış cephesinde meydana gelen bozulmaların tespiti ve temizlik yöntemleri araştırılmıştır. Yapıda bozulmaya sebep olan faktörler çeşitli analiz yöntemleri ile tespit edilmiş ve temizlik önerileri karşılaştırılarak değerlendirilmiştir.

Bu bildiri mimarlık tarihinin önemli yapıları arasında yer alan İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi yapısının bozulmasına etki eden faktörlerin tespiti için yapılan çalışmalar ve bozulmaların giderilmesi için temizlik önerileri anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tarihi Taş Yapılar, Doğal Taş, Bozulma, Temizlik Yöntemleri, Koruma, Onarım.

* veyselemresener@gmail.com
İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Koruma, Yenileme ve Restorasyon Doktora Programı,
İstanbul/TÜRKİYE

THE EVALUATION OF DETERIORATIONS AND CLEANING METHODS ON HISTORICAL STONE STRUCTURES ON THE EXAMPLE OF ISTANBUL UNIVERSITY FACULTY OF LETTERS FROM SOUTHERN EXTERNAL FACADE

Emre Veysel ŞENER*

Many factors such as environmental conditions, atmospheric pollutants, climatic, biological, human factors and the reasons arising from the characteristics of the building material affect may cause the destruction of historical stone structures. In order to protect the historical stone structures and to make the necessary optimum interventions, the deterioration of the building must be detected. In addition to visual analysis in detecting deterioration, the results obtained from laboratory studies are important for determining the factors that affect the deterioration of the structure. Determining the sources that cause deterioration in historical stone structures, constitutes an important step in planning conservation and restoration studies and determining the main line of the technics to be made.

The subject of this study was created within the scope of researching the deterioration and cleaning methods in historical stone buildings and evaluating the sample of the south facade of Istanbul University Faculty of Letters. Istanbul University Faculty of Letters, which was designed by Sedat Hakkı Eldem and Emin Onat under the influence of II. National Architectural Movement, southern facade was investigated determination of the deterioration and cleaning methods. Factors causing deterioration in the structure were determined by various analysis methods and evaluated by comparing cleaning recommendations.

In this study, the methods and techniques carried out to determine the factors affecting the deterioration of the structure of the Istanbul University Faculty of Letters, which is among one of the most important structures of the history of architecture, and cleaning suggestions to eliminate the deterioration are explained.

Keywords: Historical Stone Structures, Naturel Stone, Deterioration, Cleaning Methods, Conservation, Restoration.

* veyselemresener@gmail.com
Istanbul University, Social Science Institute, PhD Program, İstanbul/ Turkey

TEKSTİL KORUMA ONARIMINDA ANALİZ YÖNTEMLERİ

H. Süheyla ŞİMŞEK*

Yöreden yöreye motif, desen, renk gibi özellikleri çeşitlilik gösteren yöresel dokumalar öncelikle günlük ihtiyaçları karşılama adına üretilen ve zamanla çeşitli nedenlerden dolayı üretimi azalan ve günümüzde de özgün değer haline dönüşen el sanatıdır. Bu durum el sanatları yapımında kullanılan geleneksel bilgiyi ve üretim tekniğini kültürel miras ögesi olarak gelecek kuşaklara aktarılmasını sağlamaktadır. Tekstil örnekleri hammadde kaynaklı, kullanım aşamasından depolanma ve sergileme aşamasına kadar fiziksel, kimyasal ve biyolojik etkenlere maruz kalarak bozulmaya uğramaktadırlar. Bu bozulmalar mukavemet kaybı, sararma, renk değişimi ve benzeri şekilde çeşitli sonuçlar doğurabilmektedir. Gerekli önlemler alınarak eserin gelecek nesillere aktarımı sağlanmalıdır. Restorasyon ve konservasyonda arkeolojik ve tarihi tekstil örneklerinin teknik analizlerinin yapılması son derece önem taşımaktadır. Teknik analiz; dokumayı tanımlamaya, çözümlenmeye ve değerlendirmeye yönelik değişik ölçek ve nitelikte bilgilerin derlenmesinden oluşan incelemelerdir. Modern yaklaşımlar konservasyonda minimum müdahale ilkesi doğrultusunda; ayrıntılı analizler, belgeleme, geri dönüşlü malzeme ile onarım ve önleyici koruma uygulamalarını ön plana çıkartmaktadır. Son yıllarda arkeoloji ve tarihi tekstillerde lif cinsi, boya ve boyar madde tespiti üzerine yürütülen çalışmalarda tercih edilen analizler tahribatsız yöntemlerdir. Tekstillerde tamamlama gibi çalışmaların yerini sabitleme ve destekleme/sağlama gibi önleyici koruma çalışmalarına bıraktığı görülmektedir.

Bu çalışmada tekstil örneklerini tanımlamaya yardımcı olan analizler açıklanmıştır. Tekstil koruma alanında yürütülen çalışmalar derlenerek analiz yöntemleri sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Tekstil, Koruma, Onarım, Analiz Yöntemleri.

* simsek.suheyla@gmail.com

Ankara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, Ankara/ Türkiye

METHODS OF ANALYSES IN TEXTILE CONSERVATION AND RESTORATION

H. Süheyla ŞİMŞEK*

Traditional weavings, which vary in characteristics such as motifs, patterns and colors from region to region, are produced primarily to answer daily needs and whose production has decreased due to various reasons over time and has become a unique value today. This situation ensures that the traditional knowledge and production technique used in handicraft making will be transferred to future generations as an element of cultural heritage. Textile samples are deteriorated by being exposed to physical, chemical and biological factors because of raw material variety and from the usage stage to the storage and display stage. These deteriorations can cause various results such as loss of strength, yellowing, fading and so on. The artifact should be transferred to future generations by taking the necessary measures. Technical analysis of archaeological and historical textile samples is extremely important in restoration and conservation. Technical analyses consist the information of different scales and qualities that is aimed defining, analyzing, and evaluating the weaving. Modern approaches are in line with the principle of minimum intervention in conservation; It emphasizes detailed analysis, documentation, restoration with recycling material and preventive conservation applications. In recent years, in archeology and historical textiles, the analysis preferred in studies on fiber type, dye determination are non-destructive methods.

In this study, analyzes that help identify textile samples are explained. Analysis methods have been presented by compiling the studies conducted in the field of textile conservation.

Keywords: Cultural Heritage, Textile, Conservation, Restoration, Analysis Methods.

* simsek.suheyla@gmail.com

Ankara University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties,
Ankara/ Turkey

DOLİCHE ANTİK KENTİ KAZILARI

2019-2020

KORUMA-ONARIM

ÇALIŞMALARI

Özgün Öykü ŞANLI*

Doliche/Dülük, Gaziantep ilinin yaklaşık 10 km kuzeybatısında yer almaktadır. Keber Tepe ve Dülük Baba Tepesi olmak üzere iki alanda gerçekleştirilen kazılar, Almanya-Münster Üniversitesi'ne bağlı, Küçük Asya Araştırma Merkezi (Forschungsstelle Asia Minor) tarafından yürütülmektedir. Tahmini olarak MÖ. 300'lü yıllarda kurulan şehir, antik dönemlerin önemli ticari ve askeri yollarının yakınında bulunmakta olup kentte, Mezopotamya, Suriye, İran, Yunanistan ve Roma gibi büyük uygarlıkların izlerine rastlanmaktadır.

Doliche Kazıları'nda oldukça geniş bir buluntu çeşitliliği bulunmaktadır. Söz konusu buluntular; keramik eserler, mühürler ve izleri, metal eserler, kemik eserler, cam ve taş eserlerden meydana gelmektedir. Bu çalışmada, Doliche Antik Kenti Kazıları'nın 2019-2020 yıllarında ortaya çıkarılan küçük buluntularının koruma ve onarım çalışmaları değerlendirilmiştir. Buluntuların önce belgeleme çalışmaları yapılmış, laboratuvara taşınan eserlerin bozulma durumuna göre uygun koruma-onarım yöntemleri belirlenmiş ve bu yöntemlere göre çalışmalar tamamlanarak eserler depolanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Doliche, Keber Tepe, Konservasyon, Restorasyon, Arkeolojik Buluntular.

* oykusanli@gmail.com
İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Taşınabilir Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü,
İstanbul/ Türkiye

CONSERVATION-RESTORATION WORKS OF DOLICHE ANCIENT CITY EXCAVATIONS IN 2019-2020

Özgün Öykü ŞANLI*

Doliche/Dülük is located approximately 10 km northwest of Gaziantep province. The excavations are carried out in two areas, Keber Tepe and Dülük Baba Tepe by the Asia Minor Research Center (Forschungsstelle Asia Minor), affiliated to Germany- Münster University. The ancient city which is established approximately 300 BC., is located near the main trading and military roads, besides traces of great civilizations including Mesopotamian, Syrian, Persian, Greece and Roman are encountered in the city.

There is a wide variety of finds in the Doliche Excavations. These finds; It consists of ceramic artefacts, seals and marks, metal artefacts, bone artefacts, glass and stone artefacts. In this study, the conservation and restoration works of the small finds unearthed in the Doliche Ancient City excavations in 2019-2020 were evaluated. Documentation studies of the finds were carried out first, appropriate conservation-restoration methods were determined according to the deterioration of the artefacts carried to the laboratory, and the works were completed according to this method and the artefacts were stored.

Keywords: Doliche, Keber Tepe, Conservation, Restoration, Archaeological Finds.

* oykusanli@gmail.com
İstanbul University, Faculty of Literature, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties,
İstanbul/Turkey

ARKEOLOJİK BATIKLARIN SERGİLENMESİNDE KULLANILAN TAŞIYICI KONSTRÜKSİYONLARDA KARŞILAŞILAN PROBLEMLER

Osman Haktan UYGUN*

Arkeolojik gemilerin gömülü oldukları alanlardan çıkarılmasından sonra istenilen sonuç, batıkların müzelerde uygun koşullarda depolanması veya sergilenmesini sağlamaktır. Sergileme aşamasına gelinene kadar genellikle suya doymuş durumda bulunan batık ahşaplarının çeşitli işlemlere tabii tutulması gerekmektedir. Araziden kaldırma, belgeleme, konservasyon ve sergileme olarak sıralanan adımların hepsinde mevcut vakaya göre farklı uygulamalar yapılabilir.

Gemi yapım tekniklerini detaylı inceleyebilmek, batığın belgeleme işlemlerini ve konservasyonunu daha kolay yapabilmek ve az maliyetle projeyi sonlandırabilmek için batığı demonte ederek araziden kaldırmak yaygın kullanılan yöntemdir. Fakat ahşapların sökülmeden laboratuvara taşındığı örnekler de mevcuttur.

Suya doymuş ahşap konservasyonu oldukça karmaşık olmasıyla bilinmektedir. Amaç suya doymuş ahşaba koruma kimyasalı emdirilerek suyun kimyasalla yer değiştirmesini sağlamaktır. Sonrasında ahşap herhangi bir fiziksel deformasyona uğratılmadan dondurularak veya kontrollü olarak kurutma işlemine tabi tutulur. Proje olanaklarına göre değerlendirme yapılarak uygulanacak emdirme ve kurutma yöntemleri belirlenerek ahşap sergilenmeye hazır hale getirilir.

Konservasyondan sonra sergilenme aşamasında müzedeki ısı, ışık ve nem değerlerinin kontrol altında tutulması ahşapların stabilitesinin bozulmasının engeller. Bunun yanı sıra sergileme için batığın altına yerleştirilen bir konstrüksiyona da ihtiyaç vardır. Dünya üzerinde sergilenen batıkların taşıyıcı konstrüksiyonları incelendiğinde birbirinden farklı yöntemlerin kullanıldığı görülmektedir. Batığın boyutları, gerçekleştirilen konservasyon yöntemi, kurutma yöntemi, ahşapların kondüsyonu, müze binasının şartları gibi etkenler inşa edilecek konstrüksiyonun belirlenmesinde göz önünde bulundurulmalıdır.

Taşıyıcı konstrüksiyon yapımında esneklik, ahşabı koruma, kompresyon, geri dönüşümlülük, ulaşılabilirlik, korozyon direnci, kurulum, estetik, dayanıklılık gibi faktörler gözetilir. İnşa edilen konstrüksiyonlarda her batık için bir standart belirleyip uygulamak mümkün olmamaktadır. Her vaka için ayrı düşünülen bu uygulama bazı batıklarda iyi sonuçlar vermesine karşın bazı batıklarda olumsuz sonuçlar doğurmaktadır. Çeşitli batıklarda taşıyıcı konstrüksiyondan kaynaklanan problemlerin incelenmesi bu çalışmanın konusunu oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Batık gemiler, Taşıyıcı Konstrüksiyon, Konservasyon, Sergileme, Suya Doymuş Ahşap.

* osmanhaktanuyg@gmail.com

İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Su Altı Kültür Kalıntılarını Koruma Anabilim Dalı, İstanbul/Türkiye

PROBLEMS ENCOUNTERED IN SUPPORT SYSTEM USED IN THE EXHIBITION OF ARCHAEOLOGICAL SHIPWRECKS

Osman Haktan UYGUN*

After the removal of the archaeological ships whether from underwater or terrestrial sites, the desired final result is to ensure display or storage of wrecks in museums under required, optimum conditions. The shipwreck timbers which are generally waterlogged must be subjected to a series of processes until they reach the final display stage. These applications are documentation, removal from site, conservation and display. During these process there are several methodological options that can be adapted to the relevant case.

In order to examine shipbuilding techniques in more detail, to make documentation and conservation of the wreck easier and to decrease the overall cost of the process, it is a widespread method to remove the wreck from the site by disassembly method. There are also many other cases where the shipwrecks are transported to the conservation laboratories without disassembly of the hull.

Conservation of waterlogged wood is known to be quite complex and challenging. The main aim is to impregnate the conservation chemical into the waterlogged wood and exchange water with the chemical. Then the wood is subjected to freeze drying or controlled drying without any physical deformation. The wood is made ready for exhibition by determining the impregnation and drying methods to be applied by evaluating according to the project possibilities.

Keeping the temperature, light and humidity values in the museum under control during the exhibition phase after conservation, prevents deterioration of the woods. In addition, a special construction is needed to physically support the re-assembled ship, which is placed under it for display. Supportive constructions or cradles used in exhibitions in different museums of the world bear differences. Factors such as the dimensions of the wreck, the selected conservation method, drying procedure, condition of the wood and conditions in the museum building should be taken into account in designing the supportive construction to be built.

Many other factors such as flexibility, timber conservayion, compression, reversion, accessibility, corrosion resistance, installation, aesthetics and durability have to be considered during the construction of the supportive system. It is not always possible to set and apply a standard for each wreck. Although this study, which has to be considered specifically for each different case, results with desired displays of some shipwrecks, it has also negative impacts in some cases. This study analyses and evaluates the problems caused by supportive construction systems used in archaeological shipwreck displays.

Keywords: Shipwrecks, Support System, Conservation, Display, Waterlogged Wood.

* osmanhaktanuyg@gmail.com
Istanbul University, Institute of Social Sciences, Department of Conservation of Marine Archaeological Objects,
Istanbul/Turkey

YERLEŞİM: BİYOKÜLTÜREL MİRASIN KORUNMASI VE FARKINDALIĞINA DAVET

Julia Andrea VILCHIS VILLAVICENCIO*, Paulina PALACIO AMANDI**

Medeniyet, on yıllardır tartışılan doğa ile bir kopukluğa ulaştı: çevresel geri dönüşü olmayan bir nokta. Salgın nedeniyle hapsedilme sırasında, duyuların, zamanın algısının ve çevrenin katıldığı Dünya'da yaşama şeklini anlamamızı gerektiren akademik bir alıştırmaya yoluyla düşünmeye davet edildik. Bir yerde yaşamak gerçekten ne anlama geliyor?

Bu çalışma, bir yerde yaşamamanın fiziksel barınağın ötesine geçtiğini, duyulara, zihne ve ruha uzandığını anlamamızı sağladı. Meksika, zaman içinde farklı insan gruplarının yaşadığı ekosistemlerin çeşitliliği tarafından verilen, doğa ile yakın bir bağ kuran, dünya görüşlerinde ortaya çıkan ve bu soyut nesnelere somutlaşan uyumlu bir ilişki sağlayan geniş bir yerdir. biyokültürel miras denir. Eşsiz bir düşüncenin konularıyla görünmez hale getirilen miras, geçerliliğini mevcut krizden çıkmanın bir yolu olarak geliştirmeye, bir diyalog sürdürmeye ve geleneksel bilginin bir başkılığa saygı ve koruyucunun çalışmalarına zenginleştirme sistemi olarak önemini vurgulamaya çalışıyoruz. - İşbirlikçi çalışmayı teşvik etmek için temsilci, doğa ve kültürün bir bütünün parçası olduğu kapsamlı bir korumayı gerçekleştirebilmek için çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: İkamet Etmek, Biyokültürel Koruma, Geleneksel Bilgi, Ötekilik, Politik Ekoloji.

* aljulia_vilchis@encrym.edu.mx

Ulusal Koruma, Restorasyon ve Müzecilik Okulu Manuel del Castillo Negrete, ENCRyM, Mexico City

** alpaulina_palacio@encrym.edu.mx

Ulusal Koruma, Restorasyon ve Müzecilik Okulu Manuel del Castillo Negrete, ENCRyM, Mexico City

INHABIT: AN INVITATION TO THE CONSERVATION AND AWARENESS OF THE BIOCULTURAL HERITAGE

Julia Andrea VILCHIS VILLAVICENCIO*, Paulina PALACIO AMANDI**

The Civilization has reached a disconnection with nature that has been discussed for several decades: a point of no environmental return. During confinement due to the pandemic, we were invited to reflect through an academic exercise requiring us to understand the way of inhabiting the Earth, in which the senses, the perception of time and the environment participate. What does it really mean to inhabit a place?

This study led us to understand that inhabiting a place goes beyond the physical shelter, it extends to the senses, the mind and the soul. Mexico is a vast place of multiple landscapes, given by the diversity of ecosystems that are inhabited by different human groups over time that have maintained a close bond with nature, achieving a harmonious relationship that manifests in their worldview and in this intangible materialized in objects, called biocultural heritage. Heritage made invisible by issues of a unique thought, we seek to promote its validity as a way out of the current crisis, maintaining a dialogue and highlighting the importance of traditional knowledge as a system of respect for otherness and enrichment to the work of the conservator-restorer to promote collaborative work, crucial to be able to carry out a comprehensive conservation where nature and culture are part of a whole.

Keywords: Inhabit, Biocultural Conservation, Traditional Knowledge, Otherness, Political Ecology.

* aljulia_vilchis@encrym.edu.mx
Escuela Nacional de Conservación Restauración y Museografía Manuel del Castillo Negrete, ENCRyM,
Mexico City/ Mexico

** alpaulina_palacio@encrym.edu.mx
Escuela Nacional de Conservación Restauración y Museografía Manuel del Castillo Negrete, ENCRyM,
Mexico City/ Mexico

ORGANİK ÇÖZÜCÜLERİN YAĞLI BOYA ÜZERİNDE OLUŞTURABİLECEĞİ OLUMSUZ ETKİLER VE ÇÖZÜCÜ KULLANIMININ YAZILIM İLE HESAPLANMASI

Gizem YERLİ*

Organik çözücüler, belirli çözünürlük parametreleri, emilim, buharlaşma ve kalıcılık değerlerine sahiptir. Bu değerler, çözücülerin eserde yaratabileceği etkiler nedeniyle oldukça önemlidir. Materyali yağlı boya olan bir eserin temizliğinde kullanılacak olan çözücülerin verniğin altında bulunan boya katmanına nüfuz etmesi sonucunda, yağlı boya ile etkileşime girme ve eserin yapısına geri dönüşümsüz bir şekilde zarar verebilme riski bulunmaktadır. Eserde farklı vernik katmanları bulunduğu ise her bir katmanın farklı çözünürlük parametreleri bulunacaktır. Bu durum her bir katmanın ayrı ayrı temizlenmesini gerektirecektir.

Kullanılacak olan çözücünün, temizlenmesi istenilen materyalin moleküller arası bağlarının ayrışmasını sağlarken, eserdeki kalıcılığının az olması ve yağlı boya ile etkileşime girmemesi beklenmektedir. Bu nedenle organik çözücülerin değerlerinin bilinmesi ve hem konservatör hem de eser için en güvenli çözücünün seçilmesi yağlı boya resimlerin temizliği açısından büyük bir öneme sahiptir.

Bu çalışmada çözücülerin olası olumsuz etkilerinden bahsedilip çözünürlük parametreleri, buharlaşma ve kalıcılık değerlerine göre güvenli organik çözücülerin seçiminin yapılabileceği bir yazılım geliştirilmiştir. C# programlama dilinde yazılan bu proje ile herhangi bir organik çözücünün özelliklerine kolaylıkla ulaşıp belirli çözünürlük parametrelerine sahip bir çözücü karışımı hazırlamak için gereken yüzdeleri hesaplayarak konservatöre kolaylık sağlanması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yağlı Boya, Çözücü Etkisi, Temizlik, Çözünürlük Parametreleri, C#.

* gizemyerli3@gmail.com

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Sanat Eserleri Konservasyonu ve Restorasyonu Bölümü, İstanbul/ Türkiye

NEGATIVE EFFECTS OF ORGANIC SOLVENTS ON OIL PAINT AND CALCULATING OF SOLVENT USED BY SOFTWARE

Gizem YERLİ*

Organic solvents have particular solubility parameters, penetration, evaporation and persistence values. These values are quite important, as solvents can create effects on the artwork. As a result of solvents used on oil paint that penetrate the paint layer under the varnish, there is a risk of interaction with oil paint and of irreversible damage to the structure of the artwork. In case of multiple varnish layers, each layer shall get various solubility parameters. Therefore, each layer requires individual cleaning.

The chosen solvent is expected to separate the intermolecular bonds of the material targeted to be cleaned and to have the least persistence in the artwork and not to interact with the oil paint. Thus, being aware of the organic solvents' parameters and preferring the safest one for both the conservator and the artwork is of great importance in terms of cleaning oil paintings.

This study, as well as describing some possible negative effects of the solvents, also presents a software that has been developed in order to select the safest organic solvents according to their solubility, evaporation and persistence parameters. It is aimed to help the conservator to reach properties of any organic solvent easily and to prepare a solvent mixture with specific solubility parameters by calculating necessary percentages via a software developed in the C# programming language.

Keywords: Oil Paint, Solvent Effects, Cleaning, Solubility Parameters, C#.

* gizemyerli3@gmail.com
Mimar Sinan Fine Arts University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of
Artworks, Istanbul/Turkey

ANKARA DEVLET RESİM VE HEYKEL MÜZESİ: TİYATRO SALONU KORUMA VE ONARIM ÇALIŞMALARI

Damla YILDIRIM*, Atilla ÇAKIROĞLU**

Kültür varlıklarının fiziksel, kimyasal ve biyolojik yapılarında değişikliğe yol açmadan özgüne uygun, sanatsal niteliklerini değiştirmeden, geriye dönüşü mümkün olan yöntem ve malzemeler kullanılarak uygulanan, objenin ömrünü uzatmayı amaçlayan işlemlerin tamamına koruma (konservasyon) denir. Koruma etkin ve önleyici koruma olmak üzere yaklaşım ve yöntem olarak iki temel başlık altında uygulanır. Etkin koruma, kültür varlığına bulunduğu yerde veya laboratuvar ortamında doğrudan müdahale olarak isimlendirebileceğimiz işlemlerden meydana gelir; bu işlemler temizlik, sağlamaştırma, birleştirme, tamamlama ve benzeri pek çok uygulama sonucunda kültür varlığının durumu stabil hale getirilir.

Ankara Devlet Resim ve Heykel Müzesi bünyesinde bulunan tiyatro salonu da bu gereklilikler öncülüğünde 2020 yılında koruma ve onarım çalışmalarına tabii tutulmuştur. Çalışmalar Prof. Dr. Bekir ESKİCİ danışmanlığında ve ekipte bulunan Restoratör/ Konservatör, Arkeolog ve stajyerler tarafından gerçekleştirilmiştir. Çalışmalar, Boğaziçi Turizm İnşaat Taş Kent Yapı Tic. Ve San. Ltd. Şti. tarafından yürütülen Ankara Resim Ve Heykel Müzesi Binası Rölöve, Restitüsyon ve Restorasyon Projesi kapsamında yürütülmüştür.

Tiyatro salonunda; duvarlar, kemer, tavan, konsol gibi mimari elemanları alçı kabartma tekniğinde yapılmış geometrik ve bitkisel motiflerle süslenmiştir. Yapının kavisli tavanı enli profilli silmelerle dikdörtgen kasetlere bölünmüş kasetlerin etrafındaki silmelerin üzeri ise alçıdan rumi ve palmet kompozisyonlarından oluşan bitkisel bezemelerle süslenmiştir. Süslemeler yaldız ve renkli boyalıdır. Duvarlarda, kapıların üzerinde alçıdan yatay ve düşey bordürler oluşturulmuş, bordürlere bitkisel kompozisyonlar dolgulanmış, yine yan yana nişlerin içerisine de iri birer kabara yerleştirilmiştir. Kompozisyonlar üzerinde; çeşitli dönemlerde geçirdiği onarım ve değişikliklerle bugünkü şeklini alan yapı özgün mimari bütünlüğünü büyük ölçüde korumuştur. Bununla birlikte bilhassa işlev değişikliklerinden kaynaklanan müdahaleler, hatalı restorasyon uygulamaları ve iklimsel etkenler nedeniyle yapı malzemeleri ve mimari yüzeylerde değişimler, bozulmalar oluşmuştur. Koruma ve onarım uygulamaları bozulmalar üzerinde; bozulma derecesi, mevcut durumu, özgün durumu ve elde edilen verilerle beraber yapılan incelemeler ile uygun görülen uygulamalara karar verilmiştir. Bu uygulamalar; inceleme, araştırma raspası, kuru ve ıslak temizlik, tamamlama, sağlamaştırma, çatlak onarımı, rötuş aşamalarından oluşmaktadır.

Bildiri kapsamında, 2020 yılında yürütülen Ankara Devlet Resim ve Heykel Müzesi bünyesinde bulunan tiyatro salonu koruma onarım çalışmaları ele alınarak değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Müze, Koruma, Onarım, Resim ve Heykel, Alçı Süslemeler.

* dyildirim546@gmail.com

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, Ankara/Türkiye

** atillacakir06@gmail.com

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, Ankara/Türkiye

ANKARA STATE PAINTING AND SCULPTURE MUSEUM: THEATER HALL CONSERVATION AND RESTORATION WORKS

Damla YILDIRIM*, Atilla ÇAKIROĞLU**

Conservation is all the procedures that are applied by using reversible methods and materials without causing changes in the physical, chemical and biological structures of cultural properties, without changing their unique artistic qualities, and aiming to extend the life of the object. Conservation is applied under two main headings, effective and preventive conservation, as an approach and method. Effective conservation consists of processes that we do direct intervention to the cultural properties at its location or in the laboratory environment. These processes stabilize the status of the cultural properties as a result of many applications such as cleaning, consolidation, bonding, reintegration and so on.

The theater hall within the Ankara State Painting and Sculpture Museum was also subjected to conservation and restoration work in 2020 under the leadership of these requirements. This project was carried out under the consultancy of Prof. Dr. Bekir ESKİCİ and by Restorers / Conservators, Archaeologists and trainees in the team work. Studies were carried out within the scope of Ankara State Painting and Sculpture Museum Building Survey, Restitution and Restoration Project by Boğaziçi Turizm Instruction, Stone, Sity, Bulding company.

In the theater hall; The architectural elements such as walls, arches, ceilings and consoles are decorated with geometric and herbal motifs made in plaster relief technique. The curved ceiling of the building is divided into rectangular cassettes with wide profile moldings, and the moldings around the cassettes are decorated with herbal ornaments consisting of plaster rumi and palmette compositions. The ornaments are gilded and painted in color. On the walls and doors, horizontal and vertical borders were done by plaster, the borders were filled with herbal compositions, and large bosses were placed inside the niches side by side. On the compositions; The building, which took its current form with the restoration and changes it underwent in various periods, has largely conserved its original architectural integrity. However, changes and deteriorations have occurred in building materials and architectural surfaces, especially due to interventions resulting from functional changes, faulty restoration and climatic factors. Conservation and restoration applications on deterioration; The applications deemed appropriate were decided upon with the examinations made together with the degree of deterioration, current situation, original condition and the data obtained. These applications; It consists of examination, research scraper, dry and wet cleaning, reintegration, consolidation, crack repair, and retouching stages.

Within the scope of this study, the conservation and restoration works of the theater hall within the Ankara State Painting and Sculpture Museum, which were carried out in 2020, will be evaluated.

Keywords: Museum, Conservation, Restoration, Painting and Sculpture, Plaster Ornaments.

* dyildirim546@gmail.com

Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Ankara / Turkey

** atillacakir06@gmail.com

Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Fine Arts, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Ankara / Turkey

VARAGAVANK MANASTIRI'NDA MEYDANA GELEN BOZULMALAR VE SEBEPLERİ

Şeyma YILDIRIM*

Varagavank manastırı Van'ın 9 km güneydoğusunda yer alan Erek Dağı'nın güney yamacındaki bir taraça üzerine kurulmuş Yukarı Bakraçlı Köyü'nün içinde bulunmaktadır. Manastır çeşitli kaynaklarda Yedi Kilise, Varagavank Manastırı, Van Erek Dağı Manastırı ve Surp Haç Manastırı gibi isimlerle bilinmektedir.

Manastır, Ermeni rivayetlerine göre kutsal haçın bir parçasını korumak için VII. yüzyılda kurulmuştur ve burada bir grup keşişin barındığı Sainte Croix isimli küçük bir manastır oluşmuştur. Daha sonra bu manastıra eklenen yapılarla toplamda altı kilise, bir jamatun, bir çan kulesi ve duvarlarla çevrili birçok ek binadan oluşan yapı topluluğu meydana gelmiştir. Yapıların yalnızca bozulan kısımları 1591 yılında onarılmıştır. Manastır yapıları 1648 tarihinde meydana gelen deprem sonrası yıkılmıştır. Aynı yıl aslına uygun olarak yeniden inşa edilmiştir. I. Dünya savaşı öncesi siyasi etkinliklerin bir merkezi haline gelen manastır İzlediği bu misyon sonucunda XX. yüzyıl başında terk edilmiştir.

Manastır terk edildikten sonra bakımsızlık, zamanın yıkıcı etkisi, bölgede meydana gelen depremler ve iklim koşulları nedeniyle kısmen yıkılma problemiyle karşı karşıya kalmıştır, ayrıca yapı malzemelerinde de bozulmalar gözlemlenmiştir. Ele alınan yapının bozulma nedenlerinin ve tespitinin araştırılması daha sonrasında yapılacak olan koruma-onarım uygulamaları açısından önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Varagavank Manastırı, Tarih, Mimari, Bozulma, Koruma.

* eymayildirim@gmail.com

Batman Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma Ve Onarım Bölümü, Batman/Türkiye

THE DETERIORATION AND THE REASONS IN THE VARAGAVANK MONASTERY

Şeyma YILDIRIM*

The Varagavank monastery is located in Yukari Bakraçlı Village built on a terrace of the southern slope of Ereğ Mountain, 9 km southeast of Van. In various sources, the monastery is known by different names such as Seven Churches, Varagavank Monastery, Van Ereğ Mountain Monastery and Surp Cross Monastery.

According to Armenian rumors, the monastery was built to protect a part of the holy cross in 7th century, and then a small monastery named as Sainte Croix, where a group of monks lived, emerged. With the buildings subsequently added to this monastery (i.e. six churches, a jamatun, a bell tower and many additional buildings surrounded by walls), a building group was formed. Only the damaged parts of the buildings were restored in 1591. The monastery buildings were destroyed after the earthquake in 1648. They were rebuilt in accordance with their original forms in the same year. The monastery, which became a center of political activities before World War I, was abandoned at the beginning of the 20th century as a result of this mission.

After the monastery was abandoned, it faced the problem of partial destruction due to neglect, destructive effects of time, earthquakes and climatic conditions in the region, and also deterioration was observed in building materials. Investigation of the causes of deterioration and determination of the structure under consideration is important in terms of future conservation-restoration applications.

Keywords: Varagavank Monastery, History, Architecture, Deterioration, Conservation.

* seymayildirim@gmail.com
Batman University, Faculty of Science and Letters, Department of Conservation and Restoration of Cultural Properties, Batman/Turkey

AYASULUK TEPESİ VE ST. JEAN ANITI 2020 YILI METAL ESERLERDE KORUMA VE ONARIM

Alpaslan Enes YILMAZ*

Kalede kazı çalışmaları 1960 yılında Efes Müzesi tarafından yapılmıştır. İkinci dönem kazıları 1990 yılında başlatılarak 2003 yılına kadar Müze tarafından sürdürülmüştür. Daha sonra Ayasuluk Tepesi, St. Jean Bazilikası ile birlikte Bakanlar Kurulu kararıyla 2007 yılından itibaren Ayasuluk Tepesi ve St. Jean Anıtı Kazı ve Onarım Çalışmaları olarak Pamukkale Üniversitesi Arkeoloji Bölümü'nden Yrd. Doç. Dr. Mustafa Büyükkolancı'nın başkanlık ettiği bir bilim ekibinin sorumluluğuna verilmiştir. Bu kazı çalışmalarında iç kalede güney yamaç evleri, yollar, kale köşkü ve hamamı kazılarak gün yüzüne çıkarılmıştır. Selçuk Belediyesi'nin desteğinde 2010 yılında batı suru duvarlarında geniş çaplı olarak onarım çalışmaları başlatılmıştır. 2020 yılı tarihinden itibaren kazı ve restorasyon çalışmalarını Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölüm Bşk. Yrd. Doç. Dr. Sinan MİMAROĞLU tarafından yürütülmektedir.

Ayasuluk Tepesi ve St. Jean Anıtı Restorasyon çalışmaları kazılarında ele geçen küçük buluntuların laboratuvar ortamında konservasyon uygulamaları devam etmektedir. Çalışmalarımızın amacı eserlerin bozulmalarını -öncelikli olarak mekanik temizlik ile- stabilize etmektir. Bozulmayı oluşturan etkenleri ortadan kaldırmak adına eserlere yapılacak olan uygulamaları ve izlenen metotları detaylı olarak anlatacağımız sunumumuzda eserlere nötr malzeme kullanımı ile birlikte ,minimum ve asgari müdahalede bulunulmuştur. Gerekli kalındığı takdirde, kimyasal temizlik yöntemleriyle müdahale edilmiş ve sonrasında konsolide edilmiştir. Genel olarak metal eser ve Bronz Sikke ağırlıklı olarak çalışmalarımızı tamamlamış bulunmaktayız.

Sunumumuzda eserlere müdahale edilebilmek için ilk olarak ön inceleme(kayıt), detaylı fotoğraf çekimleri(belgeleme), müdahale öncesinde ve sonrasında ağırlık ölçümleri, çizim(doğrulama) gibi konservasyon öncesi belgeleme işlemlerin kayıt altına alınmasının ardından temizlik işlemi için yöntem belirleme amacıyla eserler detaylı şekilde incelenmiştir. Bu amaç doğrultusunda çalışmalarımız eserlerde ki tahribat hızını ivedi bir şekilde en aza indirmek, dış etkenler ile oluşabilecek bozulmaları önlemek ve mevcut durumu korumak şeklinde olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Metal Eser, Mekanik Temizlik, Kimyasal Temizlik, Stabilize, Konsolidasyon.

* enesy0914@gmail.com

İstanbul Gelişim Üniversitesi, Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, Restorasyon ve Konservasyon Bölümü, İstanbul/Türkiye

CONSERVATION AND RESTORATION OF METAL PROPERTIES OF AYASULUK HILL AND ST. JEAN MONUMENT IN 2020

Alpaslan Enes YILMAZ*

The excavation in the castle was carried out by the Ephesus Museum in 1960. The second period excavations started in 1990 and continued by the Museum until 2003. Later, with the decision of the Council of Ministers, Ayasuluk Hill and St. Jean Monument Excavation and Restoration Works was started under the responsibility of a scientific team headed by Assoc. Prof. Dr. Mustafa Büyükkolancı since 2007. During these excavations, the southern slope houses, roads, castle mansion and bath in the inner castle were excavated and unearthed. With the support of Seljuk Municipality, large-scale restoration work was started on the west fortification walls in 2010. Since 2020, the excavation and restoration work has been carried out by Hatay Mustafa Kemal University, Faculty of Sciences and Letters, Head of Art History Department, Assoc. Prof. Dr. Sinan MİMAROĞLU.

Conservation applications of the small finds uncovered in Ayasuluk Hill and St. Jean Monument Restoration works excavations, still continue in the laboratory environment. The aim of the work is to stabilize the deterioration of the properties, primarily by mechanical cleaning. In this study, the applications to be applied to the properties and the methods followed in order to eliminate the factors that cause deterioration and minimum intervention with the use of neutral materials will be explained. If necessary, chemical cleaning methods were used and then consolidated. In general, metal properties and bronze coins have mainly completed their work.

In this study, the works were examined in detail in order to determine the method for the cleaning process after recording the pre-conservation documentation processes such as preliminary examination (recording), detailed photo shoots (documentation), weight measurements before and after the intervention, drawing (verification) in order to intervene in the works. In line with this purpose, the applications which have been to minimize the speed of damage of properties, to prevent deterioration that may occur due to external factors and to conserve the current situation have done.

Keywords: Metal Property, Mechanical Cleaning, Chemical Cleaning, Stabilized, Consolidation.

* enesy0914@gmail.com
İstanbul Gelişim University, School of Applied Sciences, Department of Restoration and Conservation,
İstanbul/ Turkey

KÜLTÜREL MİRASTA GÖRÜLEN BİYODETERASYON MEKANİZMASI

Aybuke Sultan KOCA YILMAZ*

Kültürel mirasın korunmasında kullanılacak yöntemler ve ürünler, öncelikle sanat eserinin kimyasal ve fiziksel özelliklerini tanımlamaya sonra da gözlemlenen değişikliklerinin nedenlerini anlamaya yönelik olmalıdır.

Kültürel mirasın korunması ve bu alandaki teşhis çalışmalarının gerçekleştirilmesi, temel bilimsel bilgilerin herhangi bir disiplinin kısıtlı alanında kalmayan, farklı alanlarda uzmanlaşmış çok sayıda kişiye aktarılmasını gerektiren disiplinler arası faaliyetlerdir.

Sanat eserlerinin bozulmasında biyolojik faktörlerin oynadığı önemli rol nedeniyle, artık haklı olarak “Koruma için Bilim” diyebileceğimiz bilim dallarını oluşturan disiplinler arasında biyoloji de yer almaktadır.

Korunacak kültürel mirasın malzeme bileşenleriyle herhangi bir olumsuz etkileşim oluşturmadan biyodeterasyonu (biyolojik bozulma) önlemek ve kontrol etmek için en uygun protokollerin belirlenmesi gerekmektedir. Bunun için en önemli faktör ise biyolojik etkenlerin iyi bilinmesi ve bunların fizyolojilerinin çevre koşullarıyla ilişkisini iyi anlaşılmasıdır.

Biyodeterasyon terimi, çeşitli sistematik gruplara ait mikroorganizma ve/veya organizmaların aktivitesine bağlı olarak; malzeme özelliklerinde meydana gelen istenmeyen değişiklikleri ifade etmektedir. Mikroorganizmalar ve organizmalar normalde organik ve inorganik materyallerin ayrışma mekanizmalarında önemli bir rol oynamaktadır. Bununla birlikte; kültürel mirasta sadece estetik açıdan istenmeyen etkilere değil, aynı zamanda genel olarak aşamalı bir yüzey kaybına ve malzeme bileşenlerinin dönüşümüne de neden olmaktadır.

Çevresel parametreler ve malzemenin doğası ile olumlu veya sınırlayıcı faktörlerin varlığı ve bunların metabolik özellikleriyle ilişkili olarak; biyolojik popülasyonların yoğunluğunu ve bunların potansiyel saldırılarını büyük ölçüde etkilemektedir. Çalışma kapsamında kültürel mirasta görülen bu biyodeterasyon süreçleri analiz edilecek ve sürece neden olan çevresel parametreler hakkında temel bilgiler aktarılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Konservasyon, Biyodeterasyon, Makro-Biyodeterojen, Mikro-Biyodeterojen.

* aybuke.koca@hbv.edu.tr

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma Anabilim Dalı
Ankara/Türkiye

BIODETERATION MECHANISM SEEN IN CULTURAL HERITAGE

Aybuke Sultan KOCA YILMAZ*

The methods and products to be used in the conservation of cultural heritage should primarily aim to describe the chemical and physical properties of the artwork and then to understand the reasons for the observed changes.

Conservation of cultural heritage and carrying out diagnostic studies in this field are interdisciplinary activities that require the transfer of basic scientific knowledge to a large number of people who are not limited in any discipline, but who are specialized in different fields.

Because of the important role that biological factors play in the deterioration of artworks, biology is among the disciplines that constitute the branches of science that can rightly be called "Science for Conservation".

It is necessary to determine the most appropriate protocols to prevent and control biodeterioration (biological deterioration) without any negative interaction with the material components of the cultural heritage to be conserved. The most important factor is to know the biological factors well and to understand their physiology and the relationship between environmental conditions.

The term of biodeterioration, refers to any undesired change in material properties due to the activity of microorganisms and/or organisms belonging to various systematic groups. Microorganisms and organisms normally play an important role in the decomposition mechanisms of organic and inorganic materials. On the other hand; it causes not only aesthetically undesirable effects on cultural heritage, but also a gradual loss of surface and transformation of material components in general.

Regarding the environmental parameters and the nature of the material, presence of positive or limiting factors and their metabolic features; it greatly affects of biological population density and their potential attacks. Within the scope of the study, these biodeterioration processes in cultural heritage will be analyzed and basic information will be given about the environmental parameters that cause the process.

Keywords: Cultural Heritage, Conservation, Biodeterioration, Macro-Biodeterogen, Micro-Biodeterogen.

* aybuke.koca@hbv.edu.tr

Ankara Hacı Bayram Veli University, Institute of Graduate Programs, Department of Conservation of Cultural Properties, Ankara/Turkey

DUVAR RESİMLERİNİN HARÇ VE BOYA TABAKALARI SAĞLAMLAŞTIRILMASINDA NANO KİREÇ KULLANIMI

Ceren GÜRÇAY YILMAZ*

Duvar resimleri harç ve boya tabakaları sağlamaştırma çalışmalarında kullanılmak üzere tasarlanan nano kireç dispersiyonları, özgün malzeme bileşenleriyle uyumu ve malzeme kararlılığı bakımından sağlamaştırma uygulamalarında yüksek başarı sağlayabilmektedir. Kireç matrisli eserlerin sağlamaştırılmasında nano kireç dispersiyonlarının kullanımı, konservasyon projeleri içerisinde günden güne daha yaygın hale gelmektedir. Nano kireç dispersiyonlarının, taş eserler ve kireç harçlı duvar resimlerinde sağlamaştırıcı olarak kullanımı üzerine pek çok çalışma yapılmış olsa da ülkemizde; bu malzemeye ve teknik özelliklerine henüz çok yabancıyız. Ne yazık ki bu durum hatalı uygulama riskini büyük oranda arttırmaktadır. Malzemenin her yönüyle yeterince tanınmamasına rağmen yapılan uygulamalar ve uygulama hataları sonucunda gelişen fenomenler, duvar resmi yüzeyinin optik özelliklerini değiştirebilecek, özgün boya tabakasının algılanmasını güçleştirebilecek ve neredeyse geri dönüşsüz beyaz pus oluşumuna veya yeterli konsolidasyonun sağlanamamasına yol açabilmektedir.

Ülkemizde, kullanımının yaygınlaşması hızına kıyasla; nano kireç dispersiyonlarıyla duvar resmi harç ve boya tabakası sağlamaştırılması üzerine yürütülen araştırma çalışmaları sayıca azdır. Öte yandan kireç matrisli eserlerde sağlamaştırma uygulamaları için özel olarak tasarlanmış ürünler üzerine yurt dışında 2000'li yıllardan beri literatüre yapılan katkılar, detaylı araştırmalar sürdürülmektedir. Ülkemizde de nano kireç dispersiyonları üzerine yapılan araştırmaların yakından takip edilmesi ve bu malzeme üzerine yapılacak nitelikli araştırma-inceleme çalışmalarının sayıca artması; malzemenin etkin kullanımına da büyük oranda katkı sağlayacaktır.

Bu çalışma kapsamında, duvar resimleri harç ve boya tabakası sağlamaştırılmasında kullanılan nano kireç dispersiyonlarının; yapısal özellikleri bakımında araştırılması ve hatalı uygulamalar sonucunda karşılaşılabilecek fizikokimyasal ve estetik problemlerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Böylelikle, uygulama esasları genel hatlarıyla gündeme getirilerek, hatalı nano kireç dispersiyonu kullanımının önüne geçilebilmesi ve farklı formlara sahip başlıca ürünlerin genel hatlarıyla tanıtılması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duvar Resmi, Fresco, Secco, Harç ve Boya Tabakalarında Sağlamaştırma, Nano Kireç Dispersiyonları.

* ceren.gurcay@gmail.com
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma Anabilim Dalı,
Ankara/TÜRKİYE

THE USE OF NANO LIME FOR CONSOLIDATION OF MORTAR AND PAINT LAYERS OF WALL PAINTINGS

Ceren GÜRÇAY YILMAZ*

Nano-lime dispersions that designed for use in consolidating of wall paintings mortar and paint layers can achieve high success in consolidating applications in terms of compatibility with original material components and material stability. The use of nano-lime dispersions in the consolidation of lime matrix artifacts is becoming more and more common in conservation projects. Although many studies have been done on the use of nano-lime dispersions as consolidant for stone artifacts and lime mortar wall paintings but we are still very foreign to this material and its technical characteristics. Unfortunately, this greatly increases the risk of improper application. Cause of not adequately recognized in all aspects of the material, may occur the phenomena that develop as a result of applications and application errors can change the optical properties of the mural surface, make it difficult to detect the original paint layer, and almost irreversible white haze can arise or lead to insufficient consolidation.

In our country, compared to the widespread use of it, research studies on consolidation of the wall painting mortar and paint layers with nano lime dispersions are few in number. On the other hand, contributions to literature and detailed research have been carried out abroad since the 2000s on products specially designed for consolidation applications in lime matrix materials. Closely following the research on nano lime dispersions in our country and increasing the number of qualified research and examination studies on this material will also contribute to the effective use of the material.

This study, aims to investigate the structural properties of nano lime dispersions used in the consolidation of wall paintings mortar and paint layer in the conservation and to determine the physicochemical and aesthetic problems that may be encountered as a result of faulty applications. In this way, it is intended to prevent the use of faulty nano lime dispersion and to introduce the main products with different formations with fundamental lines as well as rise the topic the application principles in general terms.

Keywords: Wall Painting, Fresco, Secco, Consolidation of Mortar and Painting Layers, Nano-lime dispersions.

* ceren.gurcay@gmail.com
Ankara Hacı Bayram Veli University, Institute of Graduate Programs, Department of Conservation of Cultural Properties, Ankara/Turkey

NOTLAR

NOTLAR

İNŞAAT VE RESTORASYON SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

ISBN 978-605-7893-13-0

9 786057 893130